സാമുദായിക ഗാനകലകൾ

കെ. പി. കറപ്പൻ

FOLK-SONGS OF MALABAR

സാമുദായികഗാനകലകം

BY

K. P. Karuppan

(Copyright to Publishers.)

PUBLISHERS:

PEARL PRESS, COCHIN.

1934

വില അണ 12.

DEDICATION

with gracious permission

This book is respectfully dedicated

to His Highness

KERALA VARMA

The Elaya Raja of Cochin,

An erudite scholar, generous physician

and warm patriot,

by his humble, devoted and admiring dependent

K. P. Karuppan.

CONTENTS

1.	ചെറുമർ പാട്ട്.	1.
2.	വട്ടിപ്പാട്ട്.	4.
3.	ഞാറുവേലപ്പാട്ട്.	5.
4.	വടക്കൻപാട്ട്.	7.
5.	ഐവർനാടകം.	14.
6.	പുള്ളുവർപാട്ട്.	18.
7.	വേലൻപാട്ട്.	26.
8.	നാവുദോഷം തീൎക്കുന്ന പാട്ട്.	28.
9.	ഗന്ധർവ്വൻപാട്ട്.	29.
10.	അയ്യപ്പൻപാട്ട് അല്ലെങ്കിൽ ശാസ്താംപാട്ട്.	37.
11.	അമ്മാനാട്ടം.	45.
12.	വഞ്ചിപ്പാട്ട്.	53.
13.	ഉത്താലിചാത്ത്.	72.
14.	കോലടിയും കെസ്സും.	80.

List of Illustrations.

1.	Kalamkottu Pattu.	18.
2.	Velans with Nanthuni.	26.
3.	Players on 'Udukku.'	36.
4.	Race of Boats with Oars — Start.	52.
5.	Snake-boats advancing the Goal.	62.
6.	A winner-Snake-boat nearing the goal. ...	64.
7.	Yacht-race.	70.
8.	Yacht-race No. 2.	72.
9.	Snake-boat Competition — Start.	74.
10.	Kolattam.	80.
11.	Kolattam No. 2.	82.

INTRODUCTION.

Our folk-songs have gone out of fashion, and their tunes are mostly forgotten. It has become our duty to collect and compile them.

In response to a suggestion from Mr. I. N. Menon, M. A., B. Litt. (oxon.), our Director of Public Instruction, I began to collect our folk-songs whenever time permitted me to attend to them. It was his desire that I should deliver a course of lectures on folk-songs before the Teachers' Training School at Trichur. The whole of the State, he said, would by that be benefited, as teachers from all parts of the State would be there.

While I was engaged in collecting these folk-songs, I was asked by Mr. K. Narasimha Pai, Principal of the Maharaja's College, Ernakulam, to deliver the Chathu Panicker Memorial Lectures for 1109. Not that I considered myself fit for the task, but my respect for Mr. Pai, and Mr. T. K. Krishna Menon, who instituted the lectures, made me undertake the work. The two lectures that I delivered in Kumbhom 1109 are now collected and published in this volume.

The presence of an enlightened and attentive audience on both the days was a source of great encouragement to me. A lecture on folk-songs may not be so amusing as Chakyar Koothu; but it is interesting in its own way. I doubt whether it will be a source of interest to the reading public as it was to the audience, for these folk-songs cannot be enjoyed by silent reading.

This book is only the first of the series called " The Art of Folk-songs.'' After knowing the opinion of the reading public, I intend to bring out the remaining ones. The songs sung mainly by the so-called Depressed Classes, and non-caste Hindus will be found in this volume. I agree with Mr. Pai when he says that, " this will be a complete set only when we have similar publications about folk-lore and folk-dance also."

The collection of these, and printing and illustrations, meant hard, intelligent work, and a good sum of money. It is true that I have neither the time nor the knowledge required for the one, nor the funds needed for the other. In England and other countries, such work is accomplished by Folk-lore Societies. It is my modest desire to start on a small scale, a Folk-lore Society in our State. I ardently trust that it will have the support of the Government and the discerning public.

His Highness Kerala Varma, Professor of the Dravidian Studies in the College here, was good enough to attend both my lectures, and to write at my instance, an introduction to this. I am sincerely grateful to His Highness for these favours shown to me.

There are many who have encouraged me in this work of mine. Chief among them are Brahmasri Ullur S. Parameswara Iyer, Professor P. Sankaran Nambiyar, Srimathi Ambadi Karthyayani Amma, B. A., L. T., Srimathi Sahithya Sakhi T. C. Kalyani Amma and Mr. K. Narayana Pisharoti, Principal of the Sanskrit College at Trippunithura.

I am very much indebted to Mr. T. K. Krishna Menon who, besides encouraging and urging me in

my work as usual, has helped me with a good amount towards the cost of the blocks. All the photos for illustrating this, except the one of the yacht race, were given free by Mr. P. J. Cherian, the Proprietor of the Royal Studio and my thanks are due to him as well.

I have not tried to make any corrections in the songs, lest I might mar their natural beauty. I had to be touring about while the matter was in the press; and the printing had to be done in a hurry; hence some errors have unavoidably crept in for which I can only plead for the forgiveness of the reader.

There is no need to introduce Mr. T. M. Satchit and his Pearl Press to anyone. They have become well-known to all in Southern India by the "Madras States Directory," "Who's Who in Madras" and such other publications. I have gladly given under certain conditions the copyright of this edition to Mr. Satchit.

SAHITHYA KUTEERAM,
ERNAKULAM,
11th September, 1934.

K. P. Karuppan.

മുഖവുര.

സ്ഥാനത്യാഗംചെയ്ത മഹാരാജാവിന്റെ ലാളനകൾക്കും, തീപ്പെട്ട മഹാരാജാവിന്റെ സമ്മാനങ്ങൾക്കും കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ, അപ്പൻതമ്പുരാൻ തുടങ്ങിയ സാഹിത്യവീരന്മാരുടെ അഭിനന്ദനങ്ങൾക്കും പാത്രീഭൂതനായ കവിതിലകൻ ശ്രീമാൻ കെ. പി. കറുപ്പന്റെ കൃതിക്ക് ഒരു മുഖവുരയുടെ ആവശ്യം അശേഷം ഇല്ല. പക്ഷെ, കാലത്തിനൊത്തപോലെ കാട്ടാതിരുന്നാൽ പോരല്ലോ എന്നതുകൊണ്ടായിരിക്കാം പ്രസ്തുതപുസ്തകത്തിന് ഇങ്ങനെ ഒരു മുഖവുര ഞാൻ എഴുതണമെന്ന ഗ്രന്ഥകാരന തോന്നിയതു. അല്ലാതെ ഒരവതാരികകൂടി അതിന്നില്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ ശ്ലാഘ്യതയ്ക്കോ സഹൃദയാസ്വാദനത്തിനോ കുറവുവരുമെന്ന വിചാരിച്ചിട്ടാണ ഗ്രന്ഥകർത്താവെന്നോട് ഈ ജോലി നിർവ്വഹിക്കണമെന്ന ആവശ്യപ്പെട്ടതു എന്ന പറക വയ്യ.

ഈ പുസ്തകത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്ന വിഷയം മഹാരാജകലാശാലയിൽവെച്ചു ചാത്തുപ്പണിക്കർ സ്മാരകമായ പ്രസംഗത്തിനുവേണ്ടി എഴുതിയതാണ്. അന്നു ആ സദസ്സിൽ സന്നിഹിതരായിരുന്ന സകലരും കേട്ടു നന്നായി ആനന്ദിച്ച ആ പ്രസംഗം പലരുടേയും അഭിപ്രായപ്രകാരം ഇപ്പോൾ പുസ്തകരൂപത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതു സന്തോഷാവഹംതന്നെ. ഇതിൽ 'ചെറുമർപാട്ട്,' 'വേലൻപാട്ട്,' 'ഗന്ധർവ്വൻപാട്ട്,' 'അയ്യപ്പൻപാട്ട്,' 'വഞ്ചിപ്പാട്ട്,' 'കോലടിയും കെസ്സും' എന്നിങ്ങനെയാണ വിഷയത്തിന്റെ വിഭാഗം. ഓരോരോ

വിഭാഗത്തിലും ചില ഉദാഹരണവും ഒരു സാമാന്യ നിരൂപണക്കുറിപ്പും ചേൎത്തുകൊണ്ടാണ് ആ ഭാഗം പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളതു്. 'ചെറുമക്കളുടെ വകയായിട്ടു പറയത്തക്ക ഒരു പാട്ടും ലഭിക്കകഴിഞ്ഞിട്ടില്ല' എന്നും 'തെക്കൻ പാട്ടുകളുടെ സംഭാരസംരംഭത്തിൻെറ കാപ്പു കെട്ടിയതേയുള്ളു' എന്നും 'അമ്മാനാട്ടത്തിൻെറ ആഗമത്തെക്കുറിച്ചു ഞാൻ അന്വേഷിച്ചുവരികയാണു, പൂൎണ്ണമായ വിവരം കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല, അതിനാൽ അതിനെക്കുറിച്ചു ഇപ്പോൾ ഒന്നും പ്രതിപാദിക്കാത്തതാണ്' എന്നും ഗ്രന്ഥകാരൻ തന്നെ പറയുന്നു. 'ബ്രാഹ്മണിപ്പാട്ടു' 'കളമെഴുതിപ്പാട്ടു' 'മാൎഗ്ഗംകളിപ്പാട്ടു' എന്നിത്യാദി ചിലതു തീരെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും അവയുടേയും സംഭാരസംരംഭം ചെയ്തുവരുന്നുണ്ടെന്നും, അതെല്ലാംകൂടി ഒരു പുസ്തകമാക്കി ഈ പുസ്തകത്തിൻെറ രണ്ടാംഭാഗമായി താമസിയാതെ പുറത്തുവരുമെന്നും ആശിച്ചുകൊള്ളുന്നു. വഞ്ചിപ്പാട്ടിനെപ്പററി അധികം വിസ്തരിച്ചതു തൻെറ ജാത്യഭിമാനംകൊണ്ടു മാത്രമാവാനേ തരമുള്ളു.

ഇത്തരം പല പഴയ പാട്ടുകൾ 'മംഗളോദയം' മാസികയിൽ പണ്ടു അപ്പൻതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു പ്രസിദ്ധംചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഇന്നു ആ ലക്കങ്ങൾ കിട്ടുന്നകാൎയ്യം ഭഗീരഥപ്രയത്നം ചെയ്താൽകൂടി സാദ്ധ്യമാകുമോ എന്നു സംശയമാണ്. ശ്രീമാൻ കറുപ്പൻെറ ഈ പുസ്തകത്തിൽ മറേറതിൽ കാണാത്തതായ പല പാട്ടുകളും ചേൎത്തിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും ഇതിൻെറ പ്രതിപാദനരീതിയുടെ പുതുമകൊണ്ടും ഈ പുസ്തകം ഇന്നു ആവശ്യവും ഉചിതവുമായിട്ടുണ്ട്. ചില പഴയ പാട്ടുകൾ അങ്ങിനെ മംഗളോദയം മാസികയിലും അടുത്തകാലത്തു 'പരിഷത്തു

ത്രൈമാസിക ' ത്തിലും പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതും സ്മർത്തവ്യമാണ്.

കേരളത്തിൻെറ പ്രാചീനസ്ഥിതി, ആചാരം തുടങ്ങിയതെല്ലാം ഗ്രഹിക്കണമെങ്കിൽ നമ്മുടെ സാമുദായികഗാനങ്ങളെ ആശ്രയിക്കാതെ തരമില്ലല്ലോ. " ദേശചരിത്രവും സാമുദായികാചാരവും വടക്കൻപാട്ടിൽനിന്നു കുറേയെല്ലാം ശേഖരിക്കാം " എന്നും ' കാമികന്മാരുടേയും ചരിത്രകാരന്മാരുടേയും തൂലികാവിലാസങ്ങൾ മനഃപൂർവ്വം സചിത്രപ്പെടുത്തിട്ടുള്ള ആര്യാവർത്തവനിതമാരെ നേരിലും നെറിവിലും അധഃകരിച്ചിരുന്നവരാണ് മലയാളത്തിലെ മഹിളാമണികളെന്നു വടക്കൻപാട്ടിൻെറ ഏതുഭാഗവും ഉറക്കെ വിളിച്ചുപറയാതിരിക്കുന്നില്ല ' എന്നും ഗ്രന്ഥകാരൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു എത്ര വാസ്തവമാണ്. ആരോമലുണ്ണിയുടെ മാതാവു അവൻ ചന്തുവുമായി പടപൊരുതുവാൻ പോകുമ്പോൾ അവനോട്,

" നേരിട്ടുവെട്ടി മരിച്ചതെങ്കിൽ
വീട്ടെയ്ക്കു നല്ലോരു മാനംതന്നെ
വീരാളിപ്പട്ടു വിതാനത്തോടെ
ആർത്തുവിളിച്ചു എടുപ്പിക്കേണ്ടു
എല പുല നന്നായ്ക്കഴിപ്പിച്ചേക്കാം
ഒളിവാളുകൊണ്ടു മരിച്ചതെങ്കിൽ
പച്ചോലയിൽകെട്ടി വലിപ്പിക്കേണ്ടു
പുലയുംക്കൂടി ഞാൻ കുളിക്കയില്ല."

എന്നു പറയുന്നതു നോക്കുക. വടക്കൻപാട്ടിലെ അങ്കപ്രകാരത്തിൽനിന്നു പടപ്പോരിൽ മലയാളികൾക്കുണ്ടായിരുന്ന പാടവം നല്ലപോലെ അറിയാവുന്നതാണ്.

" ഇരുവരും തമ്മിൽ തുടങ്ങിയങ്കം
ഗണപതി സരസ്വതി തൊട്ടുള്ളങ്കം
കോൽത്താരിയങ്കം പിടിച്ചവര്
അഞ്ഞൂറും മുന്നൂറും നീട്ടുംനീട്ടി
വാൾത്താരിയങ്കം പിടിച്ചവര്
ഒന്നിനുമില്ല പഴുതു കാണ്മാൻ "

കേരളത്തിലെ ഐശ്വര്യദേവതയുടെ കണ്ണുകളാണു നെല്ലും തേങ്ങയും അന്നും ഇന്നും എന്നു് പുള്ളുവന്റെ " നെല്ലും തെങ്ങും " എന്ന പാട്ടിൽനിന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നുണ്ടു്.

ഇത്തരം ചരിത്രപരമായ വിജ്ഞാനത്തോടുകൂടി സഹൃദയഹൃദയാവർജ്ജകമായ സാരസ്വതപരിമളവും ചേർന്നതാണു ഈ ഗാനങ്ങൾ എന്നു പറഞ്ഞാൽ അവയുടെ അമൂല്യത സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. ' കുന്നത്തുവെച്ച വിളക്കുപോലെ ' ' വയനാടൻ മഞ്ഞൾ മുറിച്ചപോലെ ' എന്ന ഉപമകൾ, ' കൂട്ടരെനോക്കയും കൊഞ്ഞനംചെയ്കയും കണ്ടിടം മാന്തിച്ചൊറിയുകയും ' എന്ന സ്വഭാവോക്തി, ' മൂലക്കിഴങ്ങിനു മൂന്നല്ലോ വള്ളി ' എന്ന അദ്ധ്യവസായം, ' താമരപ്പൊയ്കയിൽ തേനുണ്ടുവാഴുന്ന കാർവണ്ടിനങ്ങളേ ! നിങ്ങൾ ചെല്ലു് ' എന്ന അന്യാപദേശം ഇത്തരം സാഹിത്യമരകതങ്ങൾ ആരെയാണു മയക്കാത്തതു് ? വെള്ളപ്പൊക്കത്തിൽ മഴയുടെ വർണ്ണനയും തൃത്താലിചാത്തിലെ ' കുഞ്ചു ' തത്വവും മററും ഒരിക്കൽ വായിച്ചാൽ മറക്കുക വയ്യ.

ഈ പാട്ടുകൾ പാടുന്നതിനോടു യോജിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്ന ഉടുക്കുകൊട്ടൽ, അമ്മാനാട്ടം, തണ്ടു (അഥവാ പങ്കായം) വലി ഇവയുടെ രസികത്വം കണ്ടുതന്നെ അറിയണം. സാമുദായികഗാനകലകളിൽ പ്രവീണനും സുപ്രസിദ്ധനുമായ ഡാക്ടർ ആർനോൾഡ് ബേക്കിനെ

അമ്മാനാട്ടം വിസ്മയിപ്പിച്ചതും പണ്ഡിതാഗ്രേസരനായ സ്ഥാനത്യാഗംചെയ്ത വലിയ തമ്പുരാനെ വഞ്ചിപ്പാട്ട തല കുണക്കിച്ചതും അത്ഭുതമുണ്ടോ ?

ഇത്തരം നമ്മുടെ സുകുമാരകലകൾ — എന്തുകൊണ്ടും സംഭാവനീയമായ നമ്മുടെ ഈ കലകൾ, നവീന പരിഷ്കാരങ്ങളുടെ വലിയ വ്യാമൎദ്ദത്തിൽപ്പെട്ട കണ്ഠപ്രാണങ്ങളായിക്കിടക്കാൻ സംഗതിവന്നതു കേരളീയരായ നമ്മൾക്കു ഒരു വലിയ കളങ്കമെന്നല്ലാതെ എന്തു പറയട്ടെ. വിനോദം വഴിക്കു വിജ്ഞാനം വൎദ്ധിപ്പിക്കുന്ന ഇതുകൾ നശിച്ചുപോകുവാൻ നാം ഒരിക്കലും അനുവദിച്ചുകൂടാ." തീരെ നാമാവശേഷമാകുന്നതിനുമുമ്പു ഈ വിഷയത്തിൽ രാഷ്ട്രീയാഭിമാനമുള്ളവർ ബദ്ധകക്ഷന്മാരായിപ്പുറപ്പെടുമെന്നും, ശ്രീമാൻ കരുപ്പന്റെ ഈ മാന്യപ്രയത്നം സകലരും അഭിനന്ദിക്കുമെന്നും വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇത്തരം മഹനീയകൃതികൾ ഈ ഗ്രന്ഥകൎത്താവിന്റെ തൂലികയിൽ നിന്നു വന്നു കൈരളിക്കും കേരളത്തിനും ശ്രേയസ്സു വൎദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ ജഗദീശ്വരനായ പൂൎണ്ണത്രയീശൻ കടാക്ഷിക്കുമാറാകട്ടെ !

H. H. Kerala Varma,
Professor of Oriental Languages,
Maharaja's College, Ernakulam.

ചാത്തുപ്പണിക്കർ.

" പെരുത്ത നൂററാണ്ടിനിടയ്ക്കൊരിക്കലീ
മരുപ്പുറമ്പാമുലകത്തിലീശ്വരൻ
ഒരുററവൃക്ഷത്തെ നടുന്നു പാന്ഥരായ്
വരുന്നവക്കത്തമവിശ്രമത്തിനായ്. "

എറണാകുളം മഹാരാജകലാശാലയിൽ, രാജശ്രീ ടി. കെ. കൃഷ്ണമേനവൻ അവർകളാൽ പ്രതിഷ്ഠിതമായ ചാത്തുപ്പണിക്കർ സ്മാരകപ്രസംഗപരമ്പരയിലേ "സാമ്പ്രദായികഗാനങ്ങൾ" എന്ന ഈ പുസ്തകത്തിൽ, പുണ്യശ്ലോകനായ നന്തിക്കരെച്ചാത്തുപ്പണിക്കർ അവർകളുടെ ജീവചരിത്രസംക്ഷേപവുംകൂടി സംഘടിപ്പിക്കുന്നതു് ഒരിക്കലും അപ്രകൃതമായിരിക്കയില്ല എന്നാണു് എൻെറ വിശ്വാസം. കേരളീയ ഗാനമാലികയുടെ നടുനായകമാകുന്നു കഥകളി. ഈ ചരിത്രത്തിൻെറ സ്ഥൂല്യപുരുഷനാകട്ടെ കഥകളിയിലെ ഒന്നാംതരം നടനും ഗായകനുംകൂടി ആയിരുന്നു. ആ നിലയ്ക്കും, അദ്ദേഹത്തിൻെറ ചരിത്രത്തിനു് ഈ പുസ്തകത്തിൽ അനിഷേദ്ധ്യമായ ഒരു സ്ഥാനമുണ്ടു്.

സ്വരാജ്യത്തിൻെറ ഉന്നമനത്തെ ആദശമാക്കി ജീവിതംനയിച്ചിരുന്ന കമ്മശൂരന്മാർ കേരളഭൂമിയിൽ അതാതു കാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകാതിരുന്നിട്ടില്ല. അവരുടെ അനുപമമായ കമ്മവൈഭവംതന്നെയാണു് കേരളത്തെ ഇന്നും പ്രകാശമാനമാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിസ്തുല്യമായ ഒരു തേജോവിശേഷം. ദിഗന്തരങ്ങളെ മുഴവൻ മാറെറാലിക്കൊള്ളിക്കുന്ന നവീനപരിഷ്കാരക്കൊടുങ്കാററിനു് നമ്മുടെ പ്രാചീനന്മാരുടെ ആദശമാകുന്ന വാടാവിളക്കിനെ കെടുത്തിക്കളയുവാൻ

സാധിക്കുമെങ്കിൽ, അന്നുമാത്രമേ, കേരളം അന്ധകാരപരിപൂരിതമായ ഒരു അനത്ഥഗത്തത്തിലേയ്ക്കു ആണ്ടുതുടങ്ങുകയുള്ളൂ. നമ്മുടെ പുണ്യഭൂമിയ്ക്കു് അതുപോലെയുള്ള ഒരു അധോഗതി സംഭവിക്കാതിരിക്കുന്നതിനു പൂർവ്വസൂരികളായ ആ കമ്മയോഗികൾ കൊളുത്തിക്കാണിച്ച വെളിച്ചത്തിൽക്കൂടി പുരോഗമനം ചെയ്യുകയല്ലാതെ ഗത്യന്തരമില്ലെന്നുള്ള സംഗതിയും ഇവിടെ സവിശേഷം സ്മരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പണിക്കരവർകളുടെ സമഗ്രമായ ഒരു ജീവചരിത്രരചനയ്ക്കുള്ള ഉപകരണങ്ങൾ ഒന്നും എൻെറ പക്കലില്ല. എന്നാൽ ഈ "സാമുദായികഗാനകലകൾ" യാതൊരു തൂലികയുടെ ആമുഖോപന്യാസത്താൽ അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടുവോ, ആ തൂലികയാൽത്തന്നെ, ഇംഗ്ലീഷിൽ വിരചിതമായ സ്മൃത്യപുരുഷൻെറ ജീവചരിത്രം ഈ ഉപന്യാസത്തിൻെറ മൂലഭൂതമായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള സംഗതി ഞാൻ ഇവിടെ കൃതജ്ഞതയോടുകൂടെ പ്രതിപാദിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഭാഷ മാറിയിട്ടുണ്ടെന്നല്ലാതെ പണിക്കർ, തിരുമനസ്സിലെപ്പണിക്കർ തന്നെ.

കൊച്ചിയിലെ രാഷ്ട്രീയവിൺതലത്തിൽ ഒളിചിതറിത്തിളങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു നക്ഷത്രമായിരുന്നു നന്തിക്കരച്ചാത്തുപ്പണിക്കർ. കാലമാകുന്ന സൈകതഭൂമിയിൽ കാൽച്ചുവടുകൾ ഉറപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പുണ്യശ്ലോകന്മാരായ കമ്മശൂരന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ പണിക്കരവർകൾക്ക് ഉണ്ടായിരുന്ന സ്ഥാനം അന്യാദൃശമാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിൽ അശേഷം അതിശയോക്തിയില്ല. പ്രതാപയുക്തവും ഭോഗരമണീയവുമായ ഒരു മണിമാളികയിൽ പ്രഭുതയുടെ വത്സലദാസനായിട്ടല്ല, അദ്ദേഹം ജനിച്ചതു്. ലോകസേവാസമത്ഥങ്ങളും ഫലോന്മുഖങ്ങളും ആയ കരണീയശതങ്ങളെക്കൊണ്ടു നിബിഡമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിൻെറ

ജീവിതപരിപാടി. അന്യൂനമായ സദാചാരനിഷ്ഠ, അദ്ദേഹത്തിന്ന കേരളീയമഹാന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ മഹനീയമായ ഒരു സ്ഥാനത്തെത്തന്നെ പ്രദാനംചെയ്തു. അക്ഷീണമായ പ്രയത്നശക്തി അദ്ദേഹത്തെ മാനധനനം ആക്കി.

സംഗമേശാധിവാസംകൊണ്ടും മററും ഭുവനപ്രസിദ്ധമായ ഇരിങ്ങാലക്കുടയിൽ "നന്തിക്കര"ത്തറവാട്ടിൽ അദ്ദേഹം ജനിച്ചു ധനസ്ഥിതിയിൽ മികച്ചുതല്ലായിരുന്നുവെങ്കിലും വളരെ പുരാതനവും മാനധനവും ആയിരുന്നു നന്തിക്കര. ഉത്തരേന്ത്യയിൽ, ശ്രീരാമായണോപജ്ഞമായ നന്ദിഗ്രാമത്തിലായിരുന്നുപോൽ നന്തിക്കരക്കാരുടെ മൂലകുഡുംബം. ഈ പ്രസ്താവം തീരെ അടിസ്ഥാനരഹിതമാണെന്നും പറഞ്ഞുകൂടാ. ശ്രീരാമൻെറ വനവാസകാലത്ത്, ഭരതൻ സ്വവസതിക്കുവേണ്ടി നിർമ്മിച്ചതാണല്ലോ നന്ദിഗ്രാമം. മുഹമ്മദീയരുടെ ആക്രമണം ഉണ്ടായപ്പോൾ, ഭരതപ്രതിഷ്ഠിതമായ ശ്രീരാമവിഗ്രഹവും എടുത്തുംകൊണ്ടു, നന്ദിഗ്രാമക്കാർ തെക്കോട്ടടുക്കുവാൻതുടങ്ങി. കൊച്ചിയിൽ എത്തിയതിനുശേഷം, ഈ പ്രതിഷ്ഠയെ ഉദ്ദേശിച്ച് ഇരിങ്ങാലക്കുടയിൽ ഒരു കോവിൽ നിർമ്മിച്ചു. അതിന്നു തൊട്ടുതന്നെ നന്ദിഗ്രാമത്തിൻെറ സ്മാരകമായി "നന്തിക്കര" എന്ന പേരോടുകൂടി ഒരു വീടു പണിയുകയും ചെയ്തുവത്രെ! ഈ ഐതിഹ്യത്തിൻെറ വിലയെ തുലനംചെയ്യേണ്ട ഭാരം പ്രകൃതത്തിനില്ല. ഏതായാലും പ്രസ്തുതദേവാലയത്തിൽ ചില പ്രത്യേക അവകാശങ്ങളും അധികാരങ്ങളും ഇന്നും ഈ തറവാട്ടുകാർക്ക് ഉണ്ടെന്നുള്ളതു പരമാത്ഥമാണ്. കോവിലിനു പുറത്തു തേവരെ എഴുന്നള്ളിക്കുമ്പോൾ വാളുംപിടിച്ച് അകമ്പടി സേവിക്കുവാനുള്ള അധികാരം നന്തിക്കരക്കാക്കുള്ളതാണ്. സംഗമേശൻെറ സമാനപുരുഷനായി അവരോധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന തച്ചുടയകയ്മൾ,

അദ്ദേഹത്തിൻെറ ആശ്രമംവിട്ടു പുറത്തു സഞ്ചരിക്കുന്ന അവസരങ്ങളിലും ഖഡ്ഗപാണിയായി പരിചരിക്കേണ്ട തും നന്തിക്കരയിലെ ഒരംഗമാണ്. നന്തിക്കരക്കാരുടെ സ്ഥാനമാനങ്ങളിൽ പെട്ടതായിരുന്ന കരയാശായ്മയും കളരി യുടമസ്ഥതയും.

ഇങ്ങിനെ ചിരന്തനവും സ്മരണീയവുമായ ഒന്നാണ് പണിക്കരുടെ തറവാട്.

'പുണ്യതീർത്ഥ കൃതംയേന
തപഃ ക്വാപ്യതി ദുഷ്കരം
തസ്യപുത്രോ ഭവേ ദ്വശ്യ
സ്സമൃദ്ധോ ധാർമ്മികസ്സുധീഃ'

എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൽ വളരെ വാസ്തവമുണ്ട്. പണി ക്കരവർകളുടെ അച്ഛൻ നല്ല ആസ്തികനും അഭിജ്ഞനു മായ ഒരു മൂത്തത് ആയിരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസം പിതൃമുഖ ത്തിൽനിന്നുതന്നെ സിദ്ധിച്ചു. താനറിഞ്ഞിരുന്ന വിഷയ ങ്ങളെല്ലാം മകനിൽ പകർത്തി ഉറപ്പിക്കുവാൻ പിതാവു വളരെ നിഷ്കർഷിച്ചു. താതപാദരുടെ ശിക്ഷാക്ലേശങ്ങൾ ഒട്ടുംതന്നെ വിഫലങ്ങളും ആയില്ല. മലയാളവും സംസ്കൃത വും ആയിരുന്നു അക്കാലത്തെ രണ്ടു ഭാഷകൾ. വിജ്ഞാ നവും സംസ്കാരവും ഈ ഭാഷകളെ ആശ്രയിച്ചിരുന്നു. അന്യാദൃശമായിരുന്നു പിതൃശിക്ഷിതനായ ബാലനു ഭാഷ യിലും സംസ്കൃതത്തിലും ഉണ്ടായിരുന്ന നൈപുണ്യം. അ ക്കാലത്തെ കളരിവ്യായാമങ്ങൾ എല്ലാംതന്നെ പണിക്കർ സ്വാധീനമാക്കാതിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം അ ന്നത്തെ നിലയ്ക്ക് ഒരു വ്യായാമവിദഗ്ദ്ധനുംകൂടി ആയി ത്തീർന്നു. 'മനുഷ്യാലയ മഹാചന്ദ്രിക' മുതലായ ദൈ ദവശില്പശാസ്ത്രങ്ങളിലും അദ്ദേഹം പ്രവീണനായി. ശില്പാ

ഗമം അറിയുന്നവൎക്കെല്ലാം ശില്പനൈപുണി ഉണ്ടായെന്നു വരികയില്ല. ശില്പനിപുണന്മാരെല്ലാവരും ശില്പാഗമം അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവരുമല്ല. പണിക്കരിലാകട്ടെ ഈ രണ്ടു ഗുണവും സാമാനാധികരണ്യേന ശോഭിച്ചിരുന്നു എന്നുള്ളതു് പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണ്. പണിക്കർ ഒരു മഹാകവി ആയിരുന്നില്ലെങ്കിലും, അന്നത്തെ സരസകവിസമുദായത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്നുണ്ടായിരുന്ന സ്ഥാനം അന്യൂനമായിരുന്നു. നടനകലയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്നുണ്ടായിരുന്നതു് ഏതാണ്ടു ജന്മവാസനതന്നെയാണ്. അതിൽ വിസ്മയനീയമായ ചാതുൎയ്യവും ഉത്സാഹവും പ്രദൎശിപ്പിച്ചിരുന്നു. കഥകളിലോകത്തിൽ ഇന്നും സുഗൃഹീതനാമാവാണു പണിക്കർ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തു കഥകളിയിൽ രംഗപ്രവേശം ചെയ്യുക ആൎക്കും അവജ്ഞാകരമല്ലായിരുന്നു. ഉദ്യോഗപദവിയോ മററുനിലയിൽ സ്ഥാനവലിപ്പമോ ഉണ്ടായിരുന്നവൎക്കുപോലും സമുചിതവും ബഹുമാനാസ്പദവുമായിരുന്നു ആ വിനോദം. കാലാനുകൂലമായ വേഷം കെട്ടി അദ്ദേഹം കഥകളിയിൽ നല്ല പേരെടുത്തു. വളരെ തന്മയത്വത്തോടുകൂടി ഏതു ഭാഗവും ആടുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു ഒരു പ്രയാസവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. സ്വാഭാവികതകൊണ്ടു് ഒട്ടും എതിരില്ലാത്തതായിരുന്നു പണിക്കരുടെ 'ബകവധ'ത്തിലെ 'ആശാരി.' അതിലും ഉപരിയായിരുന്നു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'കല്യാണസൌഗന്ധിക'ത്തിലെ 'ഹനുമാൻ.' അങ്ങിനെതന്നെയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'ബാലിവിജയ'ത്തിലെ 'ബാലി'യും. ഈ മൂന്നു വേഷങ്ങളുംകെട്ടി ആടുമ്പോളാണ് ആ നടരാജന്റെ, നാട്യകലാവിജ്ഞാനവും നടനനൈപുണിയും സൎവ്വാകൎഷകമാകുംവണ്ണം പ്രശോഭിച്ചിരുന്നതു്.

കുട്ടിയായിരിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ, പണിക്കക്ക് അന്നത്തെ മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലെ തിരുവുള്ളം സമ്പാദിക്കുവാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടായി. കോവിലകത്തെ കഥകളിസംഘത്തിൻെറ കീഴിലായിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിൻെറ ചൊല്ലിയാട്ടം. ഇരിങ്ങാലക്കുട മഹോത്സവം നടക്കുന്ന കാലങ്ങളിൽ, അന്നൊക്കെ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് അവിടെ എഴുന്നള്ളും. തിരുമനസ്സിലെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിലും മേൽനോട്ടത്തിലുമായിരിക്കും ഉത്സവം. ഒരു കൊല്ലം ഉത്സവത്തിനു, മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ ദൃഷ്ടിയിൽ പ്പെടുവാൻ പണിക്കക്കു ഭാഗ്യമുണ്ടായി. ഇങ്ങിനെയാണു തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു ചാത്തുവിനെ അടുത്തു പരിചയപ്പെടുവാൻ ഇടയായതു്. പണിക്കരുടെ കമ്മകുശലതയും ബുദ്ധിസാമത്ഥ്യവും അകൃത്രിമമായ വിനയാതിരേകവും തിരുമനസ്സിനെ എത്രമാത്രമാണ് ആകഷിച്ചതെന്നു പറയുവാൻ വയ്യാ. ഇരിങ്ങാലക്കുടയിൽനിന്നും തിരിച്ചെഴുന്നള്ളിയപ്പോൾ പണിക്കരെ രാജകുഡുംബത്തിലെ ഒരംഗമെന്നപോലെ സ്വീകരിപ്പാൻ അവിടയ്ക്കൊട്ടും സംശയമുണ്ടായിരുന്നില്ല. പണിക്കരെ കോവിലകം ആട്ടക്കാരിൽ ഒരാളാക്കി. ഒരു ലഘുവേതനവും കല്പിച്ചു. പണിക്കരുടെ ശിഷ്യനായിരുന്നു കേശവക്കുറുപ്പ് എന്നു കേളികേട്ട 'ആദ്യവസാനക്കാരൻ.'

പണിക്കരുടെ പ്രാപ്തിക്ക് ഈ ചെറിയ ഉദ്യോഗം ഒട്ടും അനുരൂപമല്ലെന്നു തിരുമനസ്സിലേക്കു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടു. ഉടനെ ദേവസ്വം ഡിപ്പാട്ടുമെണ്ടിൽ പതിനഞ്ചുറുപ്പികശമ്പളമുള്ള ഒരു ചെറിയ ഉദ്യോഗത്തിൽ നിയമിതനായി. ഇതിലും അധികകാലമിരിക്കേണ്ടിവന്നില്ല. ഉടനെ തഹശിൽമജിസ്ട്രേറ്റിൻെറ ഉദ്യോഗത്തിൽ അദ്ദേഹം സവിശേഷം പ്രശോഭിച്ചു. അറുപതുറുപ്പികയായിരുന്നു ഇതി

ൻെറ ശമ്പളം. ഉദ്യോഗസാധാരണമായ ജോലികൾക്കു പുറമെ, കോവിലകത്തു വല്ല പ്രധാന അടിയന്തിരങ്ങൾ നടത്തുന്നതിനു, സത്യവാനും സമൎത്ഥനുമായ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനെ വേണ്ടിവന്നാൽ, അപ്പോഴെല്ലാം പണിക്കരെയാണു വിളിച്ചിരുന്നതു്. ജോലി ഏതായാലും വേണ്ടില്ല, നിയോക്താക്കളുടെ ഹിതവും ഇംഗിതവുമറിഞ്ഞു ചുമതലകളെ ആക്കും ആക്ഷേപിക്കുവാൻ തരമില്ലാത്തവിധത്തിൽ ഭംഗിയായി നിൎവ്വഹിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്ന വൈഭവം അസൂയാജനകം തന്നെയായിരുന്നു. സൎവ്വതോമുഖമായ ക്രിയാകൌശലം ഈ മഹാനെ പ്രജാസമുദയത്തിൻെറയും മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലേയും കൃതകേതരമായ ശ്ലാഘയ്ക്കും വാത്സല്യത്തിനും നിത്യഭാജനമാക്കിത്തീൎത്തു. തച്ചുശാസ്ത്രത്തിൽ ഇദ്ദേഹത്തിന്നുണ്ടായിരുന്ന നൈപുണ്യത്തെപ്പററി പറഞ്ഞുവല്ലോ. തൃപ്പൂണിത്തുറ പുത്തൻകോവിലകത്തിൻേറയും, തൃശ്ശിവപേരൂർ ശങ്കരവാൎയ്യർദിവാൻജിയുടെ വാരിയത്തിൻേറയും പണികൾ നിൎവ്വഹിക്കുന്നതിൽ, കാരുധൌരേയൻെറ സ്ഥാനം പണിക്കൎക്കുതന്നെയായിരുന്നു. ഈ പണികൾ നടന്നിരുന്നകാലമത്രയും അദ്ദേഹം കണയന്നൂരും തൃശ്ശൂരുമായി കഴിച്ചുകൂട്ടി. അക്കാലങ്ങളിൽ രാജകുഡുംബാംഗങ്ങൾ നേരമ്പോക്കിനോ കുളിച്ചു തൊഴുന്നതിനോ കൊച്ചിയിലേക്കെഴുന്നള്ളുക പതിവായിരുന്നു. അപ്പോൾ അവരുടെ സുഖസൌകൎയ്യങ്ങളെ നോക്കുവാനുള്ള ഭാരം പണിക്കൎക്കായിരുന്നു. ജനഹിതൈഷിയും ധൎമ്മപരായണനുമായ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഉദ്യോഗകാലത്തു ഭീമമായ സങ്കടഹൎജികളോ ആക്ഷേപങ്ങളോ കേട്ടിരുന്നില്ല. തന്നിൽ അനുസ്യൂതമായി അനുഗ്രഹവൎഷം ചൊരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു് തൻെറ ആദേശകരനായ

സ്വാമിമാത്രമല്ല, ഒരു ഭ്രാതാവും സുഹൃത്തുംകൂടിയായിരുന്നു. ഗുണപുഷ്കലങ്ങളും മഹനീയങ്ങളുമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാജ്യസേവനങ്ങളെ ബഹുമാനിച്ച് മൂന്നുതവണ ചങ്ങലവട്ടവും വീരശൃംഖലയും തിരുമനസ്സിൽനിന്നും അദ്ദേഹത്തിനു സമ്മാനിക്കുകയുണ്ടായി. അത്രമാത്രമല്ല, വീരപാരിതോഷികമായ ഒരു നേർവാളും തിരുമനസ്സിൽനിന്നും കല്പിച്ചുകൊടുത്തു. മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ വീരമുദ്രാദാനംകൊണ്ടു ഒരു താസീൽദാർ സംഭാവിതനാവുക എന്നുള്ളതു് ഈ രാജ്യാദ്ധ്യായങ്ങളിൽ ഇദംപ്രഥമമാണ്.

ശങ്കരവാര്യർക്കുശേഷം, വെങ്കിട്ടരായര്, ദിവാൻജിയായി വന്നപ്പോൾ, അദ്ദേഹം ഇവിടത്തെ ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ ഉപദ്രവിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദ്രോഹത്തിനു വിധേയന്മാരായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ ഒരാളായിരുന്നു ചാത്തുപ്പണിക്കർ. തോട്ടേയ്ക്കാട്ടു ശങ്കുണ്ണിമേനോൻ ദിവാൻജിയുടെ കക്ഷിയായിരുന്നു പണിക്കർ എന്നുള്ളതാണത്രെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ രായർക്കുണ്ടായ നീരസത്തിന്റെ രഹസ്യം. രന്ധ്രാന്വേഷിയായിരുന്ന ദിവാൻജി ദുഷ്കരങ്ങളായ പലേ കൃത്യങ്ങളിലും പണിക്കരെ നിയോഗിച്ചു. എന്നാൽ പണിക്കർ ഒന്നിലും അടിപെട്ടില്ല. പണിക്കരുടെ ആർജ്ജവവും ശേഷിയും അധികമധികം പ്രകാശിച്ചതോടുകൂടി ദിവാൻജിയുടെ അസൂയ മുഴുക്കുകയാണു ചെയ്തതു്. മാനവും മര്യാദയും വിററുതിന്നാതെ, പണിയെടുത്തു, നല്ലപേരോടുകൂടി പിരിയുവാൻ, ഇങ്ങിനെ ഒരു മേലധികാരിയുള്ളപ്പോൾ സാധിക്കയില്ലെന്നു വിചാരിച്ചു്, പണിക്കർ രാജാവിന്റെക്കൂടെ താമസമുറപ്പിച്ചു. വീണ്ടും പണിക്കരെ സർവ്വീസ്സിൽ കൊണ്ടുവരണമെന്നുന്നംവെച്ചുകൊണ്ടു് രായരുദിവാൻജി, പണിക്കരെ ത്തിരയുവാൻ തുടങ്ങി. തിരുമനസ്സിൽനിന്നും ഇതു എങ്ങി

നേയോ അറിയുവാൻ ഇടയായി. ഒരിക്കൽ, എറണാകുളത്തു്, എഴുന്നള്ളിയിരിക്കുമ്പോളാണ്, മുഖം കാണിക്കുവാൻ വന്ന ദിവാൻജിയോടു ഇങ്ങിനെ കല്പിച്ചു ചോദിക്കുകയുണ്ടായി. "നിങ്ങൾ എന്തിനാണു ചാത്തുവിനെ അന്വേഷിക്കുന്നതു്? അയാൾ എന്റെ കൂടെയുണ്ടു്. എങ്ങും ഓടിപ്പോയിട്ടില്ല." മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ ഭാവഗംഭീരമായ ഈ പ്രശ്നത്തിന്നു സാഫല്യമുണ്ടായി. പണിക്കർ ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നും പിരിയുന്നതുവരെക്കും അദ്ദേഹത്തെ, പിന്നീടൊരിക്കലും ദിവാൻജി ശല്യപ്പെടുത്തുകയുണ്ടായിട്ടില്ല.

കീഴുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ നേർക്കു വളരെ സൌമ്യതയും അനുഭാവവും സൌഹാർദ്ദവും കാണിച്ചിരുന്ന ഒരു മേലധികാരിയായിരുന്നു നമ്മുടെ കഥാപുരുഷൻ. ആ മഹാനുഭാവന്റെ സ്നേഹമസൃണങ്ങളായ ഭാവങ്ങൾ സിൽബന്തികൾക്കു് ഒരനുഗ്രഹമായിരുന്നു. സിൽബന്തികൾക്കാകട്ടെ അവരുടെ നേതാവിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന സ്നേഹബഹുമാനങ്ങൾ നിസ്സീമങ്ങളുമായിരുന്നു. ജോലിസമയം കഴിഞ്ഞാൽ എല്ലാ സേവകന്മാരും തന്റെ നമ്മസഖന്മാരാണ്. സാന്നിദ്ധ്യസല്ലാപങ്ങളിലുള്ള കൌതുകംകൊണ്ടു്, നേരംപോകുന്നതറിയാതെ പല സ്നേഹിതന്മാരും കഥാപുരുഷന്റെ കൂടെത്താമസിക്കുന്നതു പതിവായിരുന്നു. ഫലിതപ്രയോഗത്തിൽ അദ്വിതീയനും സരസങ്ങളായ കവനവ്യാപാരങ്ങളിൽ ലാലസനുമായിരുന്ന അമ്പാടി കുഞ്ഞുകൃഷ്ണപ്പൊതുവാൾ, കഥാപുരുഷന്റെ സുഹൃച്ഛ്രേണിയിൽ പ്രഥമഗണനീയനായിരുന്നു. വൈദുഷ്യശാലിയായ ഒരു സഹൃദയൻ, ലളിതങ്ങളായ ലഘുകൃതികളുടെ നിമ്മാതാവായ ഒരു സരസകവി, സുന്ദരകലകളുടെ സമാശ്രയസ്ഥാനം, ആത്ത്രാണവ്യഗ്രമായ ദയാസമൃദ്ധിയുടെ ശുഭനികേതനം,

എന്നിങ്ങിനെ ബഹുലങ്ങളും സ്പൃഹണീയങ്ങളുമായ അപദാനങ്ങളെ അനപത്ഥമാക്കിയിരുന്ന കഥാപുരുഷന്നു കൈയും കണക്കുമില്ലാതെ സ്നേഹിതന്മാർ വൎദ്ധിച്ചുവന്നതിൽ എന്താണത്ഭുതം ? വിരുന്നുകാരുടേയും വീട്ടുകാരുടേയും സുഖങ്ങൾ സാധിക്കുന്നതിൽ യാതൊരു ലോഭവും കാണിച്ചിരുന്നില്ല. തനിക്കു ലഭിച്ചിരുന്ന വേതനമോ വളരെ പരിമിതം. വ്യയങ്ങളാണെങ്കിലോ ബഹുമുഖങ്ങൾ. അതുകൊണ്ടു തനിക്കു എപ്പോഴും അല്പാല്പം ധനക്ലേശങ്ങൾ അനുഭവിക്കേണ്ടതായി വന്നിരുന്നു. ഈ പ്രയാസങ്ങൾ എങ്ങിനേയോ മനസ്സിലാക്കിയ മേലുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ഉപദേശാനുസാരം ഒരു ചെറിയ കുറി തുടങ്ങി. ഈ കുറിയിൽ കോവിലകത്തുനിന്നും, ദിവാൻജിയുടെ സഹോദരനായ ഗോവിന്ദമേനവനും സൎവ്വാധികാൎയ്യക്കാരും മററുപല പ്രമാണികളും ഓഹരിക്കാരായിരുന്നു. പലരുടേയും സൌഹാൎദ്ദപൂൎവ്വമായ സഹായത്താൽ മുടക്കുക്രൂടാതെ ആ കുറി വട്ടമെത്തി. ഈ കുറിയുടെ വിജയംതന്നെ കഥാനായകന്റെ ജനരഞ്ജനയ്ക്കു് ഒരു ഉത്തമോദാഹരണമായിരുന്നു.

സംസ്കൃതത്തിലും ഭാഷയിലുമുള്ള സാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പാരായണമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനോവിനോദം. കളരിയിലെപ്പയററുമുറകൾ ശീലിക്കുന്നതിലും ശീലിപ്പിക്കുന്നതിലും അത്യധികം ജാഗരൂകനുമായിരുന്നു. കച്ചകെട്ടി ഉഴിഞ്ഞു നല്ല മെയ്യഴക്കം സമ്പാദിച്ചിരുന്നതിനാൽ, നവരാത്രിപ്രമാണിച്ചുള്ള അനദ്ധ്യായകാലങ്ങളിൽ, ആ വീരപുരുഷൻ പ്രയോഗിച്ചിരുന്ന വ്യായാമക്രമം അംഗലാഘവംകൊണ്ടും അഭ്യാസദാർഢ്യംകൊണ്ടും കലാമൎമ്മജ്ഞന്മാരെ അത്യധികം ആനന്ദിപ്പിച്ചിരുന്നു. വ്യായാമപ്രയോജനം നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞിരുന്നതുകൊണ്ടു് കളരിയിലെ ഉപദേശമനുസരിച്ചു ദിവസന്തോറും, അതു് അദ്ദേ

ഹം അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നു. ഗുണദോഷങ്ങൾ പരസ്പരം സംക്രമിക്കത്തക്കവിധത്തിലാണല്ലോ മനശ്ശരീരങ്ങളുടെ സംബന്ധം. അതിനെ വഴിയാംവണ്ണം ധരിച്ചിരുന്ന സ്വസ്ഥപുരുഷൻെറ മനസ്സ് പുസ്തകപാരായണംകൊണ്ടും, ശരീരം വ്യായാമഭേദങ്ങളാലും, ഉത്തരോത്തരം പ്രകാശമാനങ്ങളായിത്തീൎന്നതിൽ എന്താണത്ഭുതപ്പെടുവാനുള്ളത്? ആജീവനാന്തം ആരോഗ്യലക്ഷ്മിയുടെ ഒരു ഭാസുരവിഗ്രഹംതന്നെ ആയിരുന്നുവത്രെ അദ്ദേഹത്തിൻെറ ശരീരം. വാൎദ്ധക്യദശയിൽപോലും ഇദ്ദേഹം കഥകളിയിൽ വേഷംകെട്ടിയിരുന്നുപോൽ. വേഷംകെട്ടി അരങ്ങത്തു പ്രവേശിച്ചാലോ, ചൈതന്യംകൊണ്ടും ഉത്സാഹംകൊണ്ടും ആൾ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനാകും. അക്കാലത്തും അത്ഭുതാവഹമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിൻെറ വേഷപ്പകൎച്ച. മരിക്കുന്നതുവരെയ്ക്കും ഒരു പല്ലുപോലും പോയിട്ടില്ലായിരുന്നു എന്നറിയുമ്പോൾ അദ്ദേഹം എത്രമേൽ അരോഗദൃഢഗാത്രനായിരുന്നു എന്നൂഹിക്കാമല്ലോ. മരണശയ്യയെ അധിശയിച്ചിരുന്ന അന്ത്യമുഹൂൎത്തങ്ങളിൽപ്പോലും, മനസ്സ് അദ്ദേഹത്തിനു സ്വാധീനമായിരുന്നു. അന്ത്യശ്വാസത്തിനുമുമ്പ് ഒരു സമസ്യ പൂരിപ്പാനുംകൂടി അദ്ദേഹത്തിനു സാധിച്ചുവെത്രെ!

അദ്ദേഹത്തിൻെറ ഗൃഹജീവിതമാണു ഒടുവിലത്തെ പ്രതിപാദ്യവിഷയം. ദേവസ്വം ഡിപ്പാൎട്ടുമെണ്ടിൽ ഉദ്യോഗംനോക്കിയിരുന്ന കാലത്താണ് ഗൃഹസ്ഥാശ്രമം സ്വീകരിച്ചതു്. എറണാകുളത്തു് സുപ്രസിദ്ധമായ പടിഞ്ഞാറെത്തോട്ടേയ്ക്കാട്ടു തറവാട്ടിലെ ശ്രീമതി കുട്ടിപ്പാറു അമ്മയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിൻെറ സഹധൎമ്മിണി. മനസ്വിനിയും സുശീലയുമായിരുന്ന കുട്ടിപ്പാറു അമ്മ പണിക്കൎക്കു അനുരൂപയായ ഒരു വധൂരത്നമായിരുന്നു. 'ത്രിയാ മാ ശശിനാ ഭാതി, ശശീ, ഭാതി ത്രിയാ മയാ' എന്നതുപോ

ലെ ഭാസുരതരമായിരുന്ന അവരുടെ ഭാര്യാഭർത്തൃയോഗം. ആനന്ദരൂപ്യമനോഹരമായ അവരുടെ ദാമ്പത്യം കാലതാമസംകൂടാതെ അപത്യലാഭത്താൽ അനുഗൃഹീതവുമായി. മൂന്നാൺമക്കളിൽ കൊച്ചുണ്ണിമേനോൻ ഒരു റജിസ്ത്രാറായി. ഗോവിന്ദൻകുട്ടിമേനോൻ, ഇന്നത്തെ അസിസ്റ്റണ്ട് ഇഞ്ചിനീയരുടെ സാമ്യമുണ്ടായിരുന്ന സൂപ്രവൈസർ ജോലിയിൽ നിയമിതനായി. ധീരനും പ്രതിഭാശാലിയുമായിരുന്നു ഗോവിന്ദൻകുട്ടി മേനോൻ. അന്നത്തെ രാഷ്ട്രഗതിയെ വിഷയമാക്കിക്കൊണ്ട് ഗോവിന്ദൻകുട്ടിമേനോൻ എഴുതിയ 'ഫയർബ്രാൻഡ്' (തീക്കൊള്ളി) എന്ന നാടകത്തെക്കുറിച്ച് പലരും പറയുന്നതു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. തൃതീയപുത്രനാണു സാഹിത്യകുശലൻ എന്ന പേരിൽ വിഖ്യാതനായ ശ്രീമാൻ ടി. കെ. കൃഷ്ണമേനവൻ. കേരളീയൎക്കു സുപരിചിതനായ അദ്ദേഹത്തെപ്പററി ഇവിടെ ഒന്നും തന്നെ പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതായിട്ടില്ല. അനുകരണീയങ്ങളായ ആദൎശങ്ങളോടുകൂടിയ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രം തന്നെ കേരളസാഹിത്യത്തിനു ലഭിക്കാതെ വരികയില്ലെന്നാണെന്റെ വിശ്വാസം. കുഞ്ചിയമ്മയും ഇക്കാവമ്മയും കുഞ്ഞിക്കാവമ്മയുമാണു മൂന്നു പെൺമക്കൾ. 'നൈഷധം' 'സുഭദ്രാഹരണം' മുതലായ നാടകങ്ങളുടെ കവയത്രിയായ ഇക്കാവമ്മയെപ്പററി കേരളീയരോടൊന്നുംതന്നെ പറയേണ്ടാവശ്യമില്ലല്ലോ. അവർ അല്ലേ,

"മല്ലാരിപ്രിയയായ ഭാമ സമരം ചെയ്തീ
ലയോ, തേർതെളി-
ച്ചില്ലേ പണ്ടു സുഭദ്ര, പാരിതു ഭരി
ക്കുന്നില്ലേ വിക്ടോറിയാ,
മല്ലാക്ഷീമണികൾക്കു പാടവമിവയ്ക്കെ
ല്ലാം ഭവിച്ചീടുകിൽ
ചൊല്ലേറും കവിതയ്ക്കുമാത്രമവരാള
ല്ലെന്നു വന്നീടുമോ ?"

എന്ന പ്രശ്നംകൊണ്ടു, അന്നു മലയാളികളുടെ ഇടയിൽ നടപ്പുണ്ടായിരുന്ന, അംഗനമാരുടെ കവിതാപാപവാദത്തെ ശമിപ്പിച്ചതു് ? കൊച്ചിയിലെ വനവകുപ്പദ്ധ്യക്ഷനായ നാരായണമേനവൻ അവർകളുടെ വന്ദ്യജനനിയാണു തൃതീയപുത്രിയായ കുഞ്ഞിക്കാവമ്മ. കുട്ടികൾക്കെല്ലാവൎക്കും ഏററവും ഉത്തമമായ വിദ്യാഭ്യാസം നൽകുവാൻ പണിക്കർ സദാ സമുത്സുകനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻെറ സന്താനങ്ങളിൽ, ഇന്നു, കുഞ്ചിയമ്മയും കുഞ്ഞികൃഷ്ണമേനവനും മാത്രമേ ജീവിക്കുന്നുള്ളു. അവർ ആയുരാരോഗ്യാനുഗൃഹീതന്മാരായിരിക്കട്ടെ ! പുണ്യശ്ലോകനായ പണിക്കരുടെ യശശ്ശരീരവും ആചന്ദ്രാൎക്കം പ്രശോഭിക്കുമാറാകട്ടെ !

ശുദ്ധിപത്രം.

അബദ്ധം.	സുബദ്ധം.	ഭാഗം.	വരി.
കോവിണ്ണി	കോവണ്ണി	1	6
വിചാരിക്കാതെ	പറയാതെ	4	7
കവികളാണു്?	കവികളാണു്!	4	15
ക്രുടി	ക്രുട്ടി	5	6
അനുഭവിപ്പിക്കണം	അനുഭവിക്കണം	5	16
കടക്കുന്നോ	കഴിയുന്നോ	7	11
നിറുക	നെറുക	8	13
ക്രുട്ടി,	ക്രുട്ടി.	10	17
പടമുഴക്കം	പടമുഴക്കോ	11	14
മോളിൽ	മുകളിൽ	30	12
അത്ഭുപരതന്ത്ര	അത്ഭുതപരതന്ത്ര	30	25
തെളിച്ചു	കൊളുത്തി	31	8
അതിശയിക്ക	അനുശയിക്ക	35	22
മററു	മററും	45	15
ചാരിത്രവും	ചരിത്രസംബന്ധവും	49	19
സ്വാരസ്വത	സാരസ്വത	52	16 & 17
തോണിഗീത	തോണിഗീതി	53	21

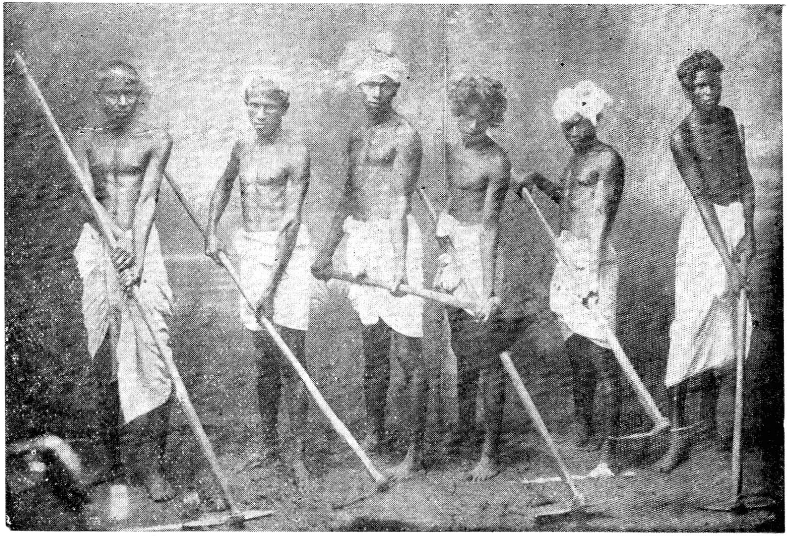

പുലയർ തുമ്പാപ്പണി ചെയ്യുന്നു.

Pulayas engaged in their field work.

സാമുദായിക ഗാനകലകൾ.

---

1. ചെറുമർ പാട്ട്.

ചെറുമരെ പുലയർ എന്നും പറയും. കൊച്ചീരാജ്യത്തിൻെറ തെക്കൻ താലൂക്കുകളിൽ ഉള്ളവർ പുലയരെന്നും വടക്കൻ താലൂക്കുകളിലുള്ളവർ ചെറുമർ എന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ഡാക്ടർ ഏ. എച്ച്. കീനിൻെറ അഭിപ്രായപ്രകാരം, ചെറുമരും അവരെപ്പോലെതന്നെ സമുദായകോവിണിയുടെ അടിപ്പടിയിൽ നില്ക്കുന്ന മററുപലരും, കൊടുംതമിഴ് സംസാരിച്ചിരുന്നു. കേരളത്തിലെ ആദിമനിവാസികളായ അവൎക്ക് സ്വന്തമായൊരു ഭാഷയുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും ഇപ്പോൾ അവർ ആ ഭാഷ മറന്നുപോയിരിക്കുന്നുവെന്നും വിശ്വസിക്കുന്നതിൽ തെററില്ല. മിക്ക ചെറുമരുടേയും സംഭാഷണങ്ങളിൽനിന്ന് അവർ ഒരിക്കൽ ഒരുതരം തമിഴ് സംസാരിച്ചിരുന്നുവെന്ന് ഊഹിക്കാം.

പുലയശബ്ദം 'പുല' എന്ന വാക്കിൽനിന്ന് ഉണ്ടായതാണെന്ന് ചില 'ജാതിചരിത്ര' കൎത്താക്കന്മാർ പറയുന്നതു ചെറുമയുവാക്കൾക്ക് രസിച്ചിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടു 'പുലപ്പാട്ട്' എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന പഴയപാട്ടുകൾക്ക് 'ചെറുമർ പാട്ട്' എന്നു ഞാൻ പേർകൊടുത്തിരിക്കുന്നു.

പാട്ടിനും കളിക്കും വലിയ വാസനക്കാരാണ് ചെറുമക്കൾ. നൃത്തഗീതങ്ങളുടെ ഉപകരണങ്ങൾ കുഴലും ചെണ്ടയും തുടിയുമാണ്. വടക്കക്ക് ചെണ്ട. തെക്കക്ക് തുടി.

രണ്ടുകൂട്ടരും ഉപയോഗിക്കുന്നതാണ് കുഴൽ. തട്ടിന്മേൽ ക്കളി, വട്ടക്കളി, കോൽക്കളി മുതലായ കളികളിൽ തെക്കർക്ക് നൈപുണ്യം കൂടും. കുതിരകളി, കാളകളി മുതലായ കളികളിൽ വടക്കർക്കാണ് മിടുക്ക്.

ഇപ്പോൾ ചെറുമർ പാടിവരാറുള്ള പാട്ടുകളൊക്കെ പുരാണകഥകളെ ആസ്പദമാക്കിയിട്ടുള്ളവയാകുന്നു. ചെറുമക്കളുടെ സമുദായഗാനങ്ങൾ, അതായത്, അവരുടെയിടയിൽമാത്രം നടപ്പുള്ള പാട്ടുകൾ സംഭരിക്കാൻ ഞാൻ ശ്രമിച്ചുവരികയാണ്. ചെറുമക്കളുടെ വകയായിട്ട് പറയത്തക്ക ഒരു പാട്ടും ലഭിക്ക കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. കൃഷിചെയ്യുമ്പോൾ ചെറുമക്കൾ പലതരം പാട്ടുകൾ പാടും. ഭാഷാരീതി എങ്ങിനെ ഇരുന്നാലും, വൃത്തത്തിൽ ഭംഗമുണ്ടെങ്കിലും, അർത്ഥചിന്തനത്തിൽ ഹൃദയത്തെ സ്പർശിക്കുവാൻമാത്രം വികാരജനകങ്ങളാണ് ചെറുമന്റെ ചില പാട്ടുകൾ.

വെളുക്കുമ്പോൾ ഇറങ്ങി അങ്ങിനെ അരമുറിക്കരിക്കും അരത്തൊണ്ടുകള്ളും 'പകല' യ്ക്കുവാങ്ങി കറുക്കുന്നതുവരെ എല്ലുമുറിയത്തക്കവിധത്തിൽ പണിചെയ്യുന്ന ഒരു ചെറുമന്റെ സന്ധ്യാവർണ്ണനയാണിതു്:—

നേരംപോയ് നേരംപോയ് പൂക്കൈതമറപററി
കുന്നാംകോഴി കുളക്കോഴി തത്തിത്തത്തിച്ചാടുന്നേ
നേരംപോയ നേരത്തും കൊല്ലാക്കൊല കൊല്ലണിയോ
അരമുറിക്കരിക്കുംതന്നു കൊല്ലാക്കൊല കൊല്ലണിയോ.

(നേരംപോയ് നേരംപോയ്)

അരത്തൊണ്ടു കള്ളുംതന്നു കൊല്ലാക്കൊല
കൊല്ലണിയോ
ഞാൻപോയ നേരത്തു് ഈടില്ല മൂടില്ല

ഞാനവിടെച്ചെന്നോപ്പിന്നെ വെട്ടാക്കുളം വെട്ടിച്ചു
ഞാനവിടെച്ചെന്നോപ്പിന്നെ കെട്ടാപ്പുരകെട്ടിച്ചു

(നേരംപോയ് നേരംപോയ്)

" കോത്രുഭ്രമിവലയേ ജനാൻമുധാ
താപയൻ സുചിരമേതിസമ്പദം
വേദയന്നിതി ദിനേന ഭാനുമാൻ
ആസസാദ ചരമാചലം തതഃ. "

എന്നാണ് മഹാകവിയായ ഭാരവി സൂൎയ്യാസ്തമനത്തെപ്പററി വൎണ്ണിക്കുന്നത്. ഇതിൽ പകലവൻെറ പ്രതാപകരവിനെക്കുറിച്ചു പട്ടുത്തുകെട്ടിയിട്ടുള്ള കാരണം വളരെ ചമൽകൃതമായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഭാരവിയുടെ ഭാവനാനുസാരം, സൂൎയ്യൻ അസ്തമിക്കുന്നത് പടിഞ്ഞാറുള്ള എതോ ഒരു പൎവ്വതത്തിൻെറ മുകളിൽത്തന്നെയാണ്. " ചരമഗിരി ശിരസി രവിയും പ്രവേശിച്ചിതു, ചാരുലങ്കാ ഗോപുരാഗ്രേ കപീന്ദ്രനും " എന്ന് അദ്ധ്യാത്മരാമായണത്തിൽ കാണുന്നതുകൊണ്ടു സൂൎയ്യൻ വൈകുന്നേരം ചരമാചലത്തിലാണ് പ്രവേശിക്കുന്നതെന്നു എഴുത്തച്ഛനും നിശ്ചയമുണ്ട്. സൂൎയ്യാസ്തമനത്തെപ്പററി കവികളൊക്കെ എങ്ങിനെ വൎണ്ണിച്ചാലും അതിൻെറ പരമാൎത്ഥം ഭ്രമിശാസ്ത്രം അറിയുന്നവരോടു വിവരിക്കേണമെന്നില്ല. ചരമാചലവുംക്രുടി കാണാത്തവരാണ് സൂൎയ്യൻ അവിടെ അസ്തമിക്കുന്നതായി വൎണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ നമ്മുടെ ചെറുമനാകട്ടെ ' നേരംപോയ് നേരംപോയ് പൂക്കൈതമറപററി ' എന്നാണ് പറയുന്നത്. ഇതിലെത്ര വാസ്തവമുണ്ടെന്നും ഇതു് എത്രമേൽ സ്വാഭാവികമായിരിക്കുന്നുവെന്നും നോക്കുക ! ഉഴവുനടത്തുന്ന ഒരു ചെറുമന് വയലിൻെറ പടിഞ്ഞാറെ അതൃത്തിയിലുള്ള പൂക്കൈത ചക്രവാളമായി എന്നേ ഇതിൽ ഭേദമുള്ളു.

" ഞാൻ പോയ നേരത്ത് ഈടില്ല മൂടില്ല " (വേലിയും മരവും ഒന്നും തിരിച്ചറിയില്ല. അത്ര അതിരാവിലെയാണ് പണിക്കിറങ്ങിയതെന്നൎത്ഥം.) ഭാഷാപ്രയോഗം എങ്ങിനെയിരുന്നാലും ഇതിലെ കാൎയ്യസാരം വിചാരിക്കുമ്പോൾ ഇതു തൊഴിലാളികളുടെ നേരെ മുതലാളികൾ കാണിച്ചിരുന്ന നിൎദ്ദാക്ഷിണ്യത്തിൻെറ ഉത്തമോദാഹരണമായിട്ടുണ്ടെന്നു വിചാരിക്കാതെ കഴികയില്ല.

കരകൌശലത്തെ പുകഴ്ത്തുന്ന മറെറാരു പാട്ടുണ്ട്. ഭംഗിയിൽ നെയ്തെടുത്ത ഒരു വട്ടിയെ വൎണ്ണിക്കുന്ന പാട്ടാകയാൽ ഞാൻ അതിനെ " വട്ടിപ്പാട്ട് " എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

---

2. വട്ടിപ്പാട്ട്.

നിശാദേവി തിങ്കൾത്തഴച്ചുരുളിൽനിന്നു നിലാവൊളിത്തഴകൾ എടുത്തു സന്ധ്യയുടെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ മനോഹരങ്ങളായ പായകൾ നെയ്തുണ്ടാക്കുമ്പോൾ അതിനെ വൎണ്ണിപ്പാൻ എത്ര കവികളാണ് ? എന്നാൽ നമ്മുടെ ചെറുമി ചാമ്പത്തണ്ടിൽനിന്നു എഴകൾ എടുത്തു 'നൊട്ട' നും 'തുച്ച' നും (നെടിയതും കുറിയതുമായിരിക്കണം) ഇട്ടു് കരിമീനിൻെറ ആകൃതി (Design) യിൽ പുള്ളികളുമൊപ്പിച്ചു മനോഹരമായ ഒരു വട്ടി നെയ്തുണ്ടാക്കുന്നതിനെ ആരും വൎണ്ണിക്കുവാൻ ഇല്ലാഞ്ഞിട്ടു വട്ടിനെയ്ത്തു വള്ളോർ വനിതതന്നെ വിരചിച്ചതാകുന്നു ഈ പാട്ട്.

ചാമ്പക്കാച്ചാലിൽച്ചെന്നോ — തെയ്യന്താരാ
ചാമ്പക്കാച്ചാലിൽച്ചെന്നോ — തെയ്യന്താരാ
വെയിലത്തും മഞ്ഞത്തിട്ടേ — തെയ്യന്താരാ

വട്ടിനെയ്യു വള്ളോർവനിത.

A Vallua Girl who weaves "Vattis."

ഏഴല്ലാ നാരെടുത്തേ — തെയ്യന്താരാ
ഏഴായിക്കീറുന്നുണ്ടേ — തെയ്യന്താരാ
നൊട്ടനും തുച്ചനിട്ടേ — തെയ്യന്താരാ
കരിമീനും തെച്ചുപോലെ — തെയ്യന്താരാ
വട്ടികള തെച്ചുമിട്ടേ — തെയ്യന്താരാ
വട്ടിയുംകൂടി നെയ്ത്തേ — തെയ്യന്താരാ
വട്ടിയും പൊന്നൊടുത്തേ — തെയ്യന്താരാ
പടിക്കലും ചെല്ലുന്നുണ്ടേ — തെയ്യന്താരാ
വല്ലിക്കായ് പോകുന്നുണ്ടേ — തെയ്യന്താരാ
പണിയിലെ മൂപ്പനച്ചൻ — തെയ്യന്താരാ
വട്ടിയും നോക്കിക്കണ്ടേ — തെയ്യന്താരാ
എന്നൊക്കറി പറഞ്ഞേ — തെയ്യന്താരാ.

പണിമൂപ്പന്റെ പേരിൽ കുറ്റമില്ല. അതുപോലെ മനോഹരമായ കരകൌശലത്തിന്റെ വിധാത്രിയായ ഒരു തൊഴിലാളിവനിത, മൂപ്പനെപ്പോലെയുള്ള രസികന്മാരുള്ളപ്പോൾ എന്തിനു നിത്യകന്യകാത്വം അനുഭവിപ്പിക്കണം?

---

3. ഞാറ്റുവേലപ്പാട്ട്.

ചാൽക്കൃഷിയിലെ 'നിരത്തു' വേലയ്ക്കു പലതരം പാട്ടുകളും പാടും. സ്ത്രീകളായിരിക്കും പാട്ടുകാർ. കാലം മിക്കവാറും കർക്കടകംതന്നെ. ഒരാൾ തലപ്പാട്ടു പാടുമ്പോൾ പത്തും മുപ്പതും പേർ ഉണ്ടാവും ഏറ്റു പാടാൻ. ഇതാണതിന്റെ മാതൃക:—

അത്തുരവനത്തിൽ ജനിച്ചൊരുപെണ്ണേ —
തിമിതിമിന്തം

തേവകിയവളാടിവളർന്തേ — തിമിതിമിന്തം.
മൂക്കുകുത്തി മുള്ളിരുമ്പിട്ടേ — തിമിതിമിന്തം.
തേവകിയവളാടി വളർന്തേ — തിമിതിമിന്തം.
കാതിലോല കുണ്ഡലമിട്ടേ — തിമിതിമിന്തം.
തേവകിയവളാടിവളർന്തേ — തിമിതിമിന്തം.
രാമദേവൻറട്ടുക്കൽ ചെല്ലുന്നേ — തിമിതിമിന്തം.
രാമദേവൻ മാലവെക്കേണം — തിമിതിമിന്തം.
കേട്ടടനെ പറഞ്ഞു രാമനുമേ — തിമിതിമിന്തം.
എനിക്കു ഭാര്യയായ് വിധിച്ചസീതേനെ —
തിമിതിമിന്തം.
ലക്ഷ്മണൻറയട്ടുക്കൽ ചെല്ലെടീ — തിമിതിമിന്തം.
തേവകിയവളാടിവളർന്തേ — തിമിതിമിന്തം.
ലക്ഷ്മണൻറയട്ടുക്കൽ ചെല്ലുന്നേ — തിമിതിമിന്തം.
ലക്ഷ്മണനെന്നെ മാലവെക്കേണം — തിമിതിമിന്തം.
കേട്ടടനേ ലക്ഷ്മണനപ്പോൾ — തിമിതിമിന്തം.
ലക്ഷ്മണനു കോപമായ്തോന്നി — തിമിതിമിന്തം.
പള്ളിവാളുമെടുത്തു ലക്ഷ്മണൻ — തിമിതിമിന്തം.
മൂക്കുമുല ഛേതനംചെയ്തേ — തിമിതിമിന്തം.
തേവകിയവളാടി നടന്തേ — തിമിതിമിന്തം.
മാരീചൻറയട്ടുക്കൽ ചെല്ലുന്നേ — തിമിതിമിന്തം.
ആരിതയ്യോ പാതകം ചെയ്തേ — തിമിതിമിന്തം.
ലക്ഷ്മണനെന്നൊരുത്തനാണയ്യോ — തിമിതിമിന്തം.
കേട്ടടനെ മാരീചനുമപ്പോൾ — തിമിതിമിന്തം.
മാനിൻവേഷംപൂണ്ടു മാരീചൻ — തിമിതിമിന്തം.
ദണ്ഡകവനത്തിൽ ചെന്നുടൻ — തിമിതിമിന്തം.
പൊൻനിറമുട മാനതായ്തീർന്നേ — തിമിതിമിന്തം.
തുള്ളിച്ചാടിക്കളി തുടങ്ങുന്നേ — തിമിതിമിന്തം.
കണ്ടുടനേ സീതയുമപ്പോൾ — തിമിതിമിന്തം.

പുലയസ്ത്രീകളുടെ ഞാററുവേല.

Pulaya Women planting the paddy.

കേട്ടുകൊൾക വേട്ടഭർത്താവേ — തിമിതിമിന്തം.
കളിച്ച പൊൻമാൻ നിറത്തെക്കാണുന്നോ —
തിമിതിമിന്തം.
കൊതിച്ചുസീത പറഞ്ഞവളപ്പോൾ—തിമിതിമിന്തം.
വധിച്ചിടാതെ പിടിച്ചുതരണമേ — തിമിതിമിന്തം.
കളിപ്പതിന്നു രസമിനിക്കുണ്ടേ — തിമിതിമിന്തം.
കേട്ടുടനേ പോയി ശ്രീരാമൻ — തിമിതിമിന്തം.
കരുപ്പുകച്ച അരക്കെച്ചുറവുന്നോ — തിമിതിമിന്തം.
കനത്തവില്ലും കണയുമായിട്ടേ — തിമിതിമിന്തം.
ദണ്ഡകവനത്തിൽ ചെല്ലുന്നോ — തിമിതിമിന്തം.
രാമനോടിയിടകടക്കുന്നോ — തിമിതിമിന്തം.
മാൻ കുതിച്ചു മലകടക്കുന്നോ — തിമിതിമിന്തം.

കരുപ്പുകച്ചകൊണ്ട് അരയും മുറുക്കി കനത്ത വില്ലും കണയും കയ്യിൽ പിടിച്ചുംകൊണ്ടാണ് ചെറുമന്റെ ശ്രീരാമൻ മാൻപിടുത്തത്തിന്നൊരുങ്ങുന്നതു്. സാധാരണകവികളുടെ നോട്ടത്തിൽ 'ഫൈർവിൻ' പാക്കിനേക്കാൾ തരിശ്ശും, പൂച്ചെടികളും വള്ളിക്കുടിലുകളുംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞതുമാണ് പഞ്ചവടി. പുലയൻ വർണ്ണിക്കുന്ന പഞ്ചവടിയാകട്ടെ മലവക ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടുകാരുടെ അറിവിൽപെട്ടിട്ടുള്ളതാണോ എന്നുകൂടി സംശയമുണ്ട്. അതുകൊണ്ടല്ലേ മലയും മലയിടുക്കുമൊക്കെ അതിൽ വർണ്ണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്.

---

4. വടക്കൻപാട്ട്.

ഉത്തരകേരളത്തിൽ തീയരും ദുർല്ലഭമായി ചെറുമരും പാടിവരുന്ന പാട്ടാണ് വടക്കൻപാട്ട്. ഈയിടെയായിട്ടു

തെക്കൻദിക്കുകളിലെ ചെറുമരും വടക്കൻപാട്ടു വേലക്കാലങ്ങളിൽ പാടാറുണ്ട്. തച്ചോളി ഒതേനൻ, കുഞ്ഞിച്ചന്തു, ചന്തു, ഉണ്ണിയാർച്ച്, ആരോമൽച്ചേകവര്, അമ്പുച്ചെട്ടി, കുഞ്ഞിക്കന്നി, കോമനോര്, ആദിരാജാവ്, കുടർമാലക്കോങ്കി, പുത്തൂരം കണ്ണപ്പൻ, പുതുനാടൻ ചന്തു മുതലായ വീരന്മാരുടേയും വീരതരുണികളുടേയും അപദാനങ്ങളാണ് വടക്കൻപാട്ടിലെ കഥാവിഷയങ്ങൾ. ദേശചരിത്രങ്ങളേയും സാമുദായികാചാരങ്ങളേയും വടക്കൻപാട്ടിൽനിന്നു കുറെയെല്ലാം ശേഖരിക്കാം:— അന്നത്തെ നായന്മാരും ഈഴവരും അതിരാവിലെ ഉണരും. പടകളിമിററം ഇല്ലാത്ത നായർഭവനങ്ങൾ അന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. പുലർകാലെ എഴുന്നേററ ഉടനെ പടകളിമിററത്തിറങ്ങി ഭൂമിതൊട്ടു നിറുകയിൽ വയ്ക്കും. സൂര്യനമസ്കാരം ബ്രാഹ്മണർക്കു മാത്രമായിരുന്നില്ല, നായന്മാരും ചെയ്തിരുന്നു. കച്ചകെട്ടി മെഴുക്കണിഞ്ഞു കളരിപ്പയററും കുളിയും കഴിഞ്ഞതിന്നുശേഷമെ പ്രാതൽ കഴിച്ചിരുന്നുള്ളു. മിക്ക പാട്ടുകളിലെയും രസം മഹാവീരംതന്നെ. വടക്കൻപാട്ടിലെ നായികമാരെപ്പോലെ കുലശീലാദികളെ പരിപാലിച്ചുപോന്നിരുന്നവരും മനസ്വിനികളുമായ വീരതരുണികൾ മറെറവിടെയാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത് ? കാഥികന്മാരുടെയും ചരിത്രകാരന്മാരുടെയും തൂലികാവിലാസങ്ങൾ മനഃപൂർവ്വം സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുത്തിട്ടുള്ള ആര്യാവർത്തവനിതമാരെ, നേരിലും നെറിവിലും അധഃകരിച്ചിരുന്നവരാണ് മലയാളത്തിലെ മഹിളാമണികളെന്നു വടക്കൻപാട്ടിൻെറ ഏതു ഭാഗങ്ങളും ഉറക്കെ വിളിച്ചുപറയാതിരിക്കുന്നില്ല.

'ആററുമ്മണമ്മേ' ലെ ആരോമുണ്ണി കാറാകളിക്കു പോയി. കുട്ടികളുടെ കൂട്ടത്തിൽക്കൂടി. കാറാമണി കൈക്കലാക്കി. കാറാമണി തിരികെക്കൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ കാറപ്പി

ള്ളർ കാറാവടികൊണ്ടു തല്ലുമെന്നായി. ഒടുവിൽ കലഹം മൂത്തു് അനവധി കുട്ടികൾ ആരോമുണ്ണിയെ വളഞ്ഞു തല്ലിത്തുടങ്ങി. തല്ലൊക്കെ തടുത്തു. രണ്ടുനാലു പിള്ളർ വീഴുകയും ചെയ്തു. കലഹത്തിൽ തോററ കാറപ്പിള്ളർ "നിൻെറ ഊററം വേണ്ടതു് ഞങ്ങളോടല്ല. നിൻെറ അമ്മാവനെക്കൊന്ന ചന്തുവിനോടാണ്" എന്നു പറഞ്ഞു. കാറപ്പിള്ളരുടെ ഈ അധിക്ഷേപവാക്ക് ആരോമുണ്ണിയുടെ മുഖം കറുപ്പിച്ചു. അവൻ തലതാഴ്ത്തി വീട്ടിൽ മടങ്ങി എത്തി കമഴ്ന്നുകിടന്നു കരഞ്ഞുതുടങ്ങി. അവൻെറ അമ്മയായ ഉണ്ണിയാർച്ച അവനെ സാന്ത്വനം ചെയ്യുവാൻ പഠിച്ചപണി പതിനെട്ടും നോക്കി. ഒന്നും സാധിച്ചില്ല. ഒടുവിൽ ആരോമുണ്ണി ചന്തുവിൻെറ നേക്കു പോക്കു്പുറപ്പെടുവാൻതന്നെ തീർച്ച്യാക്കി. തൻെറ ഏകപുത്രനായ ആരോമുണ്ണി മുടക്കിയാൽ നില്ക്കയില്ലെന്നും, അവൻ ചന്തുവുമായി പടപൊരുതാതിരിക്കയില്ലെന്നും നിശ്ചയംവന്നതിനുശേഷം ആ വീരസ്ത്രീ പറയുകയാണ്,

"ഇനിയുമേ ഒന്നുണ്ടു കേൾക്കയുണ്ണീ
ഇന്നും നാളെയും ഞാൻ കാത്തിരിക്കും
മറെറന്നാൾ കാലത്തു വന്നില്ലെങ്കിൽ
ചോദിച്ചറിഞ്ഞാട്ടു വന്നിടേണ്ടു
നേരിട്ടു വെട്ടിമരിച്ചതെങ്കിൽ
വീട്ടേക്കു നല്ലൊരു മാനംതന്നെ
വീരാളിപ്പട്ടു വിതാനത്തോടെ
ആത്തുവിളിച്ചു എടുപ്പിക്കേണ്ടു
എലപുല നന്നായ്ക്കഴിപ്പിച്ചേക്കാം
ഒളിവാളുകൊണ്ടു മരിച്ചതെങ്കിൽ
പച്ചോലയിൽ കെട്ടി വലിപ്പിക്കേണ്ടു
പുലയുംകൂടി ഞാൻ കുളിക്കയില്ല."

ആരോമുണ്ണി വലിയ ആസ്തികനാണ്. " ദൈവവിധി പോലെ വന്നുകൂടും.

വിധിപോലെയല്ലാതെ വരികയില്ല " എന്നാണ് അവൻെറ സമാധാനം.

" പോക നീ എന്നുണ്ണി പൊന്മകനേ
കുന്നത്തു വച്ച വിളക്കുപോലെ
ചെന്നോളം ചെന്നു ജയിച്ചുവായോ "

എന്നു പടയ്ക്കു പുറപ്പെടുന്ന മകനെ യാത്രയയക്കുന്ന അമ്മയുടെ ധൈര്യം മററൊരു പൌരസ്ത്യവനിതമാരിലും ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. ഇതുകൊണ്ടു ഉണ്ണിയാർച്ചയുടെ ഹൃദയം കരിമ്പാറക്കല്ലാണെന്നു ആരും തെററിദ്ധരിക്കേണ്ടതില്ല. മകൻ പൊയ്ക്കഴിഞ്ഞ ഉടനെ, അമ്മ, മാറിൽത്തൊഴിച്ച് നേർച്ചയും വഴിപാടും തുടങ്ങി. പിന്നെ ആരോമലിൻെറ നേട്ടത്തിനുള്ള നോമ്പും നോററിരിപ്പായി.

ആരോമലുണ്ണിയ്ക്കു് കണ്ണപ്പുണ്ണി എന്നൊരു മാതുലേയനുണ്ടു. ആരോമുണ്ണി അവിടെ ചെന്നിട്ടു കണ്ണപ്പുണ്ണിയെ ക്കൂടി തുണയ്ക്കു കൂട്ടി, ആരോമുണ്ണി അടർക്കളത്തിൽ ചന്തുവിനോടു കിടനില്ക്കുമോ എന്നു കുഞ്ചുണ്ണൂലി അമ്മായിക്ക് ഒരു സന്ദേഹം.

" അപ്പോൾ പറയുന്നു കുഞ്ചുണ്ണൂലി
ഒന്നുണ്ടു കേൾക്കണം ആരോമുണ്ണി
അമ്മാവൻ വീണുമരിച്ചേപ്പിന്നെ
ചുരികേടെ നാദം ഞാൻ കേട്ടിട്ടില്ല
ചുരികയിളക്കി ഒന്നു കാണവേണം
അതുതാനേ കേൾക്കുന്നു ആരോമുണ്ണി
ചുരിക, പരിചതൊഴുതെടുത്തു
പടകാളി മിററത്തു ചെന്നിറങ്ങി

കളരി ഭാരം ഭരെ നിനന്നുകൊണ്ടു
അമ്മാവനെത്തന്നെ വിചാരിച്ചിട്ടു
ചുരിക ഇളക്കിത്തരിമുഴക്കി
ചുരിക ഇളക്കിയ നാദംകേട്ടു
കളരി ഇടതുള്ളി വിറച്ചുപോയി
കളരിയകത്തുള്ള മുത്തച്ഛനും
മുത്തച്ഛൻ ഞെട്ടി വിറച്ചുപോയി ”

അത്രമാത്രമോ,

“ കോലോം നാലിലും കേട്ടനാദം
നഗരികൾ നാലിലും കേട്ടനാദം
നാട്ടവാഴിക്കോലോത്തും കേട്ടനാദം
നാട്ടവാഴിക്കോലോത്തെ തമ്പുരാനും
എന്താണു കേട്ടതു നായന്മാരെ !
ഇടിയോ വെടിയോ പടമുഴക്കം ”

അമ്മായിയുടെ സന്ദേഹത്തെ ആരോമുണ്ണിയുടെ ചുരിക നാദം പമ്പകടത്തി. “ ഇടിവെട്ടീടുംവണ്ണം വിൽമുറിഞ്ഞൊച്ചകേട്ടു നടുങ്ങീ രാജാക്കന്മാർ ഉരഗങ്ങളെപ്പോലെ ” എന്നു രാമായണകാരൻ പറഞ്ഞാൽ വിശ്വസിക്കാൻ പലേ ആളുകളുമുണ്ട്. ആദ്ധ്യാത്മത്തിലെ കോസലമഹാരാജാവിന്റെ മകൻ വില്ലുമുറിച്ചതും ആ വില്ലിന്റെ മുറിയൽ ഇടിവെട്ടീടുംവണ്ണമാണെന്നും വിശ്വസിക്കാതിരിക്കാൻ എങ്ങിനെയാണ് കഴിവുണ്ടാകുക ? എന്നാൽ വള്ളുവനാട്ടു താലൂക്കിലൊ മറേറാ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു നായർക്കുട്ടി ചുരികയിളക്കി കളരിയുടെ ഇട തുള്ളിച്ചുവെന്നും അവന്റെ ചുരികയോശ ഇടിയോ, വെടിയോ, പടമുഴക്കമോപോലെ ഭയങ്കരമായിരുന്നുവെന്നും പറയുന്നതിനെ മലയാളികളെ വിശ്വസിപ്പിക്കാൻവേണ്ടി തിളനെയ്യിൽ കൈമുക്കുവാൻ

ഞാൻ ഒരുക്കമില്ല. ആരോമുണ്ണി കണ്ണപ്പുണ്ണിയോടുംകൂടി കോലോസ്ത്രീനാട്ടിൽ ചന്തുവിൻെറ കളരിവാതുക്കൽ ചെന്ന പോക്കു വിളിനടത്തുന്നതും മററും എത്ര സരസമായി വണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഉൽക്ഷിപ്തനായ ഭീമസേനൻ പതിക്കുമ്പോൾ ദന്താഗ്രങ്ങളിൽ കുത്തിക്കോൾവാൻ കൊമ്പുകളും ഉയത്തിപ്പിടിച്ചു ഭഗദത്തൻെറ ദന്തിവീരൻ നില്ക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ, "സംഭ്രമത്തോടൊരുബാണം പ്രയോഗിച്ചിതുമ്പർകോൻതന്നുടെ നന്ദനനജ്ജുനൻ," എന്നിട്ടോ, "വാരണവീരൻ തലയററു വില്ലററു വീരൻ ഭഗദത്തൻ തൻെറ ശിരസ്സററു നാലാമതാനതൻ വാലുമരിഞ്ഞിട്ടു കോലാഹലത്തോടു പോയിതു ബാണവും" എന്നു ഭാരതത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ആശ്ചൎയ്യവുംകൂറി വിശ്വസിക്കാത്തവരും, ചന്തു വാതിൽ തുറക്കാഞ്ഞിട്ടു ക്രുദ്ധനായ ആരോമുണ്ണി പനിച്ചടക്കത്തിൽ ഒന്നു പാഞ്ഞു ഒരു ചവിട്ടുവെച്ചുകൊടുത്തപ്പോൾ,

"അപ്പുറം മണ്ണും മതിലുംപോയി
അന്താഴം തള്ളിയഴിതെറിച്ചു
അരിമത്താഴേഴും തെറിച്ചുപോയി
ഇരിമ്പുലക്കയും തെറിച്ചുപോയി
വാതിലും പൊട്ടി മതിലും പൊട്ടി
അപ്പുറം മണ്ണും മതിലുംപോയി"

എന്നു പറഞ്ഞാൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരും നമ്മുടെ നാട്ടിൽ വളരെക്കുറവായിരിക്കും. പടപ്പോരിൽ മലയാളികൾക്കുണ്ടായിരുന്ന പാടവത്തിനു വടക്കൻപാട്ടിലെ അങ്കപ്രകാരങ്ങളെ നോക്കിയാൽ മതി.

"ഇരുവരും തമ്മിൽ തുടങ്ങിയങ്കം
ഗണപതി സരസ്വതി തൊട്ടുള്ളങ്കം

കോൽത്താരിയങ്കം പിടിച്ചവരെ
അഞ്ഞൂറും മുന്നൂറും നീട്ടം നീട്ടി
വാൾത്താരിയങ്കം പിടിച്ചവരെ
ഒന്നിനുമില്ല പഴുതു കാണ്മാൻ"

വളരെ ബലിഷ്ഠനും ദ്വന്ദ്വയുദ്ധത്തിൽ സമർത്ഥനുമായിരുന്ന ഭീമസേനനുപോലും ഒരു ചതിചെയ്തതിന്നുശേഷമേ ദുര്യോധനനെ കൊല്ലുവാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളു. അക്കാര്യം വിചാരിക്കുമ്പോൾ ഭീമനെയാണ് ദുര്യോധനൻ എന്നു പറയേണ്ടത്. അതുകൊണ്ടല്ലേ, "ഉണ്ടോ ഗദയ്ക്കു കടകം പറഞ്ഞിട്ടു കണ്ടീലയോ ചതി ചെയ്തതുമാരുതി" എന്ന പഴിവാക്യം മാരുതി തലയിലേററിക്കൊണ്ടു നടക്കേണ്ടിവന്നത്. മഹാഭാരതത്തിലെ ഭീമസേനനേക്കാൾ കടുകിട പിഴക്കാതെ യുദ്ധമര്യാദയെ സൂക്ഷിച്ചുപോന്നവനാണ് നമ്മുടെ ആരോമുണ്ണി.

'കുന്നത്തു വെച്ച വിളക്കുപോലെ,' 'വയനാടൻ മഞ്ഞൾ മുറിച്ചപോലെ' —മുതലായ അലങ്കാരങ്ങളും കവി അറിയാതെതന്നെ ഗാനശോഭാകരങ്ങളായി പരിലസിക്കുന്നു.

അമ്പലപ്പുഴ മുതലായ ദിക്കുകളിലെ ചെറുമികൾ കൃഷിവേലസമയത്ത് പല പാട്ടുകളും പാടും. അവയിൽ ചില പാട്ടുകൾക്കു വടക്കൻപാട്ടുകളുടെ ഛായയുണ്ട്. വടക്കൻപാട്ടുകളുടെ മട്ടിൽ പാടുകയെന്നല്ലാതെ വടക്കൻപാട്ടുകളിലെപ്പോലെ തന്നെയല്ല വൃത്തരീതികൾ.

"തേവലക്കരയിലെ കൊച്ചുപണിക്കോ തെയ്യനന്താരാ
തേവലക്കരയിലെ കൊച്ചുപണിക്കോ തെയ്യനന്താരാ."

വടക്കൻപാട്ടിലെ നായകന്മാർ തച്ചോള്ളി ഒതേനാദികളായിരിക്കുന്നതുപോലെ അമ്പലപ്പുഴയിൽ കേട്ട തെക്കൻപാ

ട്ടുകളിലെ കഥാപുരുഷന്മാർ തേവലക്കരപ്പണിക്കന്മാരാണ്. വടക്കൻപാട്ടുകളിലെപ്പോലെ വല്ല കഴമ്പും ഉണ്ടോ എന്ന നോക്കാൻ തെക്കൻപാട്ടുകളുടെ സംഭാരസംരംഭത്തിൻെറ കാപ്പുകെട്ടിയതേയുള്ളൂ.

5. ഐവർനാടകം.

ഈഴവാദികളും പ്രായേണ ചെറുമരും വേട്ടുവരും കളിക്കുന്നതാണ് ഈ നാടകം. ഇതും ഒരുതരം തട്ടിന്മേൽ ക്കളിയാണ്. അഞ്ചു വാനരന്മാരുടെ സംഭാഷണാദികൾ വിഷയങ്ങളാകയാലാണത്രേ ഇതിന് ഐവർനാടകമെന്ന പേരുണ്ടായത്. നാടകമെന്ന പറയുന്നതുകൊണ്ടു പഞ്ച സന്ധ്യാദിലക്ഷണ ലക്ഷിതമായ ഒരു രൂപകഭേദമായിരിക്കും ഇതെന്ന ആർക്കും സംശയം വേണ്ട. ചമ്പുക്കളുടെ മട്ടു പിടിച്ചു വൃത്തഗന്ധമുള്ള 'വിരുത്ത'ങ്ങളും പാട്ടുകളും കൊണ്ടു സങ്കലിതമായ ഒരു പ്രണയനവിശേഷമെന്നേ ഇതിനെക്കുറിച്ചു പറയുവാനുള്ളൂ.

'വിരുത്ത'ങ്ങൾ കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഗാഥയും കുറത്തിച്ഛായയുള്ള ഒരുതരം വൃത്തങ്ങളുമാണ് ഇതിലുള്ളത്. പക്ഷേ, സമർത്ഥന്മാരായ ഇതിൻെറ പ്രയോക്താക്കൾ മററുരീതികളിലാണു പാടിക്കൊണ്ടുപോകുന്നത്.

പത്തും അതിലധികവും ആളുകൾ കൂടിക്കളിക്കും. ഓരോ നടൻെറയും കയ്യിൽ തലക്കൽ തരിച്ചിലമ്പു ഘടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഓരോ മുച്ചാൺവടികൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. നല്ല വണ്ണം ചെവികൊടുത്തിരുന്നില്ലെങ്കിൽ പാട്ടിലെ കഥ മനസ്സിലായില്ലെന്നവരും. അത്രയ്ക്കു് അധികമുണ്ടാകും ചവി

ട്ടം കിലുക്കവും. ഒരു വിരുത്തവും പാട്ടുംകൊണ്ടു രീതി അറിയാമല്ലോ.

വിരുത്തം.

വെണ്മതിക്കലയണിന്തോൻ
വേദങ്ങൾ വേർതിരിത്തോൻ
അംബികയ്ക്കുച്ഛനായോൻ
അരനെന്ന നാമം പൂണ്ടോൻ
പൂമാതിൻ കണവനായോൻ
പിരിജടമുടിയണിന്തോൻ
പാർവ്വതികണവനായോൻ
പരാപരനാത്മാവായോൻ
കടഞ്ഞപാൽ വിഷംകുടിച്ചോൻ
കാളിയെപ്പെററനാഥൻ
അറുമുഖനച്ഛനായോൻ
കുറവുകളെല്ലാം തീർത്തു
പറവാൻ വരംതരേണം.

പദം.

1. വാരിധികണ്ടോരു വാനരവംശങ്ങൾ
വാലുകളങ്ങുയർത്തീടുകയും
— നത്തരികിട.

2. പാരംഭയംപൂണ്ടു വാരിധിനോക്കയും
പർവ്വതം നോക്കിക്കഥിക്കുകയും
— നത്തരികിട.

3. ആഴിയിലാനന്ദ വന്തിര കാണുമ്പോൾ
അട്ടഹസിച്ചോടിപ്പോകുകയും
— നത്തരികിട.

4. ക്രൂട്ടരെനോക്കയും കൊഞ്ഞനം ചെയ്കയും
കണ്ടിടം മാന്തിച്ചൊറിയുകയും
— ന്തത്തരികിട.

5. കള്ളക്കുരങ്ങന്മാർ വെള്ളത്തിൽചാടിയും
തള്ളിത്തിരയിൽ മറിയുകയും
— ന്തത്തരികിട.

6. വെള്ളത്തിൽത്തള്ളിക്കളിച്ചാൽ കഴിവരാ
എന്നതു കണ്ടറിയേണം
— ന്തത്തരികിട.

7. കാട്ടിലിരുന്നു കളിക്കുന്നതുപോലെ
കാട്ടുവാനോ നിങ്ങൾ പോന്നു
— ന്തത്തരികിട.

8. ഇത്തരം ജാംബവാൻ ചൊന്നതിനുത്തരം
ഇത്തരമംഗദൻ ചൊന്നാൻ
— ന്തത്തരികിട.

തങ്ങളുടെ പാട്ടുകളിൽ വലിയ കവിതയും കഴമ്പുമൊന്നുമില്ലെന്നു ചെറുമക്കൾ വ്യസനിക്കാനില്ല. പീയൂഷനിഷ്യന്ദികളായ നന്തനാർഗീതങ്ങൾ ഉള്ള കാലത്തോളം പഞ്ചമരെയുണ്ടോ പാട്ടിന്റെ കുറവു ബാധിക്കുന്നു. പാവനചരിതനായ അദ്ദേഹമായിരുന്നു ഇവിടെ ക്ഷേത്രപ്രവേശനത്തിനു ബീജാവാപം ചെയ്തത്. അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ജാതിമുറക്ക് ക്ഷേത്രദർശനംപോലും നിഷേധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ചിദംബരദർശനമോ! അത് എവിടെ കിടക്കുന്ന പ്രമേയം? അതിനെക്കുറിച്ചു നിനക്കു വിചാരിക്കുവാൻപോലും അധികാരമില്ല. അതു മറയോക്ക് ഉള്ളതല്ലേ? എന്നും മററും ഒരന്തണവയ്യൻ നന്തനാരെ തടുക്കുവാൻ കാരണമുണ്ടായിരുന്നില്ലല്ലോ. ഈ

തടങ്ങലിന് നന്തനാരുടെ ' സത്യഗ്രഹ ' ശപഥംപോലും എത്ര ഭംഗിയായിരിക്കുന്നു.

ചിതംമ്പരം പോകാമൽ
ഇരിപ്പേനോ — എന്തൻ
ജന്മത്തെ വീണാകെ ക്കെടുപ്പേനോ
(ചിതമ്പരം......)

മറയോൻ കാണുന്ന കാഴ്ചയോ ചിദംബരത്ത് നന്തനാർ കാണുന്നത് ?

ഭക്തിയും ജ്ഞാനവും പൊരുന്തിനതങ്കേ
തത്തിയം ചൊന്നോൻ ചടുലവുമിങ്കേ
ആശയും നേശമും ആനന്തമങ്കേ
പേശലും പാശമും വിതററലുമിങ്കേ
(ചിതമ്പരം......

തിരുവള്ളുവരുടെ ആത്മീയഗാനങ്ങൾ പ്രചരിതങ്ങളായിരിക്കുമ്പോഴോ, ചെറുമസമുദായത്തിനു ഗാനദാരിദ്ര്യം.

" പിറവികളിൽ നരനായി ജനിച്ചുകൊണ്ടാൻ
മുമ്പിലേത്തും പിമ്പിലേത്തും കാണമല്ലോ
ചിറമനായിപ്പിറപ്പാനും യോഗം വന്നു
ജന്മമററും പോംവഴിയും കണ്ടതില്ല
തിറംവരുമാറുടനേ പോയി പരലോകത്തേ
നിശ്ചയമായും പരമപദം കണ്ടേനാവൂ. "

എന്നല്ലെ ആ സിദ്ധാഗ്രണി പാടുന്നത്. പക്ഷേ, അദ്ദേഹം തന്റെ ഗാനപരമ്പരകളിൽ സ്വീകരിച്ച രീതി, സ്വസഹോദരന്മാർക്കാക്കും അനുകരിക്കാവുന്നമട്ടിലായതുകൊണ്ടു അവയ്ക്കും സാമുദായികഗാനങ്ങളിൽ അപ്രതിമമായ സ്ഥാനമാണുള്ളത്.

" മൂലക്കിഴങ്ങിന മൂന്നാല്ലോവള്ളി
മൂലത്തിലൊക്കെപ്പടന്നുള്ള വള്ളി
ജ്ഞാനക്കിഴങ്ങിന നാലല്ലോ വള്ളി
ജ്ഞാനത്തിലൊക്കെ പടന്നുള്ള വള്ളി
മുപ്പത്തിമൂന്ന മരം നട്ടകാലം
മൂന്നുമരമതിൽ താനേ മുളച്ചു
ആ മരം പൂത്തൊരു പൂവുണ്ടുകയ്യിൽ
പൂവോട്ട ഞാറോട്ട പൂടാംപൊനിന്തേൻ
അക്കരെനിന്ന വിളിപ്പോനീവള്ളോൻ
അക്കരെപ്പോവാൻ തുണയില്ലിനിക്കു്
മക്കളെണ്ടെവരെക്കൂടെ നടപ്പാൻ
വന്തെന്നെയാരും കടത്തുവോനില്ലേ "

മൂലപ്രകൃതിമുതൽ സ്ഥൂലപ്രപഞ്ചംവരെ കൃഷികാൎയ്യങ്ങളായി വിവരിച്ചു മനോബുദ്ധ്യഹങ്കാരാദി സൂക്ഷ്മശരീരപ്രകാരങ്ങളേയും അൎത്ഥാന്തരന്യാസത്താൽ പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്ന ഈ പാട്ട വേദാന്തത്തിലെ ഏതു മഹൽ ഗ്രന്ഥത്തിനോടും കിടപിടിക്കുന്നതാണെന്നുള്ളതിന സംശയമില്ല. വിനോദംവഴിക്ക വിജ്ഞാനം വൎദ്ധിപ്പിക്കുന്ന ഇത്തരം പാട്ടുകളെ നശിച്ചുപോകുവാൻ അനുവദിച്ചുകൂടാത്തതാകുന്നു.

---

6. പുള്ളുവർ പാട്ടു്.

ബാലപീഡാകരമായ ഒരു പക്ഷിവിശേഷമാണല്ലൊ പുള്ളു്. (A Hock) പുള്ളിൻെറ 'ഉപദ്രവ'ത്തിൽനിന്നും ഗൎഭിണികളേയും കുട്ടികളേയും രക്ഷിക്കുന്നതുകൊണ്ടു പുള്ളുവൻ എന്ന പേരുണ്ടായി. അഭിചാരം മുതലായ

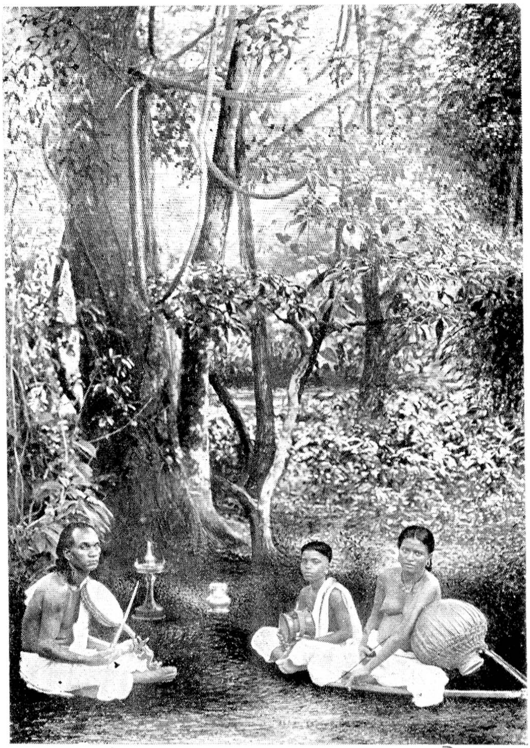

കളംകൊട്ടു പാട്ട്, ഗാനവാദ്യങ്ങളോടുകൂടി,
പുള്ളുവരും, പുള്ളുവത്തിയും.

*Kalamkottu Pattu, Pulluva and
Pulluva female with musical Instruments.*

ആസുരവിദ്യകളിൽ ദൃഢവിശ്വാസമുള്ളവനാകുന്നു പുള്ളുവൻ. പുള്ളുവന്റെ വിശ്വാസപ്രകാരം എല്ലാരോഗങ്ങൾക്കും കാരണം ഭൂതങ്ങളോ പിശാചങ്ങളോ അല്ലാതെ മററൊന്നുമല്ല. അതുകൊണ്ടു എല്ലാ പുള്ളുവന്മാരും അവരുടെ കുലപരമ്പരാഗതങ്ങളായ ഭൂതപിശാച വിദ്യകളിൽ സമൎത്ഥന്മാരായിരിക്കും. രാഹു, മുനി, കണ്ടാരൻ, കരിംകുട്ടി, തീക്കുട്ടി, പറക്കുട്ടി, കാപ്പിരി, കല്ലടിമാടൻ മുതലായവരാണ് പുള്ളുവന്റെ ആരാധനമൂൎത്തികൾ. മിക്ക മലയാളിവീടുകളിലും കാവും കളരിയും കാണുമല്ലോ. കാവരികിൽ പന്തലിട്ട് 'കളംകൊട്ട്' കഴിക്കുവാൻ പുള്ളുവൻ കൂടിയേകഴിയൂ. കളംകൊട്ടലിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന പാട്ടാണ് പുള്ളോർ പാട്ട്. പുരാണപ്രസിദ്ധമായ സൎപ്പസത്രംതന്നെയാണ് ഏതാണ്ട് കഥാവിഷയം.

ഒന്നിൽ പതിമൂന്നും രണ്ടിൽ പത്തും അക്ഷരങ്ങൾ പുള്ളോൻപാട്ടിന്റെ പാദങ്ങളിൽ പ്രായേണ കാണുന്നു. ഗണാക്ഷരങ്ങളെപ്പററി വിചാരിക്കുമ്പോൾ 'മഞ്ജരി' തന്നെയാണ് പുള്ളോർ പാട്ടും. എല്ലാ പാദങ്ങളിലും ആറാമത്തേയും പദാന്തത്തിലേയും അക്ഷരങ്ങളെ ക്രമത്തിലധികം നീട്ടി ഒരു പ്രത്യേകരീതിയിൽ പാടിവരുന്നു. പുള്ളുവന്മാർ പാടുന്ന രീതി കേട്ടാൽ ഇതു മഞ്ജരിപ്രഭവമാണെന്നു സംശയിക്കപോലുമില്ല. പുള്ളുവക്കുടവും വീണയുമാണ് പുള്ളുവർപാട്ടിന്റെ വാദ്യങ്ങൾ. പാട്ടിന്നുമുമ്പ് പഞ്ചവൎണ്ണപ്പൊടികൊണ്ട് അഞ്ചും ഏഴും പത്തികളോടു കൂടിയ സൎപ്പങ്ങളുടെ ഛായകളെ നിൎമ്മിക്കണം. 'കളം ഇടുക' കഴിഞ്ഞാൽ സൎപ്പക്കാവിൽ 'നൂറും പാലും' കൊടുക്കേണ്ട സമയമായി. ഈ ക്രിയക്ക് മുമ്പ് 'കന്യക' അല്ലെങ്കിൽ പിണിയാൾ കുളികഴിഞ്ഞു ശുഭവസ്ത്രങ്ങളും ധരിച്ചു ഒരു കവുങ്ങിൻപൂക്കുലയും കൈപ്പിടിച്ച് കൎപ്പൂരത്തി

ൻേറയും സാമ്പ്രാണിയുടേയും സൌരഭ്യത്താൽ പരിപൂരിതവും വെള്ളവിതാനിച്ച് തോരണംതൂക്കി മനോഹരവും ഭദ്രദീപങ്ങളാൽ പ്രശോഭിതവും ആയ പന്തലിൽ ഇറങ്ങിനില്ക്കും. അവിടെ പിണിയാൾ തുള്ളി ന്തറും പാലും കൊടുത്ത് കുഴലഴിഞ്ഞ് കളംകൊള്ളുന്നതുവരെ പുള്ളുവനും പുള്ളുവത്തിയും കൊട്ടിപ്പാടിസ്സേവിക്കണം. സ്വരം വളരെ കൎക്കശമാണെങ്കിലും പുള്ളുവനായിരിക്കും എപ്പോഴും തലപ്പാട്ട്. ഏററുപാടുന്ന പുള്ളോത്തിയുടെ ശാരീരം മിക്കവാറും ശ്രുതിമധുരമായിട്ടേ അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുള്ളു. കളംകൊട്ടലിൽ പ്രായേണ പുള്ളുവന്മാർ പാടിവരാറുള്ള പാട്ടിൽ നിന്നും ഒരു ഭാഗം ഇവിടെ പകൎത്തുന്നു.

"അഷ്ടനാഗങ്ങളെ അനന്തനും ശംഖനും
ശംഖുബാലൻ പത്മം പത്മബാലൻ
ഭൂമിയിൽ ചുററിക്കിടക്കുന്ന വാസുകി
പിന്നെ ഗുളികനും കാക്കോടകൻ
ഇങ്ങിനെയുള്ളൊരു നാഗരാജാക്കന്മാർ
അമ്പോടു നേച്ച്യയ്ക്കു പന്തൽപ്പണി
ആദിയായുള്ളോരു വിശ്വകൎമ്മാവ്
ചന്തമായി പന്തൽ പണിതുടങ്ങി
കുന്നത്തുനില്ക്കുന്ന ദൈവപ്പാലവെട്ടി
ചേതിലെക്കാലുകൾ നാലുംതീൎത്തു
ചെത്തിച്ചമച്ചുകാൽ എട്ടും നിവൎത്തീട്ടു
പാററക്കഴുങ്ങാൽ ഇടമുറിച്ച്
നീളം വിലങ്ങും സമചതുരശ്രമായ്
തട്ടിട്ടപോലെ എലുകവെച്ച്
തെക്കുവടക്കു കയറേഴപാവീട്ട്
മേലാപ്പുകൊണ്ട് വിതാനംചെയ്തു്
ഈഴത്തു രാജാവ് നട്ടുനനച്ചുള്ള

ചെന്തെങ്ങ് തന്നുടെ ക്രുമ്പുവെട്ടി
ചെള്ളും പുഴക്കുത്തുമുള്ള തുനീക്കീട്ട്
നല്ലോല ചീന്തി അരങ്ങമിട്ട്
ആലില വെററില മാലാപഴക്കകൾ
പൂക്കുലതന്നുടെ ഭംഗിയിട്ട്
തെച്ചിയും പിച്ചകം ചേമന്തി ചെമ്പകം
താമരയാമ്പൽ അരങ്ങമിട്ട്.
ഭംഗിവരുത്തിയ പന്തൽക്കകമാടി
അമ്പോട് ശുദ്ധം വരുത്തിക്കൊണ്ട്. "

ഇതിനുശേഷം സർപ്പോൽപ്പത്തിയെക്കുറിച്ച് ശ്രീമഹാഭാഗവതം ആസ്തികപർവ്വത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളപോലെ സുദീർഘമായ സർപ്പപ്പാട്ട് തുടങ്ങും. വിസ്തരഭയത്താലും വിസ്തരിച്ചിട്ട് വലിയ പ്രയോജനം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ടും സർപ്പപ്പാട്ടിൻെറ ബാക്കിഭാഗം ഇവിടെ പകർത്താത്തതാണ്.

സർപ്പപ്പാട്ടുകൾക്കു പുറമെ മററു ചില പാട്ടുകൾ ഉണ്ടാക്കുവാൻപോലും വാസനയുള്ളവർ അവരുടെ കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്നു.

പരേതനായ വന്ദ്യകവി ശ്രീമാൻ കെ. സി. കേശവപിള്ള അവർകളുടെ 'പൂവഴക്ക്' 'രസികരഞ്ജിനി' മാസികയിൽ പ്രസിദ്ധീകൃതമായിട്ടുണ്ടല്ലോ. സൌകുമാര്യമദമത്തങ്ങളായ രോജയും താമരയും പരസ്പരം കലഹിക്കുന്നു:—

ശ്രീകാളിദാസമുഖരാം കവികൾക്കുപണ്ടേ
ഏകാന്തബന്ധുത കലന്നു വസിക്കുമീ ഞാൻ
മാഴ്കാതെയിക്കുസുമ രാജ്യമതിൻെറനല്ലോ
രേകാധിപത്യമൊടു വാഴ്വതു യുക്തമല്ലോ.

എന്ന താമര കുസുമസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ചെങ്കോലിൽ കൈവയ്ക്കുവാൻ ഭാവിക്കുന്നത് പിച്ചകത്തിനു രസമാകാഞ്ഞിട്ടാണു്,

> ഷേക്സ്പീയരാദി കവിമൌലികൾ പണ്ടുപണ്ടേ
> വാഴ്ത്തുന്നൊരെന്നുടയ വർണ്ണഗുണത്തെയത്രെ
> നീക്കംവെടിഞ്ഞധികമായ് സ്തുതിചെയ്തതെന്നു
> കേൾക്കുന്നതിന്നിഹ നിനയ്ക്കിടയായതില്ലേ.

എന്നു എതിർചോദ്യം ചെയ്യുന്നത്. പൂവഴക്കിന്റെ കാലം ആധുനികം. കവിയോ സാക്ഷാൽ കേശവപിള്ള. എന്നാൽ ആശയംകൊണ്ടു പൂവഴക്കിനോടു കിടപിടിക്കത്തക്കതല്ലേ താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്ന പുള്ളുവന്റെ 'നെല്ലും തെങ്ങും' എന്നു നോക്കുക. കേരളത്തിലെ ഐശ്വര്യദേവതയുടെ രണ്ടു കണ്ണുകളാണു് തെങ്ങും നെല്ലും. ഈ ദിക്കുകളിലെ പുള്ളോൻപാട്ട് പ്രകാരം നെല്ലിനും തെങ്ങിനും മാത്രമേ തമ്മിൽ വഴക്കുള്ളു. കുറെ തെക്കോട്ടുമാറിയാൽ പൊന്നുംകൂടി ഈ കലഹത്തിൽ ചേരും. അന്തിവിളക്കിനു ചെന്തെങ്ങില്ലാതെ കഴികയില്ല. ബാലത്തരുണിക്ക് 'കാതോല' ഉണ്ടാക്കുവാനും ചെന്തെങ്ങുതന്നെ വേണം. ചെന്തെങ്ങിന്റെ ഈ ആത്മപ്രശംസകേട്ട് സഹിക്കാഞ്ഞിട്ട്, 'ചോറൊട്ടുമില്ലെങ്കിൽ ചൊല്ലൊട്ടുമില്ലല്ലോ' എന്നു നെല്ല് കയർക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. പാലരിപൂജയ്ക്കു നെല്ലരികൂടാതെ സാധിക്കയില്ലെങ്കിൽ വിളക്കുകൂടാതെ ഒരു 'പാലരി' ഉണ്ടോ എന്നാണ് തെങ്ങ് ചോദിക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെ ചിലടിക്കിൽ തെങ്ങും ചിലടിക്കിൽ നെല്ലും സന്ദർഭംപോലെ മെച്ചംനേടി ഒടുവിൽ കലഹംമൂത്ത് രണ്ടുകൂട്ടരും ചേററിൽ ഇറങ്ങുകയും അവിടെവെച്ച് തെങ്ങിന് തോൽവിയും നെല്ലിന് നേട്ടവും ലഭിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ആശയത്തിന്റെ രാസിക്യംകൊണ്ട് പുള്ളുവന്റെ 'നെല്ലുംതെ

ങ്ങും' കേരളകവികേസരിയായ കെ. സി. കേശവപിള്ള യുടെ 'പൂവഴക്കി'നെ അതിശയിക്കുന്നതാണെന്നു പറ ഞ്ഞാൽതന്നെ അതിൽ ഒട്ടും അതിശയോക്തിയുണ്ടായിരി ക്കയില്ല. നേരെമറിച്ച് പുള്ളുവൻെറ "തെങ്ങുംനെല്ലും" പോലെയുള്ള പഴയ പാട്ടുകൾ പൂവഴക്കപോലുള്ള പുതിയ കാവ്യങ്ങളുടെ മാതൃകകളല്ലേ എന്നുകൂടി സംശയിക്കേണ്ടി യിരിക്കുന്നു.

ആരിയനാട്ടിലെ ഉണ്ടായി ചെന്നെല്ല്
അന്നം ചെറുകിളി കൊണ്ടന്നുവിത്ത്
കാഞ്ഞിരക്കൊമ്പത്തു കൊണ്ടന്നുവച്ചു
ദേവലോകത്തുനിന്നുണ്ടായി ചെന്നെല്ല്
ഉണ്ടായ മാനിടക്കൊക്കെയും ഞങ്ങൾ
കാക്കുവാനുണ്ടായി ചെന്നെല്ല് ഭൂമിയിൽ
നെല്ലെന്നു തെങ്ങെന്നു രണ്ടല്ലപേര്
നെല്ലുകൊണ്ടെന്തോ ഫലംവരുത്തീടുന്നു
തെങ്ങുകൊണ്ടെന്തോ ഫലംവരുത്തീടുന്നു
നെല്ലേത്തടിയെന്നും തെങ്ങേത്തടിയെന്നും
തങ്ങളിലിരുപേരും പേശിത്തുടങ്ങി
നെല്ലോലയെന്നുമേ തെങ്ങോലയെന്നുമേ
നെല്ലേക്കൊത്തുമ്പെന്നും തെങ്ങേക്കൊത്തുമ്പെന്നും
നെല്ലേക്കതിരെന്നും തേങ്ങാക്കുലയെന്നും
നെല്ലിൻതടിയെല്ലാം വെള്ളത്തിൽ ചീയുമ്പഴ്
തെങ്ങിൻതടികീറി പുരക്കൂട്ടതീക്കുവൻ
അതിനാലെ തന്നെയങ്ങോലയും കെട്ടുവൻ
നനയാതിരിക്കണേ ചെന്തെങ്ങഞാന്
കേക്കണം നമ്മുടെ പേരും ജനനവും
ആദിയേകേക്കണം വിത്തിൻെറ പേരും
എങ്കിലോ കേട്ടുവോ മാണിക്യച്ചെന്തെങ്ങ്

അന്നൊല്ലു ചെന്നൊല്ലു കുരുനെല്ലു ഞങ്ങൾ
കച്ചീന്നുവേറാ തുനിപ്പാവു വല്ലുളാ
മുട്ടേലറുക്കുന്ന മുണ്ടകൻ വിത്തും
നല്ലോരതിക്രാഴി ചെമ്പാവ് പൊക്കാളി
വാലിക്കടെപ്പന്നം പേരക്കിടവിത്തും
കണ്ടാലഴകുള്ള കറുത്ത ചുട്ട്യാര്യനും
കാരാരിയൻവിത്തു പേരാരിയൻവിത്തു
മലയാരിയൻ നല്ല യാനക്കോടൻവിത്തു
ദൈവമേ ഇത്തരം വിത്തല്ലോഞങ്ങൾ
ഇതുപോലെ കേക്കണം തെങ്ങിന്റെ പേരുകൾ
നാരായണൻ കണ്ണിലുണ്ടായി ചെന്തെങ്ങ്
മധുവുള്ള മുകളിലെ തൈയഞ്ചുകൊള്ളുന്നു
അകലെ കുഴികുത്തി തൈയഞ്ചും വച്ചു
രാപ്പകലില്ലാതെ കോരിവളത്തി
തെങ്ങെങ്ങുമാനച്ചുവട്ടം കുലയുമായ്
അക്കുല പൊട്ടിപ്പിളന്നിട്ടു നാലുണ്ടായ്
ഉച്ചവിളക്കിനുമന്തിവിളക്കിനും
ലക്ഷ്മിവസിപ്പാൻ വിളക്കിനും ചെന്തെങ്ങ്
ബാലത്തരുണിക്ക് കാതോല ചെന്തെങ്ങ്
ചോറൊട്ടുമില്ലെങ്കിൽ ചൊല്ലൊട്ടുമില്ലല്ലോ
ഇതുപോലെ കേക്കണം പൊന്നിന്റെപേരുമേ
പരമപുരത്തിന്നു പോന്നുള്ള പൊന്നുഞാൻ
പരിചിനൊടു ദേവലോകത്തുനിന്നുണ്ടായി
അടിക്കുമുമ്പേയിങ്ങുള്ളോരു നെല്ലുമേ
അഴകിനും ഭംഗിക്കും ഞാനല്ലെ പൊന്നുമേ
സാധിക്കുമോ നിനക്കെന്നോടു പേശുവാൻ
ധരണിക്കു വിത്തായി വന്നുപിറന്നു
ഭേദിച്ചിന്നെന്നോടു പറയാതെ പൊന്നുമേ

ഉമ്മാൻ പഴയരി പൊന്നുകൊണ്ടാകുമോ
ഉണ്ണാതെ പൊന്നിട്ടിരുന്നാലിണങ്ങുമോ
പൊന്നിട്ടിരുന്നാകിൽ മേനിവരുത്തുമേ
മേനിവരുത്താനും ചെന്തെങ്ങു ഞാൻവേണം
ഭക്തയായുള്ളൊരു ദേവന്റെ പൂജയ്ക്ക്
പാലരിപൂജയ്ക്കു പൊന്നുകൊണ്ടാവുമോ
പാലരിപൂജയ്ക്കു പൊന്നെല്ലരിയാ
മുൻപേവിളക്കല്ലേ പിന്നല്ലേ പൂജയും
ഉച്ചയ്ക്കുലന്നു വരുന്ന ജനങ്ങൾക്കു
കഞ്ഞിക്കു മുൻപേ കരിക്കിന്നു ചെന്തെങ്ങു
ആന്തെങ്ങു, പെന്തെങ്ങു, ഇലന്തെങ്ങു, ചെന്തെങ്ങു
നലകരിന്തെങ്ങു, കപ്പത്തെങ്ങിങ്ങനെ,
നെല്ലുമെ തെങ്ങുമെ തങ്ങളിൽ പേശിയാ
വിത്തുപത്തായത്തിൽ കിടന്നാൽ കിളിക്കുമേ
തട്ടേൽകിടന്നാൽ കിളക്കുമേ ചെന്തെങ്ങു
നെല്ലുമെ തെങ്ങുമെ തങ്ങളിൽ പേശിയാ
തമ്മക്കിരുവക്കും ചേററിലിറങ്ങണം
താമരച്ചാലിൽ നട്ടുണ്ടും കണ്ടത്തിൽ
മുട്ടന്നോർ ചോറിലുഴ പെരുങ്ങീടണേ
അന്നംചെറുകിളി കൊണ്ടന്ന വത്തല്
ഒരുപിടി വിത്തങ്ങു വാരിവിതച്ചു
ഒരുകുല തേങ്ങയും ചേററിൽ കിടക്കുമ്പോൾ
ഗംഗപെയ്തങ്ങനെ വെള്ളംപെരുകിയേ
വിത്തും മുളയുമെ പൊട്ടിക്കിളച്ചു
തേങ്ങേടെ കണ്ണുമെ കെട്ടുതാന്നപ്പോഴെ
വെള്ളത്തിൽവന്നു സമം കെട്ടചെന്തെങ്ങും
എന്നോട്ട തോററല്ല തൊങ്ങലും കെട്ടിയെ
ലക്ഷ്മിയായുള്ള ചെന്തെങ്ങു ഞങ്ങൾ

ദാനംകൊടുക്കണം ധമ്മങ്ങൾ ചെയ്യണം
വേളാഴ്മ ചെയ്യേണ്ടിരിക്കണം പെണ്ണെല്ല്.

7. വേലൻപാട്ട്.

പാണന്മാരെപ്പോലെ തുള്ളലും മന്ത്രവാദവും വൈദ്യവും കുലവിദ്യയായി കൊണ്ടുനടക്കുന്നവരാണ് വേലന്മാർ. വേലന്റെ അവാന്തരവിഭാഗമാകുന്നു മണ്ണാൻ. അതുകൊണ്ടു വേലൻപാട്ടിന്നു ചിലദിക്കിൽ മണ്ണാർപാട്ട് എന്നും കൂടി പേരുണ്ട്. മണ്ണാന്റെ ഉത്ഭവത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു പാട്ടുതന്നെയുണ്ട്. മണ്ണാർപാട്ടിലെ കവിതയുടേയും വിഷയത്തിന്റേയും എല്ലാം ഉത്തരവാദി മണ്ണാൻതന്നെയാണ്. ആ പാട്ടുപിടിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ ബ്രഹ്മാവല്ല മണ്ണാനെ സൃഷ്ടിച്ചത്. ഒരിക്കൽ പരമശിവനും പാവ്വതിയുംകൂടി ലീലാവിനോദത്തിലേപ്പെട്ടു. പാവ്വതി മണ്ണുകൊണ്ടു ഒരാന പിടിച്ചു. പെട്ടെന്നു പരമശിവന്റെ കാലോ കയ്യോ കൊണ്ടു ആ മണ്ണാന തകൎന്നുപോയി. അതിൽനിന്നു ഒരു മനുഷ്യൻ ഉയൎന്നുവന്നു. പാവ്വതീപരമേശ്വരന്മാരുടെ മുമ്പിൽ തലതാഴ്ത്തി നിന്നു. ഉമാമഹേശ്വരന്മാർ അതിന്നു മണ്ണാൻ എന്നു പേരും കൊടുത്തു. പാവ്വതീപരമേശ്വരന്മാരുടെ കളി മലയാളത്തിൽവെച്ചും അപ്പോൾ അവർ ഉപയോഗിച്ച ഭാഷ മലയാളവുമായിരിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ മണ്ണാൻ എന്നു പറയുവാൻ ഇടയില്ലല്ലോ.

വേലനും ഉത്ഭവേതിഹാസത്തിന്റെ ന്യൂനതയില്ല. ഹയഗ്രീവനിൽനിന്നും ഭൂമിയെ വീണ്ടെടുത്തു പൂവ്വസ്ഥിതിയിലാക്കി വൈകുണ്ഠത്തിലെത്തിയ വനമാലിയെ പെട്ടെന്നു ഒരു ശീലായ്മ ബാധിച്ചു. നീർവീഴ്ചകൊണ്ടു നാരായണ

നന്തുണി കൊട്ടുന്ന വേലന്മാർ.

Velans with Nanthuni.

സ്വാമിക്കു അനങ്ങുവാൻ സാധിക്കാതെ വന്നു. ഞൊടിയിടകൊണ്ടു തിരുമെയ്യിൽ ഒരുതരം പോളനം പൊന്തി. പത്മനാഭനെ പകലിരവും അരികിൽ പരിചരിച്ചിരുന്ന പത്മാദേവിക്കും ഈ സുഖക്കേടു പകന്നു. അശ്വികൾ അവരാലാകുന്നതു നോക്കി. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ പത്മനാഭനും പത്മാലയയും ഔഷധരസങ്ങളുടെ ചെമ്പിലകളായി. പകച്ചവ്യാധിയായതുകൊണ്ടു പാർഷദന്മാർക്കും അടുത്തു പെരുമാറുവാൻ പേടിയായിത്തുടങ്ങി. വിഷ്ണുവിന്റെ സാമീപ്യത്തെപ്പോയിട്ടു സാലോകത്തെക്കൂടി ആരും അഭിലഷിക്കാതെയായി. ഒടുവിൽ ബാഹുലേയനെക്കൊണ്ടു വാരിവയ്പിച്ചപ്പോളാണു കാൎയ്യത്തിന്റെ കള്ളനും വെള്ളിയും തെളിഞ്ഞത്. നാവും ദോഷമായിരുന്നു നരകാരിയ്ക്കു്. കണ്ണനും കണ്ണേൽക്കുമെന്നു പറഞ്ഞാൽ വല്ലവരല്ലാതെ വല്ലവരും വിശ്വസിക്കുമോ ? വാസ്തവത്തിൽ അങ്ങിനെ സംഭവിച്ചു. പരിഹാരത്തിന്നു പരമശിവനെ ഒഴിവുംകണ്ടു. മറയോതി മാലിന്യമൊഴിക്കുവാൻ മാരാരി മനസ്സുകൊണ്ടു സൃഷ്ടിച്ചവനാണു വേദൻ. വേദൻ ആണത്രേ പിന്നീട് വേലൻ ആയത്. വേദൻ ഒരു പുതിയതരം വേദമോതി മാധവന്റേയും മഹാലക്ഷ്മിയുടേയും മാലൊഴിച്ചു എന്നു ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ മതിയല്ലോ. അന്നുമുതൽ കൊമ്പോതിയും തുകിലുണർത്തിയും ഉപജീവനം കഴിച്ചുകൊൾവാൻ വരവും ലഭിച്ചുപോൽ. വേലന്റെ ഉല്പത്തിയെ കുറിക്കുന്ന ഐതിഹ്യാന്തരങ്ങളെ സ്ഥലച്ചുരുക്കത്താൽ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതായി വന്നിരിക്കുന്നു.

---

8. നാവുദോഷം തീർക്കുന്ന പാട്ട്.

അരിയാണേ പിണിയരം വരിക — ഏ.
അരനാണേ പിണിയരം വരിക
പൂവണിഞ്ഞ തിരുമുടിമേലും
തോലുഴിഞ്ഞു പിണിതീർന്നൊഴിക
കണ്ണാടിക്കവിളിന്മേലും
തോലുഴിഞ്ഞു പിണിതീർന്നൊഴിക
കയൽനികത്ത കണ്ണിന്മേലും
തോലുഴിഞ്ഞു പിണിതീർന്നൊഴിക
എള്ളിൻ പൂ മൂക്കിന്മേലും
തോലുഴിഞ്ഞു പിണിതീർന്നൊഴിക
മുത്തുവരാശപ്പല്ലിന്മേലും
തോലുഴിഞ്ഞു പിണിതീർന്നൊഴിക
ചെഞ്ചോരി വായ്മലർമേലും
തോലുഴിഞ്ഞു പിണിതീർന്നൊഴിക
നാരായണ നാക്കിന്മേലും
തോലുഴിഞ്ഞു പിണിതീർന്നൊഴിക
ഉള്ളംകാൽ പുറവടിമേലും
തോലുഴിഞ്ഞു പിണിതീർന്നൊഴിക

താലികെട്ടുകല്യാണങ്ങളിൽ വേലന്മാർ പല പാട്ടുകളും പാടും. അവയിൽ പൊലിപ്പാട്ടെന്നു പേരുള്ള ഒന്നിവിടെ പകൎത്തുന്നു.

ഇല്ലത്തൊരുണ്ണി പിറന്നൊന്നു കേട്ടിട്ടു
കൊല്ലത്തു നിന്നവരെല്ലാം വന്നു
കൊല്ലത്തു നിന്നവരെല്ലാരും വന്നെങ്കിൽ
കുന്നോളം പൊന്നും പണം പൊലിക്ക

മുമ്പിൽപൊലിക്ക പെററമ്മയോടച്ഛനും
മുതിന്നുള്ള ജ്യേഷ്ഠത്തിമാർ പൊലിക്ക
പിന്നെപ്പൊലിക്ക യിളയമ്മ പേരമ്മ
അയൽപക്കം ബന്ധുക്കളും പൊലിക്ക
പെറേറാരു മാതാവു കേട്ടല്ലേ നില്ക്കുന്നു
പൊൻമകൾക്കോമനപേർ പാടുന്നു
പൊൻമകൾക്കോമനപ്പേർപാട്ടു കേൾക്കമ്പോൾ
വെന്തുരുകി മനം പെശുമല്ലോ
ഇവരുടെ ഇന്നങ്ങരു കേട്ടല്ലേ നില്ക്കുന്നു
തന്നിണങ്ങോമനപ്പേർ പാടുന്നു
ഇവരുടെ ബന്ധുക്കൾ പൊലിപ്പാനായിവരുന്നേരം
വഴിയുടെ പുരവീഥി പോരയല്ലോ
പൊലിതരുവിൻ നിങ്ങൾ പൊലിതരുവിൻ നിങ്ങൾ
പൊന്മധുരമണിപ്പന്തലിലേ.

---

9. ഗന്ധർവ്വൻ പാട്ട്.

വടക്കൻദിക്കുകളിലെ കണിയാരപ്പണിക്കരും കണിയാക്കുറുപ്പും തന്നെയാണ് തെക്കൻദിക്കുകളിലെ കണിയാൻ. ജ്യോതിഷവും മന്ത്രവാദവുമാണു കുലവിദ്യ. ഗന്ധർവ്വൻപാട്ടിനെ മാരൻപാട്ട് എന്നും പറയും. വളരെ തെക്കും വടക്കുമുള്ള കഥകളെപ്പററി നിശ്ചയമില്ല. മദ്ധ്യമലയാളത്തിലെ ചില യുവതികളെ അവരുടെ താരുണ്യോദയകാലങ്ങളിൽ ഗന്ധർവ്വന്മാരും യക്ഷിമാരും ബാധിക്കമാറുണ്ട്. യക്ഷിബാധയുടെ പരിഹാരം പ്രകാരാന്തരത്തിലാണ്. കണിയാൻ ഭംഗിയിൽ സാധിച്ചുപോരുന്ന ഒന്നാണ് ഗന്ധർവ്വൻെറ ബാധാവേർപാട്.

മദ്ധ്യമലയാളത്തിൽ അവിടയും ഇവിടയും ഗന്ധർവ്വ ൻെറ കോവിലുകൾ കാണാം. കോവിലിൽ യക്ഷിയും ഗന്ധർവ്വനും പ്രതിഷ്ഠിതന്മാരായിരിക്കും.

കൊല്ലത്തിലൊരിക്കൽ നോററിരുന്ന കളംകറിച്ചു തോററംപാടി നൂറും പാലും നിവേദിക്കേണ്ടതും കണിയാ ൻെറ കത്തവ്യമാകുന്നു. ഇവിടെ പിണിയാൾ ഒരു കന്യക യായിരിക്കും.

ആരൂഢയൌവനകളും അവിവാഹിതകളുമായ യുവ തികളെ നോക്കിയാണ് ഗന്ധർവ്വൻ ബാധിക്കുന്നത്. ബാ ധാമോചനത്തിന്ന ഗന്ധർവ്വപൂജയല്ലാതെ ഗത്യന്തരവുമില്ല. തിരുമിററത്തു പന്തലിട്ട് പന്തൽക്കകം മെഴുകി ശുദ്ധിവ രുത്തി മോളിൽ വെള്ളവിതാനിച്ചു് കുരുത്തോല മാന്തളിർ മുതലായവയാൽ അലങ്കരിക്കും. നിലത്തു കണിയാർ അരി മാവുകൊണ്ടും വാകപ്പൊടികൊണ്ടും മററും ഒരു ഗന്ധർവ്വ പ്രതിമയുണ്ടാക്കും. ആദ്യം ഒരശ്വം. അതിന്മേൽ വില്ലാളി വീരനായ ഒരു ഗന്ധർവ്വൻ. സമീപത്തിൽ സുന്ദരഗാത്രി യായ ഒരു യക്ഷി. പരിസരങ്ങളിൽ ഉദ്യാനഭംഗികൾ. ആകപ്പാടെ ഒരു മണിക്കൂറിന്നുള്ളിൽ നയനാനന്ദകരമായ ഒരു ചിത്രം അവിടെ ഉണ്ടാകുന്നു. ഈ നഗരത്തിലെ ഒരു ചലനചിത്രശാലയിൽവെച്ചു, 'പ്രൊഫസർ ആഗനി' എന്നു പേരായ കുശലനായ ഒരു കുശീലവൻ ഒരിക്കൽ തൻെറ ചിത്രനിമ്മാണചാതുരിയെ പ്രദശിപ്പിക്കുകയു ണ്ടായി. കറുപ്പുപലകമേൽ മൃത്തികാഖണ്ഡംകൊണ്ടു പ്രൊ ഫസർ ആഗനി നടത്തിയിരുന്ന ചിത്രരചനാചാതുരി, കാ ണികളെ അത്ഭുതപരതന്ത്രരാക്കിയിരുന്നു എന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല. എന്നാൽ അതു്, വരച്ച കറി ഉണങ്ങുന്ന തിനു മുമ്പ് ഒരു കണിയാൻ തൻെറ പൊടിക്കൈ വീശി

യുണ്ടാക്കുന്ന ചിത്രങ്ങളോട കിടനിന്നിരുന്നില്ല എന്ന സ ധൈൎയ്യം പ്രസ്താവിക്കാവുന്നതാകുന്നു.

ഗന്ധൎവ്വചിത്രത്തിൻെറ രചന യാമ്യോദഗ്രാമി (തെം വടൽ) യായിട്ടായിരിക്കും. പിണിയാൾ കുളിച്ച് ശുഭ്രവ സ്ത്രം ധരിച്ച് കുറിയിട്ടു, കണ്ണെഴുതി, പട്ടു ഏത്താപ്പുകെട്ടി കവുങ്ങിൻപൂക്കുലയും കൈപ്പിടിച്ചു കിഴക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞി രിക്കും. മിക്കവാറും പ്രസ്തുത കളംപാട്ട് രാത്രിയിലാണ് നടത്തുക. ഭദ്രദീപങ്ങൾ തെളിച്ച് കണിയാന്മാരും പിണി യാൾക്കഭിമുഖന്മാരായിരുന്ന് പാട്ടു തുടങ്ങും. ഈ സന്ദൎഭ ത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന പാട്ടുകളാണ് ഗന്ധൎവ്വൻപാട്ട് അല്ലെങ്കിൽ മാരൻപാട്ട്. പാട്ടിൻെറ അവസാനം പി ണിയാൾ തുള്ളിക്കളംകൊള്ളും. അതുവഴി ബാധാമോച നവും സിദ്ധിക്കും എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഗന്ധൎവ്വപൂജയുടെ ഒരു സ്വരൂപസംഗ്രഹമായി.

ഞാൻ കേട്ടേടത്തോളം ഗന്ധൎവ്വൻപാട്ടുകൾക്കെല്ലാം സന്ദേശകാവ്യങ്ങളുടെ ഛായയാണുള്ളത്. സാധാരണ സന്ദേശകാവ്യങ്ങളിൽ പ്രിയാവിയുക്തനായ നായകൻ നാ യികയ്ക്കു സന്ദേശമയക്കുന്നു. ഗന്ധൎവ്വഗാനങ്ങളിൽ മറിച്ചാ ണെന്നു ഭേദം.

ഈ ഇനത്തിൽ കവിതാഗുണംകൊണ്ടു മുന്തിനില്ക്കുന്ന ഒന്നാകുന്നു മാരൻപാട്ട്. മാരൻപാട്ടുകാരൻെറ അഭിപ്രാ യപ്രകാരം, പത്മസംഭവൻെറ ഉൾപൂവിൽനിന്നുണ്ടായ ഒരു ഗന്ധൎവ്വശ്രേഷ്ഠനാകുന്നു, മാരൻ അല്ലെങ്കിൽ കാമൻ. മഹിഷിയായ രതിയെക്കൂട്ടാതെ മലരമ്പൻ മാമാങ്കത്തിന്നു പോകും. മാമാങ്കം കഴിഞ്ഞു മടങ്ങാതെ കാലാരിസേവക്ക് കൈലാസം കയറി കാമൻ കാലവിളംബം ഉണ്ടാക്കും. മാര വിരഹാൎത്തയായ രതിദേവിയുടെ വിരഹവികാരത്തിൻെറ പ്രകാശനങ്ങളാണ് മാരൻപാട്ടിലെ മിക്കവരികളും.

മാരൻപാട്ട് സഭ്യമല്ലെന്നു പറയുന്ന നവ്യന്മാർ ധാരാളം ഉണ്ടാകുമെന്നു എനിക്കറിയാം. മാരൻപാട്ടിന്റെ കവി, അതെഴുതുമ്പോൾ ഇതുപോലെ ഒരു സഭക്കൂടിയിരുന്നു തന്റെ പാട്ടുപാടിക്കൊള്ളേണമെന്നു ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കയില്ലെന്നുള്ളതു പരമാൎത്ഥംതന്നെ. ആ അൎത്ഥത്തിൽ ഇതു സഭ്യമല്ലെന്നു ഞാനും സമ്മതിക്കാം. എന്നുവച്ച്, രസാസ്വാദോൽകൃഷ്ടമായ പാരായണത്തിൽനിന്നും ബഹിഷ്കരിക്കത്തക്കവണ്ണം മാരൻപാട്ട് ദുഷ്ടവും അതിന്റെ രചന ക്ലിഷ്ടവും അല്ല. ഉദ്ദണ്ഡശാസ്ത്രികളുടെ സന്ദേശത്തെ കോകിലത്തെക്കൊണ്ടു നിൎവ്വഹിപ്പിക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ മാരൻപാട്ടിനു കോകിലസന്ദേശം എന്ന പേര് വളരെ അനൎത്ഥമാകുമായിരുന്നു.

" കാമാൎത്താഹി പ്രകൃതികൃപണാ ശ്ചേതനാ ചേതനേഷു " എന്ന കവ്യധിക്ഷേപത്തിന്ന് പാത്രീഭൂതനായ യക്ഷനേക്കാൾ എത്രയോ വിവേകവതിയായിരുന്നു മാരൻ-പാട്ടുകാരന്റെ കഥാനായികയായിരുന്ന യക്ഷി. വിപ്രയുക്തയായ ആ രതി വിരഹം അസഹ്യവേദനമായിത്തീൎന്ന ആ അവസരത്തിൽ ഒരു കോകിലത്തെക്കണ്ടു പറകയാണ്,

" ബാലേ കോകിലകുല മൌലിയിൻ മണിമാലേ
മാരാനുകൂലേ മനോ മോഹനതരശീലേ !
വാരിജമകൾ പുല്കും വാരിജാനനേലാഭേ
മലയജമലയതിലും മാലതിമലർ നിരചൊരിയും
വനമതിലും
മാനസ സരസ്സിലും വാനവർ പുരത്തിലും
പാലാഴിയിലും പിന്നെ പ്രാലേയാചലത്തിലും
പലദിശിനദികളിലും വിടപികൾ

ഫലദല നിബിഡാടവിയതിലും
സഞ്ചരിക്കുമ്പോളുണ്ടോ ? പഞ്ചബാണനെക്കണ്ടു ?

ഇതിങ്ങിനെ ആയില്ലേ. ഇതിലും രസാവഹമായിരിക്കുന്ന മേലേടം. കണ്ണാമൃതങ്ങളും വിപ്രലംഭശൃംഗാരങ്ങളുടെ മണിപേടകങ്ങളുമായ തങ്കച്ചിപ്പാട്ടുകളിൽ ചിലതെങ്കിലും കേട്ടിട്ടില്ലാത്തവർ മലയാളികളിൽ അധികംപേർ ഉണ്ടായിരിക്കാൻ തരമില്ല. അവയിൽ ചില വരികൾ എടുത്തു മാരൻപാട്ടിലെ വരികളോടു ജോഡിചേർത്തു കാണിക്കുന്നതു പ്രകൃതത്തിന്നു വളരെ അനുഗുണമായിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. തങ്കച്ചിതന്നെയോ, അവരുടെ കഥാനായികയോ, എന്നറിഞ്ഞുകൂടാ, നായകഗതങ്ങളായ സ്മൃതികൾക്കു വിധേയയായിട്ടു വിലപിക്കുകയാണ്.

(കാംബോധി — ആദി.)

ഒരുനാൾ നിശിചെയ്ത ലീലകൾ, ഒരിക്കലും —
ഹൃദി മറക്കുമോ സഖി !

(അനുപല്ലവി)

അരനാഴിക പിരിയാതിഹ വല്ലഭൻ
അരികെ മരുവുന്ന ദിനങ്ങളിലൊരുനാൾ

(ചരണം)

തെളിവിയലുന്നൊരു ചന്ദ്രികാ പൂരം
തെളിവൊടു ദിശിദിശി വിലസുന്നേരം
കുളിർമണമൊടു മാരുതസഞ്ചാരം
കൊണ്ടതി രമ്യേ ഹർമ്മ്യേ സൈ്വരം
കളമൊഴി മൃഗനയനേ ! ഞാനും
കാന്തനുമൊരു ശയനേ — വാണീടു
മളവിലെന്റെ കമനൻ,

കളഭവുമഴകിലണിഞ്ഞുടനേ,
കളഭഗമനനളി കൊതിച്ചു മധുപരി
മളമിയന്ന ലളിത മുല്ലമാലകൾ.
തെളിവൊടു പുരികുഴലതിൽ മമ ചൂടി
കളമധു ദേശ്യപദം മൂദു പാടി.
പുളകിതതനു മമ തടനു തലോടി
പൂർണ്ണമുദാ വരനെന്നൊടുകൂടി
ഒരുനാൾ......

ഈ വിരഹപരിദേവനത്തോടു കിടപിടിക്കുന്നതല്ലെ ഗന്ധ
ർവഗാനത്തിലെ രതിവിലാപപ്രകാരങ്ങൾ ? നോക്കുക :—

ബാലേകേൾ മനോഹരശീലേ കോകിലപ്പെണ്ണെ !
സുരുചിരമവരുടെ ഗളസീമനി
സുരുചിര സുമമാലകൾകൊണ്ടും
മൌക്തിഹാരത്തിൻെറ ദീപ്തികൾകൊണ്ടും മാറിൽ
വ്യാപ്തമായുള്ള വനമാലയോ മറപ്പുഞാൻ.
രത്നഖചിതമാലകൾ വിദ്രുമ-
കുങ്കുമ മഞ്ജുള രഞ്ജിതമാം
മാർവിടമതിൽ മലർമാലയും ലീലകളും
മാനസം തന്നിൽനിന്നു മാറുന്നില്ലോരിക്കലും
ആഹന്ത ഞാനുമെൻെറ
ആകുന്ദബാണനുമായ്
സുന്ദരതരമിന്ദിശപാടി
കന്ദുകമൊടു പമ്പരമാടി
കുന്തളഭാരം കെട്ടി
കൊന്നമാലയും ചൂടി

അത്യധികം അതിശയനീയവും ആഹ്ലാദപ്രദവുമാകുന്ന ഗന്ധർവഗാനങ്ങളിലെ ബന്ധസൌകുമാര്യം. ഉദാഹരണത്തിന്നു അനംഗവേഷവർണ്ണനം നോക്കുക :—

അരഗജനൊരുവേഷം
ഭംഗിയിൽ ചമഞ്ഞിതെ
ചെന്തളിർ പട്ടടുത്തു
പൊന്തളിർ കച്ചകെട്ടി
കച്ചുരട്ട കരത്തിൽ മുറുക്കി
പിച്ചകമലരമ്പുമെടുത്തു
പൊൽച്ചുരികച്ചേലയുടുത്തൊരു
കച്ചണി മുലമാരെ നിരത്തി.
കച്ചയും കെട്ടി മുത്തു-
ശ്ശൂലവും തൂക്കിപ്പിന്നെ
മെച്ചമേറുന്ന കാള-
മുച്ചത്തിൽ വിളിപ്പിച്ചു.

അയോഗവിപ്രലംഭത്തിൻെറ പ്രകാശനത്തിൽ പൂൎവ്വകവികളെ അപേക്ഷിച്ചു ഒട്ടും താഴെയല്ല, 'ഗന്ധൎവ്വഗാന' കാരൻെറ നില. അനംഗദശാവിവശയായ ശകുന്തളയ്ക്കു നിർവൃതിയുണ്ടാക്കുവാൻ അവളുടെ തോഴിമാർ താമരയിലകൊണ്ടു വീശുന്നു. ആ അപൂൎവ്വതാപത്തിൻെറ ഉപശമനത്തിന്നു അവൾ മലർവിരിപ്പിട്ട ശിലാപട്ടത്തെ അധിശയിക്കുന്നു.

"കൊങ്കയിൽ നളദപങ്കിലം
മൃദുമൃണാളികാ കലിതകങ്കണം
പങ്കജാക്ഷിയുടെ മേനി സൎവ്വഥാ"

എന്നു അതിശയിക്കത്തക്കവിധത്തിലാണു മദനാൎത്തയായ നായിക, മലർവനികയെ അധിവസിക്കുന്നത്. വിരഹക്ലിഷ്ടയായ രതിദേവിയുടെ അവസ്ഥയും ഇതിൽനിന്നും വളരെ വിഭിന്നയല്ല.

ചന്ദനവും ചന്ദ്രികയും കുളിർ
തെന്നലുമവനുടെ വിരഹത്താൽ
വഹ്നിസന്നിഭമാമിന്നൊന്നുടെ ദേഹത്തിങ്കൽ

എന്നാണു രതി പറയുന്നത്. കഥയ്ക്കു വലിയ സാംഗത്യ മൊന്നുമില്ല. അൎത്ഥമാത്രപ്രസക്തിയോടുകൂടി വായിച്ചു പോകുമ്പോൾ രസത്തിന്നു വിച്ഛിത്തിവന്നിട്ടുള്ള ഭാഗങ്ങ ളും ദൃഷ്ടിഗോചരങ്ങളായെന്നും വരാം. ഉല്ലേഖങ്ങൾ ദുല്ല ഭങ്ങളാണെന്നും ഉള്ള വയ്ക്കു ഉൽക്കൎഷം മതിയായിട്ടില്ലെന്നും സമ്മതിക്കേണ്ടിവരും. എന്നാൽ വിമൎശകന്മാർ ഒരു കാ ൎയ്യം മറക്കരുത്. ഗന്ധൎവ്വഗാനങ്ങളുടെ പ്രയോക്താക്കൾ കഷ്ടിച്ചു സാമാന്യവിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള സാധാരണ മന്ത്രവാദികളൊ മറേറാ ആയിരിക്കാം. ഗായകൻെറ ഉദ്ദി ഷ്ടം പിണിയാളുടെ നൃത്തവും ബാധാമോചനവുമല്ലാതെ മററൊന്നുമല്ല. ആവിഷ്ടകളും അതുവഴി യഥാകഥഞ്ചിൽ ഉന്മാദിനികളുമായ കന്യകകൾ പ്രസ്തുതഗാനങ്ങൾ കേ ട്ടാൽ തുള്ളുകയും ഉപദ്രവം ഒഴിയുകയും ചെയ്യുന്നതു സാധാ രണമാണ്. ആ സംഗതി മനസ്സിൽവെച്ചുകൊണ്ടു നവ്യ ന്മാർ ഇത്തരം പാട്ടുകളെ നിരൂപിച്ചാൽ മതിയെന്നു മാത്ര മേ എനിക്ക് ഈ സന്ദൎഭത്തിൽ അവരെ പ്രബോധനം ചെയ്യേണ്ടതുള്ളു.

പരിതസ്ഥിതികളെക്കൊണ്ടും കാരണാന്തരങ്ങളാലും വിഷയങ്ങൾ അവാച്യങ്ങളായി വരുന്ന ഘട്ടങ്ങൾ ദുല്ലഭ ങ്ങളല്ല. അങ്ങിനെയുള്ള സന്ദൎഭങ്ങളിൽ അപ്രസ്തുതപ്രകീ ൎത്തനാവഴി കാൎയ്യം സാധിക്കുവാൻ സംസ്കൃതകവികൾക്കുള്ള പാടവം അന്യദുല്ലഭമാകുന്നു.

“ കാംഭൃംഗ ! സത്യാം മാലത്യാം
കേതക്യാ കണ്ടകേദ്ധയാ ”
മുള്ളുള്ള കൈതത്തൈ വേണോ
വണ്ടേ ! മാലതിയുള്ളനാൾ.

എന്ന അപ്രസ്തുതപ്രശംസയും

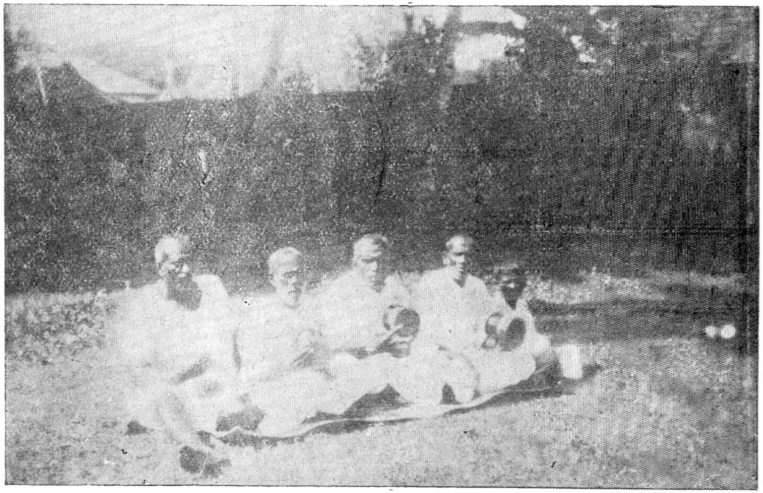

ഉടുക്കുകാർ.

Players on 'Udukku.'

അയമൈത്രീ മുഖംപശ്യ
രക്തശ്ചുംബതിചന്ദ്രമാഃ

എന്ന സാമസോക്തിയും മററും പ്രസ്തുതത്തിന്റെ ഉദാഹരണങ്ങളാകുന്നു. ഏതാണ്ടീജാതിയിൽ ഗന്ധർവ്വൻപാട്ടിന്റെ ഒരു വരി ഞാൻ കേൾക്കുകയുണ്ടായി. അതാണിത്.

" താമരപ്പൊയ്കയിൽ തേനുണ്ടുവാഴുന്ന
കാർവണ്ടിനങ്ങളേ ! നിങ്ങൾ ചെല്ല്. "

ബാക്കിഭാഗങ്ങൾ കിട്ടുമെങ്കിൽ ഈ പ്രകൃതം അപ്പോൾ തുടരാം.

---

10. അയ്യപ്പൻപാട്ട് അല്ലെങ്കിൽ ശാസ്താംപാട്ട്.

സാധാരണയായി നായന്മാരും ഈഴവരും മററ് അവർണ്ണജാതിക്കാരും പാടിവരുന്നതാകുന്നു അയ്യപ്പൻപാട്ട്. മകരസങ്ക്റാതിനാൾ 'ശബരിമല'യിൽ മകരവിളക്ക് ആഘോഷിക്കപ്പെടുന്നു. മണ്ഡലം മുഴവനും അയ്യപ്പൻപാട്ടിന്റെ കാലമാകുന്നു. ചിലപ്പോൾ മററുകാലങ്ങളിലും പാടാറുണ്ട്. മലയാളിവീടുകളിൽ മലയും മാളികയും കുത്തിവിളക്കുപാട്ടു കഴിക്കുന്നത് ശാസ്ത്രുദേവതാകമായ ഒരു പൂജാവിധാനമാകുന്നു. വാഴപ്പോളകൊണ്ട് വളരെ കൌതുകകരമായ വിധത്തിൽ മലയും മാളികയും കുത്തുവാൻ കരകൌശലമുള്ളവർ ' അയ്യപ്പ് ' ന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ധാരാളമുണ്ട്. രാത്രികാലങ്ങളിലാണ് വിളക്കുപാട്ട്. വിളക്കുപാട്ടിന്നുമുമ്പ് ഏതാണ്ട് വൃത്തഗന്ധമുള്ള ഒരു സ്തുതിപ്പ് പാടാറുണ്ട്.

' സ്തുതിപ്പ് '

ഇങ്ങിനെ സ്തുതിപ്പ് കഴിഞ്ഞാൽപ്പിന്നെ പാട്ടു തുടങ്ങുകയായി. അയ്യപ്പൻപാട്ടിലെ വൃത്തങ്ങൾ മിക്കവയും തമിഴവൃത്തങ്ങളെ അനുകരിച്ചു എഴുതിയിട്ടുള്ളതായിരിക്കണമെന്നു തോന്നുന്നു. നിരണം കവികളുടെ ചില പാട്ടുകൾ ഉടുക്കിന്നു വളരെ യോജിക്കുന്നവയാണ്. രാമചരിതം 21-ാം പടലത്തിൽ രാക്ഷസസേനാസമാഗമത്തെ വർണ്ണിക്കുന്ന ഒരു പദ്യം ഇവിടെ പകർത്തി കാണിക്കാം. യഥാകഥഞ്ചിൽ ചെമ്പടതാളത്തിൽ ഒപ്പിച്ചു പാടാവുന്നതാണ് അത്.

അയ്യിരണ്ടു ചിരങ്കൾ തരംപേ-
നാമ്പനേകം വിതങ്കൾ വിളങ്ക
കയ്യിരണ്ടു വിലാവിലും നീള-
ക്കാണൊരഞ്ചുമുടൻ പതിനഞ്ചും
ചെയ്യക്രൂറയും മാലയച്ചാറും
ചീർത്തമുത്തു വടത്തിരളും കാർ-
മെയ്യുമുള്ള നിചാചരൻ കോമാൻ
വെററികൊള്ളവരിൻറവൻ വീര !

ത്രിപുടതാളത്തിൽ പാടിവരാറുള്ള പാട്ടുകളിൽ ' കൃശമദ്ധ്യ ' യോളം ശ്രാവ്യതയുള്ള വൃത്തങ്ങൾ ചുരുങ്ങും.

തിരുനാമങ്ങളും തൻെറ
ചരിതങ്ങളുരചെയ്യാൻ
തിരിയായ്കിൽ അടിയന്നു
വരമററിട്ടരുളേണം.

പാദത്തിൽ ഏഴക്ഷരവും നാലിലോ അഞ്ചിലോ ലഘുവും മററുള്ളതെല്ലാം ഗുരുവുമായിട്ടാണല്ലോ കൃശമദ്ധ്യാലക്ഷണം. എന്നാൽ ഇവിടെക്കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ഉടുക്കുപാട്ടിന്റെ ഉദാഹരണത്തിൽ മാത്രമെ കൃശമദ്ധ്യാസാമ്യമുള്ളു. ഉടുക്കുപാട്ടിലെ അക്ഷരങ്ങൾ ഏറിയും കുറഞ്ഞും ഇരിക്കും. ചെമ്പടയ്ക്കു ചേരുന്ന വൃത്തം മല്ലികതന്നെ സംശയമില്ല. "രംസജംജഭരേഫമിസ്സണയോഗമാത്ര ഹി മല്ലികാ" എന്നാണല്ലോ മല്ലികാലക്ഷണം. ചെമ്പടതാളത്തിൽ താഴെ കൊടുക്കുന്ന പാട്ടിൽ മല്ലികാലക്ഷണത്തിന്റെ സമന്വയം ഉണ്ട്. ദോഷരഹിതമായ ലക്ഷണത്തിന്റെ സംഗതിയുള്ളത് ഓരടികളാലാണ്. ഈരടികൾ ഓരടികളെപ്പോലെ സമമാത്രങ്ങളാണെങ്കിലും അധികാക്ഷരങ്ങളാണ്. അതിൽ ലഘുക്കളെ അഭിവൎദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് പാട്ടിനു ഭംഗിയും മേളത്തിനു കൊഴുപ്പും ധാരാളം കൂട്ടുന്നുണ്ട്. ഈ വൃത്തത്തിനു 'മിശ്രമല്ലിക' എന്നു പേരിടാമെന്നു തോന്നുന്നു. മല്ലികയ്ക്കും മിശ്രമല്ലികയ്ക്കും ഉള്ള വ്യത്യാസം കാണിക്കുമ്പോൾ സംസ്കൃതവൃത്തമായ മല്ലികയെ അപേക്ഷിച്ച് ദ്രാവിഡവൃത്തമായ മിശ്രമല്ലികയിലെ സ്വാരസ്യം അനുഭവപ്പെട്ടുകൊള്ളും.

മല്ലിക.

അഞ്ചിതദ്യുതിചൂതപുഷ്പധ
നുസ്സെടുത്തൊരു വീരനാം
പഞ്ചബാണനു നിന്നെ ഞാനിഹ
സഞ്ചിതാദരമേകിനേൻ.
കുഞ്ചിതാളകമാർ മനസ്സിനു
ചഞ്ചലത്വ വിധായകം
തഞ്ചമോടു ഭവാദൃശാ പുന
രഞ്ചിലേറിയ സായകം.

മിശ്രമല്ലിക.

അങ്കിതിങ്കളുമഞ്ഞ ചെഞ്ചിട-
യിങ്കലാറണിയും പുരാൻ
അരിയമദഗജവടിവു ചമഞ്ഞുട-
നതിന മലമകൾ പിടിയുമായ്
കാമലീലകൾ പൂണ്ടു കാനന
വാസമേന്തി നടന്നനാൾ
കനിവിനമയുടെയുദരമതിൽ ജനി-
ച്ചിതമൊടൊരു സുതനുളവതായി
കുംഭിവക്ത്രവുമുമ്പിൽ മേവിന-
കൊമ്പുമഞ്ചു കരങ്ങളെ
കുതുകമൊടു കുടവയറുമിടതുടി-
നടുവിലൊരു തരവടിവതായി.

ഉടുക്ക്.

എടയ്ക്കയോളം മന്ദ്രമനോഹരധ്വനിയല്ല ഉടുക്ക്. എന്നാലും നല്ല ഉടുക്ക് കൊട്ടിക്കേൾക്കുമ്പോൾ ഢക്കാനിനാദത്തിൻെറ സ്മരണവരാതിരിക്കാൻ പ്രയാസമാണ്. എടക്കെയെക്കാൾ ഉടുക്ക് അല്പം ചെറുതായിരിക്കും. ആകൃതിയിൽ രണ്ടിനും സാദൃശ്യമുണ്ട്. ഢക്കയുടെയെന്നപോലെ ഉടുക്കിൻെറയും സാധകം നിരന്തരാഭ്യാസംകൊണ്ടും കാലംകൊണ്ടും സമ്പാദിക്കേണ്ടതാണ്. ത്യാഗരാജകീൎത്തനത്തിൻേറയും മററും ചില അസാദ്ധ്യഭാഗങ്ങളെ ഒരു നേരിയ കോൽകൊണ്ടു ഇടക്കയിൽക്കൂടി പരിസ്ഫുരിപ്പിക്കുന്നതിന്നു ഢക്കാവാദകന്ന് ജന്മവാസനതന്നെ വേണം. എടയ്ക്ക കേൾക്കുവാൻ സംഗതിവന്നിട്ടുള്ളവൎക്ക്,

“ നൃത്താവസാനേ നടരാജരാജോ
നനാദഢക്കാം നവപഞ്ചവാരം

ഉദ്ധൃത്യ കാമസ്സനകാദി സിദ്ധാൻ
ഏതന്മഹേശഃ ശിവസൂത്രജാലം.

എന്ന പദ്യത്തിലെ ഐതിഹ്യത്തെ അവിശ്വസിക്കുവാൻ പ്രയാസമായിരിക്കും. വിഷയാന്തരങ്ങളിൽ സന്തപ്തമായിരിക്കുന്ന മനുഷ്യമനസ്സിനെ ശാന്തിയുടെ അത്യഗാധതയിലേക്കു നയിക്കുവാൻ മാത്രമുള്ള ഒരു നാദമഹിമ ഢക്കയ്ക്കു് സ്വതസ്സിദ്ധമായിട്ടുണ്ട്.

ഉടുക്കിൽ കൈവിരലുകളെക്കൊണ്ട് താളപ്രസ്താരം ചെയ്യുന്നതു കണ്ടാൽ താളജ്ഞാനമുള്ളവർക്ക് അത്ഭുതപ്പെടുവാൻ ധാരാളം വകയുണ്ട്. ഏടയ്ക്കക്കാരനു തന്റെ വിദ്യയിൽ ഏകാഗ്രത മതി. എന്നാൽ നല്ല ഉടുക്കുകാരൻ, പ്രയോഗദശയിൽ ഷഡ്വാവധാനനാകാതെ തരമില്ല. ഒരു സമയത്തിൽതന്നെ കാലുമ്മൽ ഓരോ താളവും കയ്യിൽ താളപ്രസ്താരവും നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതാണ്. താളങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധപതിച്ചിരിക്കുമ്പോഴുംതന്നെ താളാനുസാരം പാടിക്കൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതും വാദകന്റെ ചുമതലയാണ്. ഉടുക്കു കൊട്ടുന്നവരുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം മററുവാദ്യങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു് പ്രയോഗിക്കുവാൻ അധികം വിഷമമുള്ളത് ഉടുക്കുതന്നെയാണ്. ഏതായാലും ഉടുക്ക് താളപ്രധാനമായ ഒരു കലാവിശേഷമാണെന്നു സമ്മതിക്കാതെ കഴികയില്ല.

അയ്യപ്പൻതന്നെയാണ് അയ്യപ്പൻപാട്ടിലെ കഥാനായകൻ. ശാസ്താവിനെ സംബന്ധിക്കുന്ന ചരിത്രഗാനങ്ങളെ ശേവങ്ങൾ എന്നാണു പറയുക. അന്തണശ്ശേവം, ഈഴത്തുശേവം, പുലിശ്ശേവം മുതലായ ഏഴു ശേവങ്ങളാണ്. ഏകം, ധ്രുവം, ചെമ്പട, കാരിക, മർമ്മം, കുംഭകം, ലക്ഷ്മി

എന്നിങ്ങിനെ ഏഴു താളങ്ങളിൽക്കൂടി ഏഴു ശേവം പാടി അവസാനിപ്പിക്കുവാൻ രണ്ടുമൂന്നു ദിവസങ്ങൾതന്നെ വേണ്ടിവരും.

ഏകം.

നാരായണ ഹര സുതനയ്യപ്പാ
നലമൊടു ശബരിമലയ്ക്കധിമന്നാ
വീരൻ മലയാളിസ്സേവകനേ
വിരവൊടു മകരവിളക്കാകുന്നു.
മകരവിളക്കിന്നു പരദേശികളും
മലയാളരുമൊരുമിക്കുന്നാവിടെ.

രൂപകം.

തിരുനാമങ്ങളും തന്റെ
ചരിതങ്ങളുരചെയ്യാൻ
തിരിയായ്കിലടിയനു
വരമുററിട്ടരുളേണം.
താമരത്തിരുകണ്ണാ
മരിയോനേ നലവയ്യാ.

ചെമ്പട.

അപ്പും മതിലകയരഭമ-
ണിന്തരനാർ തിരുവടിയും
അചലമൊടന്തയു മൈങ്കര
നിളയവനറുമുഖനും
ശില്പത്തൊടു തിരുമനസ്സു തെ
ളിഞ്ഞവരിരുവരുമായി
ശ്രീ കൈലാസം തന്നില-
മന്നരുളിനകാലം.

കാരിക.

അടർകരിമുഖമെഴകും
കടതടമെരു ചെവിയെ
അണിമുടി ജടയിടയിൽ
ഫണിഗണമണിഞ്ഞങ്ങിനെ
വളർതുമ്പിക്കരമതിലു-
ണ്ടഴകൊട്ട കലശകുംഭം.

മർമ്മം.

പാൽനിറമൊത്തോളെ
പങ്കജനയനേ പാൽമൊഴിയാളെ
പന്തണിമുലയാളെ
പലരുടെ നാവിൽ വിളങ്ങുകദേവി
സരസ്വതികവിമാതേ
ദേവി ഭഗവതി തായേ
താളത്തിൽ പിഴകൾ വരാതെ
താളവും അടിതുടനാവിൽ.

കുംഭം.

അമ്പിളിച്ചൂട്ടന്നാരനാരുടെ
പുത്തിരനാമൈങ്കരവിരുന്തൻ
അമ്പിളിയും കൊമ്പിരുകാതും
തുമ്പിക്കയ്യും കടവയറേ
കുംഭിമുഖൻ ഗണപതി വിരുന്നാന
കുംഭവുമുണ്ടൊരു കരമതിലെ
ശങ്കൊട്ട പാശാങ്കുശവേഷ്ടികൾ
തൻകയ്യിൽ നാരായംഗദയേ.

ലക്ഷ്മി.

ടി മട്ടുതന്നെ ലക്ഷ്മിക്കും ചേരും.

വിസ്താരഭയത്താൽ എല്ലാശ്ലോകങ്ങൾക്കും ഉദാഹരണം കാണിക്കാതെ ഈഴത്തുശേവത്തിൽനിന്നും ചില ഭാഗങ്ങൾ ചുവടേ ചേൎക്കുന്നു.

ഈഴത്തുശേവം.

അരശരിൽ മണിമകുട തിലോത്തമ
നഖിലജഗൽ പശുപതി, പൂൎണ്ണൻ
അലമലതലയാലണിന്തരനടെ
തിരുമകനടെ തിരുമനസ്സതിനാൽ
കരുതീ ഈഴത്തൊരു രാജാവെപ്പോയ്
ശേവിക്കണമെന്നോ
കടലൊരു ശതയോജനയുണ്ടുക-
ടപ്പതിനരുമ നിനച്ചാൽ
ആരാലും ബാധവരാതസുരുൾ
മരുവുന്ന നലങ്ക-
ലങ്കക്കരികേ ഈഴപ്പെരു
മാളുടെ രാജ്യമിതെന്നറിയേണം.
... ...
ദുഃഖിക്കുന്ന സുരകളവിടെ
ചെല്ലരുതാഞ്ഞവർ പലകാലം
താർമകളാകുന്ന നപൊന്നിനങ്ക-
യിരിക്കുന്ന മണിഭവനത്തിൽ
താരമ്പര ശിങ്കളമെന്നമ-
രുന്നു കൊടുത്തു മയക്കി
ഇത്തരമമ്മച്ചൻ ചൊന്നതു
കേട്ടുടനരുളിച്ചെയ്തു
ഇമ്പത്തിൽ കപ്പൽ പണിതെ-
ന്നാലതിലേറിപ്പോകാം.

അമ്മാനാട്ടം.

Girls playing with " Ammana balls."

11. അമ്മാനാട്ടം.

മദ്ധ്യകേരളത്തിലെ അസവൎണ്ണരുടെ ഇടയിൽ സാധാരണമായി നടപ്പുണ്ടായിരുന്ന ഒന്നാണ് അമ്മാനപ്പാട്ട്. ഈഴവരുടെ താലികെട്ടുകല്യാണത്തിൽ അമ്മാനപ്പാട്ടു പ്രധാനമായിരുന്നു. വാത്തികൾ എന്നൊരു വൎഗ്ഗക്കാരാണ് ഈഴവരുടെ പുരോഹിതവൃത്തികൾ നടത്തിപ്പോരുന്നത്. വാത്തിസ്ത്രീകൾ കുലപരമ്പരയായി പ്രസ്തുതകലയിൽ നൈപുണ്യം നേടിയിരുന്നു.

നാലും അതിലധികവും കായകൾ പിടിച്ചു അമ്മാനമാട്ടുന്ന കാക്കാലന്മാരേയും ചില സൎക്കസ്സുകാരേയും ഞാൻ തന്നെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. കാക്കാലസ്ത്രീകളിൽ പാട്ടു വശമുള്ളവരും ഉണ്ടായിരുന്നു. കാക്കാലത്തികൾക്കു വാത്തിസ്ത്രീകളെപ്പോലെ 'അടിയിലും' 'തൊടയിലും' തലയിലും താളത്തിലും അത്ര നിഷ്കൎഷ കണ്ടിരുന്നില്ല. നായന്മാരുടേയും മററു സമുദായങ്ങളിൽ ഇന്നും നടന്നുവരുന്നതുപോലെയുള്ള താലികെട്ടുകല്യാണം അടുത്തകാലത്തുവരെ ഈഴവരുടെ ഇടയിലും നടപ്പുണ്ടായിരുന്നു. കല്യാണദിവസം പാതിരാത്രികഴിഞ്ഞാൽ പെൺകെട്ടുപന്തലിൽ വാത്തിസ്ത്രീകളുടെ അമ്മാനാട്ടം തുടങ്ങും. പുലർകാലത്തു കന്യകകളെക്കൊണ്ടു ആദിത്യനെ തൊഴുവിക്കുന്നതുവരെ വാത്തിസ്ത്രീകളുടെ അമ്മാനാട്ടം ഉണ്ടാകും.

തലയിൽ നിറകിണ്ടിവെച്ച് അതിൽനിന്നു താളത്തിന്നു വെള്ളത്തുള്ളികൾ വീഴമാറ് ആടുവാൻ വശമുള്ള സ്ത്രീകൾ ഈ അടുത്തനാൾവരെ അവരുടെ വൎഗ്ഗത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. കിണ്ടിവെള്ളത്തുള്ളികൾ നിലത്തും ആടുന്ന കായകൾ കൈകളിലും ഒരേസമയത്തു താളത്തിന്നു

വീണുകൊണ്ടിരിക്കത്തക്കവണ്ണം വാത്തിസ്ത്രീകൾ ആ കലയിൽ അത്ഭുതകരമായ 'സാധകം' സമ്പാദിച്ചിരുന്നു. ഇപ്പോൾ പ്രതിപാദിച്ചതിലും ഉപരിയായ അഭ്യാസാതിശയങ്ങളാൽ സുവിദിതകളായ വളരെ സ്ത്രീകൾ വാത്തിവർഗ്ഗത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. താലികെട്ടുകല്യാണം ഇപ്പോൾ ഈഴവരിൽ ആരും കഴിക്കാറില്ല. അങ്ങിനെ അമ്മാനാട്ടത്തിൻെറ ആവശ്യവും ഇല്ലാതായി. ദേശങ്ങളുടേയോ സമുദായങ്ങളുടേയോ ചരിത്രങ്ങളെ അമ്മാനപ്പാട്ടു സഹായിക്കുന്ന കാര്യം സംശയാധീനംതന്നെ. ഞാൻ കേട്ടിടത്തോളം പാട്ടുകളിലെല്ലാം പുരാണകഥകളാണ് വിഷയങ്ങൾ.

'മലയാളത്തിലെ പഴയപാട്ടുകൾ' എന്ന പേരിൽ ശ്രീമാൻ സി. പി. ഗോവിന്ദപിള്ള, എം. ആർ., ഏ. എസ്സ്. അവർകൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ള പുസ്തകത്തിൽ 70-ൽ പരം നാട്ടുപാട്ടുകളുടെ പേരുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ആ കൂട്ടത്തിൽ അമ്മാനപ്പാട്ടിൻെറ പേരും കാണ്മാനുണ്ട്. അമ്മാനാട്ടത്തിൻെറ ആഗമത്തെക്കുറിച്ചു ഞാൻ അന്വേഷിച്ചുവരികയാണ്. പൂർണ്ണമായ വിവരം കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ അതിനെക്കുറിച്ചു ഇപ്പോൾ ഒന്നും പ്രതിപാദിക്കാത്തതാണ്. അമ്മാനാട്ടത്തിൻെറ ആഗമനത്തെക്കുറിച്ചു വാത്തികൾക്കു ഒരു ഐതിഹ്യമുണ്ടു്. അതിങ്ങിനെയാണ്.

I.

പത്മബാന്ധവാത്മജാരി പുത്രരുപ്പദാംബുജം
ഭക്തിപൂണ്ടു ചിന്തചെയ്തുടൻ തുടന്നു ചോദ്യവും
ഉത്ഭവിച്ചു കാലമേതമ്മാനമാരിമ്മുതൽ
ഉള്ളവണ്ണമെന്നോടൊണ്മ ചൊൽകിലിന്നു നല്ലരേ!

II.

പാരിടമിതിലാരിതു വശമാക്കിയതമ്മാനം
പറയണമാരിതിന്നുടെ മുതൽകാലമിതേതെന്നും
നേരൊടിനിക്കറിമാറുരചെയ്കമ്മാനത്തിൻ
നെറിമുറ പിഴയാതുരചെയ്യുവരറിവവരെല്ലോ.

III.

പിഴക്കൂടാതാടണമമ്മാനമിതെങ്ങനെയതിന്നുടെ
ലക്ഷണവും
പിശക്കില്ലെപന്തമ്പൊടെടുത്തു കരങ്ങൾമലത്തി
യുയത്തിയുടൻ
ഉഴറാതിഴയാതെ കരമെത്രയകന്നാടണ
മമ്മാനമതും
ഉരചെയ്കിൽ പിശക്കല്ലവർകൾക്കൊരു പിരിവള
കൃപയൊടു നൾകിടുവൻ.

IV.

പന്താടുന്നതിനൊരു ചിന്തുകൾക്കൂടെ
പാടുന്നതിന്നുണ്ടൊരു ചോദ്യവുമറിവിൻ
ചിന്തയിലഭിരുചിയൊടു കഥയുരചെയ്വാൻ
ചിന്തിച്ചതുനേരമുദിച്ചതുമാരോ.
ചന്തമൊടകമലരിൽ നിനച്ചതുമാരോ
ശങ്കയൊഴിഞ്ഞുര ചെയ്കാടമ്മാനം.

V.

അരവമണിന്തരനോ അരവണശയനോ ചൊൽ
അംബുജസംഭവനോ ഗുരുവ്യാസൻതാനോ
അഞ്ചുകരത്തോനോ അറുമുഖനയ്യൻതാനോ
അശ്വിനിദേവകളൊ മററു മഹാമുനിമാരോ

ചിന്തിച്ചതുമെന്തകമലരിൽ നിനച്ചതുമാരോ
ചിന്തയിലറിമാറുര ചെയ്യാടമ്മാനം.

VI.

അറിവുള്ളവരറിയുമിതിന്നുടെയുപദേശങ്ങൾ
അതുമല്ലക്ഷരവും താളസ്ഥിതിയുമിതൊത്തൊ
ചൊൽവിൻ
ഉറുതിയൊടിച്ചോദ്യമിതിന്നുടെയുത്തരമെന്നൊടു
ചൊൽകിൽ
ഉരചെയ്യാമിനിയുമിതിന്നുടെ ശേഷമിതാടമ്മാനം.

VII.

അമ്മാനപ്പാട്ടെങ്കിലും
ബുധസമ്മതം
വേണം കേട്ടാൽ
സമ്മതമൊടു കഥയിങ്ങിനെ
ഗുരുവിൻ കൃപ
കൊണ്ടേയാവൂ
നിമ്മലമാം താളസ്ഥിതി
ചൂഴാദികൾ
ഒത്തൊ ചൊൽവിൻ
നന്മയൊടിങ്ങിനെ ചൊല്ലണം
നല്ലബാലകർ നാരിമാർകൾ

പന്താടുന്നതിനുള്ളൊരു കാരണമെങ്കലറി-
ഞ്ഞതുരത്തീടുവൻ
പാൎവ്വതിസുതനാം ഗണപതി കൈലാസമതിങ്കൽ
അമൃതേത്തുകഴിഞ്ഞരിയുണ്ടകൾ ശക്കരയുണ്ടകൾ
കയ്യിലെടുത്തു

അംബരത്തെറിഞ്ഞെങ്കരത്തിലെററന്നു കണ്ടു-
ള്ളൊരു ദേവസ്ത്രീജനമെല്ലാം.
നന്നിതുകളിയാട്ടമിതെന്നപ്പോളുരചെയ്തു
നന്മയെഴും താമരമൊട്ടുകൾകൊണ്ടവരാടി
മന്ദമോടെ അന്നവർ പലരുംക്രീഡിസ്സന്തോഷിച്ചു
മദ്ദളവും തംബുരുവായന ഗീതം നൃത്തം കൂത്തു്
ഇങ്ങിനെ കണ്ടുതെളിഞ്ഞുടൻ ദേവേന്ദ്രനും
അപ്പോൾ ചൊന്നാൻ
അംബരവാസികൾ ആടുവിൻ കൊണ്ടാടു
കൊണ്ടാടുവോരന്നമ്മാനം.
പന്താടുന്നതിനുള്ളൊരു ലക്ഷണവും പദസംഖ്യ-
യുമൊട്ടറിവിൻ
ഭംഗിയൊടംഗനമാരേ പന്തുകരത്തിലെടുത്തു
നമിക്കമെനം
വന്ദനചെയ്തു പാർവ്വതിസുതനേയും വാഗീശ്വരി
യേയുമാദരവാൽ
എന്നതുപോലെ നമിച്ചുമനസ്സിലുമോർത്തു കരങ്ങ-
ളണച്ചു ഹൃദയേ.

ചാരിത്രവും സാമുദായികവുമായ മേന്മ കുറെ കുറയു
മെങ്കിലും ഗാനകലകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അമ്മാനപ്പാട്ടിന്നു അന്യാദൃശമായ ഒരു സ്ഥാനം കൊടുക്കാതെ തരമില്ല. അത്രമേൽ കലാപ്രധാനമാണു് അമ്മാനാട്ടം.

ഏകം, രൂപം, ചെമ്പട, അടന്ത മുതലായ താളങ്ങളുടെ കാലപരിമാണം കോലടി, കൈയടി മുതലായ അടികളെക്കൊണ്ട് സാധിക്കേണമെങ്കിൽത്തന്നെ ജന്മവാസനക്കാർ വേണം. ആ നിലയ്ക്കു് ആടുമ്പോൾ എപ്പോഴും പൊന്തിവീണുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കായകൾ, ആട്ടക്കാരത്തികളുടെ കരതലങ്ങളിൽ മാത്രപിഴക്കാതെ കാലക്രിയകളെ

സാധിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്ന, ആ ഭ്രമണവ്യാപാരം അത്ത്യാ സൈകസാധ്ധ്യവും അത്ഭുതാവഹവും ആണെന്ന സമ്മതിക്കാതെ കഴികയില്ല. പാതോൽപാതങ്ങളുടെ ദൂരം മനസ്സുകൊണ്ടു കഴിയുംവണ്ണം ക്രമീകരിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ കൂടക്കൂടെ താളംതെററുവാൻ ഇത്ര എളുപ്പമായിട്ടു മറെറാരു കലാപ്രകടനമുണ്ടെന്ന തോന്നുന്നില്ല. ഉള്ളിൽ തരിയിട്ടു ഓട്ടുകൊണ്ടു ഭംഗിയിൽ പൊള്ളയായി വാൎത്തെടുക്കുന്ന ഓട്ടുവളകളാണ് അമ്മാനാട്ടത്തിലെ കായകൾ. ഇവ, തരിവളകളെപ്പോലെ കിലുങ്ങും. താളപ്പററുള്ളവർ അല്പം മനസ്സിരുത്തിയാൽ കാണാം, ഈ അമ്മാനക്കായകൾ, മുറിയടന്തകും അടന്തയ്ക്കുമൊക്കെ കിലുങ്ങിക്കിലുങ്ങി പാതോൽപാതക്രിയാനിൎവ്വഹണം ചെയ്യുന്നതു്.

സാമുദായികഗാനകലകളിൽ (Folk Lore) പ്രവീണനും സുപ്രസിദ്ധനുമായ ഡാക്കർ അർണോൾഡ് ബേയ്ക്കു് (Dr. Arnold Bake), ഈയിടെ കൊച്ചി ഗവർമെണ്ടിൻെറ അതിഥിയായിട്ടു എറണാകുളത്തു താമസിച്ചിരുന്നു. പുള്ളുവർപാട്ടു്, വള്ളുവർപാട്ടു്, കുടകളി, കോലാട്ടം മുതലായ പലതരം പാട്ടുകളുടേയും കളികളുടേയും മാതൃകകളെ അദ്ദേഹം സ്വനഗ്രാഹിയന്ത്രം വഴിയായും ച്ഛായാഗ്രഹണയന്ത്രംവഴിയായും ശേഖരിച്ചു. ഗാനങ്ങളിൽ അദ്ദേഹത്തെ അധികം വിസ്മയിപ്പിച്ചതു ഈ അമ്മാനാട്ടമായിരുന്നു. വിചിത്രവൃത്തങ്ങളായ ഗാനഭേദങ്ങളും വിസ്മയാവഹങ്ങളായ ഗോളതാളങ്ങളും ആയുഷ്മാൻ ബേയ്ക്കിനേയും അദ്ദേഹത്തിൻെറ സഹധൎമ്മിണിയേയും അധികമധികം സന്തോഷിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അമ്മാനാട്ടക്കാർ ക്രമത്തിന്ന ആടിയാടി അടന്തയിലെത്തി. അപ്പോൾ അമ്മാനക്കായകൾ ശരിക്കു ഗായികകളുടെ കരതലങ്ങളിൽ — തിത്തിത്തിത്തൈ — തിത്തിത്തിത്തൈ — തൈ — തൈ എന്ന കിലുങ്ങിക്കിലുങ്ങി

താളമൊപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഉടനെ മിസ്റ്റർ ബേയ്ക്ക്, തൻെറ പ്രേയസിയെ വിളിപ്പിച്ചു. അവർ രണ്ടുപേരും താളനിരീക്ഷണത്തിൽ സമുത്സുകന്മാരായി. അടന്തയ്ക്കു ശേഷം ഒരു താളവട്ടംകൂടി പിന്നിട്ടു, ആട്ടം കുംഭതാളത്തിലെത്തി. അതിലെ 'തള'യ്ക്കൊത്ത പാട്ടുകളേയും, 'താള'മൊത്ത ആട്ടങ്ങളേയും, യന്ത്രങ്ങൾവഴി ആ മാന്യദമ്പതിമാർ സതൃഷ്ണം സ്വീകരിച്ചു.

ഈ പാട്ടിനു പല വൃത്തങ്ങളും ചേരും. അതുകൊണ്ടു ഇതിനു പ്രത്യേകമായി ഒരു വൃത്തലക്ഷണം കല്പിക്കേണ്ടതായിട്ടില്ല. എങ്കിലും പ്രായേണ പാടിവരാറുള്ളതു ഏതാണ്ട് 'കേക'യോടു കിടപിടിക്കുന്ന ഒരു രീതിയിലാണ്. അമ്മാനാട്ടം താളപ്രധാനമായ ഒരു കലാവിശേഷമായതുകൊണ്ടു് ക്രമേണ വിളംബിത, മദ്ധ്യ, ദ്രുതകാലങ്ങളിലും പാടുകയുണ്ടു്. വിളംബിതകാലത്തെ പുരസ്കരിച്ചു ലക്ഷണസമന്വയം ചെയ്യാൻ പുറപ്പെടുകയാണെങ്കിലാണ്, ആ രീതിക്കു 'കേകാ' സാദൃശ്യമുള്ളതു്.

ഊഴത്തിലോരോ ഗണവും
മൂവ്വക്ഷരങ്ങളിരു ചീരതു്
എഴുത്തിങ്ങെഴുനാകെന്നാ-
ലഴകുള്ളൊരു കേകയാം.

എന്നാണല്ലോ കേകാലക്ഷണം. ഈ ലക്ഷണത്തോടുകൂടിയതുതന്നെയാണ് പ്രായേണ പാടിവരാറുള്ള പാട്ടിലെ ഓരടി. ഈരടിയുടെ അവസാനത്തിലെ മൂന്നക്ഷരത്തിൻെറ കുറവുകൊണ്ടുമാത്രമേ അമ്മാനം കേകയിൽനിന്നു ഭേദിക്കുന്നുള്ളു.

ഉദാ —

എങ്കിലോപണ്ടു പുരനാശനൻ പരമീശൻ
പങ്കജേക്ഷണഭക്തനംബരീഷൻ

ഇതു കേകയാകുവാൻ ഈരടിയുടെ അവസാനത്തിൽ ‘ പങ്കജേക്ഷണഭക്തനംബരീഷാഖ്യൻ നൃപൻ ’ എന്നു പാഠപരിവൎത്തനം ചെയ്താൽ മതി. മേലടികളിൽ, അതായതു മൂന്നും നാലും പാദങ്ങളിൽ തെരളിക്കൂടി നിബന്ധനം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു് ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന്നു കൊഴുപ്പും സുഖവും കൂടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. തെരളിയുടെ പ്രകൃതം വന്നുപോയാൽ പിന്നെ, അക്ഷരക്രമത്തിൽ അധികം ദൃഷ്ടിവയ്ക്കേണമെന്നില്ല. മാത്രകളിൽമാത്രം മനസ്സിരുത്തിയാൽ മതിയാകും. അമ്മാനപ്പാട്ടുകളുടെ രചനാസമ്പ്രദായം കണ്ടാൽ അവയൊക്കെ ആധുനികകൃതികളിൽ പെട്ടവയാണെന്നു പറയാം. ഉദ്ദേശം 50 കൊല്ലത്തെ പഴക്കമുള്ളതും എന്റെ ഒരു പിതൃവ്യന്റെ കൃതിയുമായ ‘ മോഹിനീമോഹനം ’ അമ്മാനപ്പാട്ടിൽനിന്നും ഏതാനും വരികൾ ഞാൻ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം. സാഹിത്യദൃഷ്ടികൊണ്ടു് പരിശോധിക്കുമ്പോൾ അതിൽ അവിടേയും ഇവിടേയും കുറെയെല്ലാം സ്ഖലിതങ്ങൾ ഇരുന്നാൽതന്നേയും അതിലെ സ്വാരസ്യപരിമളത്തെപ്പററി സഹൃദയന്മാൎക്കു രണ്ടഭിപ്രായത്തിന്നു വകയുണ്ടാകയില്ലെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. ഈ പാട്ടു് അടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതുമല്ല. വിഷ്ണുമായയിൽനിന്നും ശാസ്താവിന്റെ സമുൽഭൂതിയാണ് വിഷയം.

1. ആലമുണ്ടരന്റെ സൂനവൈകരനെന്റെ
   മാലുകൾപോവാൻ തുണചെയ്ക ചിത്തേ.
2. നീലക്കാർവേണി സരസ്വതി
   നീലാംബുജ ലോല വിലോചന
   ചാലെയെൻ നാവിൽ വിളങ്ങുക
   പാൽമൊഴി മാതും.

ഇങ്ങിനെ ഗാനകലകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഏതുകൊണ്ടും സംഭാവനീയമായ നമ്മുടെ ഈ സുകുമാരകല നവീനപരി

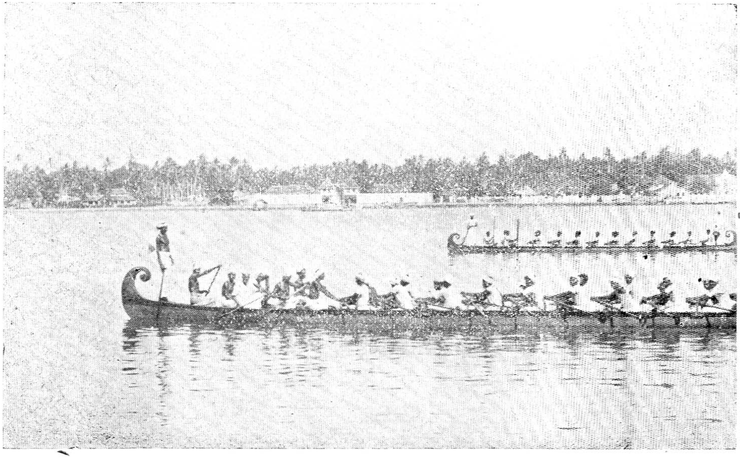

തണ്ടുവെച്ച ഓടിവള്ളങ്ങളുടെ പന്തയപ്പുറപ്പാട്.

Race of Boats with Oars — Start.

ഷ്കാരങ്ങളുടെ വലിയ വ്യാമർദ്ദത്തിൽപ്പെട്ടു കണ്ഠപ്രാണയായിക്കിടക്കുന്ന കാലത്താണ്, കേരളസാഹിത്യചക്രവൎത്തിയായ മഹാമഹിമശ്രീ അപ്പൻതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ കരുണാമസൃണങ്ങളായ തൃക്കൺകടാക്ഷങ്ങൾക്ക് അവൾ വിധേയയായിത്തീൎന്നതു്. അതിന്റെ ഫലമായി എറണാകുളത്തുവെച്ചു സമ്മേളിക്കപ്പെട്ട പരിഷത്തിൽ ഈ കലാവിലാസിനിക്കു പ്രവേശം ലഭിക്കപ്പെട്ടു. അന്നവിടെ, ആ കലാകാമിനിയുടെ മൃദുപാദവിന്യാസങ്ങളും ലലിതലളിതങ്ങളായ ഭാവഭേദങ്ങളും പാൎഷദരെ ഒരുപോലെ സമാകൎഷിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ധൈൎയ്യം പറയുവാൻ തരമില്ല. ഏതായാലും കൊച്ചുതിരുമേനിയെപ്പോലെയുള്ള കലാഹൃദയവേത്താക്കളെ പലരേയും അവൾ സമാരാധിക്കാതിരുന്നില്ല. അരസപുരുഷന്മാരുണ്ടെങ്കിൽ അവരോടു് ശ്രീഹൎഷന്റെ വാക്കിൽ 'യഥായൂനഃശശാൽ പരമരമണീയാ പിരമണീകുമാരാണാമന്തഃകരണഹരണം നൈവകുരുതേ ' എന്നു മാത്രമെ എനിക്കു പറവാനുള്ളു.

---

12. വഞ്ചിപ്പാട്ട്.

വിശേഷവിവരണംകൂടാതെ കേരളീയൎക്കൊക്കെ സുപരിചിതമായിട്ടുള്ള ഒന്നാകുന്നു വഞ്ചിപ്പാട്ട്. വഞ്ചി അല്ലെങ്കിൽ തോണി തുഴയുമ്പോൾ പാടുന്നതുകൊണ്ടു ഈ ഗാനവിശേഷത്തിനു വഞ്ചിപ്പാട്ട് അഥവാ തോണിഗീതഎന്നു പേരുകൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതാണെങ്കിലും വൃത്തത്തിന്റെ ശ്രാവ്യതകൊണ്ടു കരകളിൽവെച്ചു പല സന്ദൎഭങ്ങളിലും പല സമുദായക്കാരും ഈ പാട്ടു പാടിവരുമാറുണ്ട്. വഞ്ചിപ്പാട്ടിനു കൊട്ടാരത്തിലും കുടിലിലും ഒരുപോലെ

പ്രചാരം ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ട വളരെക്കാലമായി. പണ്ഡിതന്മാരുടെയും കവികളുടെയും സാഹിത്യപരിഷത്തുകളിൽ പോലും ' നതോന്നത ' സമാരാധിതതന്നെ.

മദ്ധ്യതിരുവിതാംകൂറിലും ദക്ഷിണതിരുവിതാംകൂറിൻെറ ഉത്തരദിക്കുകളിലുമുള്ള നായന്മാർ ഒരിക്കൽ നൌകാവ്യായാമത്തിൽ നൈപുണ്യം നേടിയിരുന്നവത്രേ. അവരുടെയിടയിൽ തോണിപ്പാട്ടുകൾക്കുണ്ടായിരുന്ന പ്രചാരവും അന്യാദൃശം ആയിരുന്നുപോൽ. കാലക്രമേണ നായന്മാർ ആ വ്യവസായത്തിൽനിന്നും വിരമിച്ചു.

വാലന്മാരെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം വഞ്ചിപ്പാട്ടു അവരുടെ സാമുദായികഗാനമാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ ആ അഭിപ്രായത്തോട് അധികംപേരും അനുകൂലിക്കാതിരിക്കാൻ വഴിയില്ല. അവൎക്കു കുലപരമ്പരയായുള്ള തൊഴിലാണ് വഞ്ചിവലി. വഞ്ചിഭൂപന്മാരുടെ വഞ്ചിയാത്രകളിൽ വഞ്ചിപ്പാട്ട് ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതാണെങ്കിൽ, മാടഭൂപന്മാർ ഓടമേറുമ്പോൾ ഓടപ്പാട്ട് അവശ്യം ആവശ്യം തന്നെ. ഓടിവലിക്കാരെക്കാൾ ഓടപ്പാട്ടിൻെറ പ്രയോജനം അധികം അറിയുന്നതു നരസിംഹനെമ്പ്രാന്തിരിയാണ്.

"കാററുമോളംപെരുത്തുള്ള കായലിൽത്തമ്പുരാക്കന്മാ-
രൂററമായോരോടിവെച്ചു കളിക്കുന്നേരം
രണ്ടുനാലല്ലനവധിത്തണ്ടുവെച്ചു വലിക്കുമ്പോൾ
മിണ്ടാതെ വലിക്കുന്നേരം വലച്ചിലേറും
പാട്ടുപാടിക്കൊണ്ടു വലിച്ചെങ്കിലോ വലച്ചിലിനു
കോട്ടമുണ്ടാമതിന്നൊരു പാട്ടുപാടുന്നേൻ"

എന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രതിജ്ഞ. ശരിയാണ് എമ്പ്രാന്തിരി പറഞ്ഞത്. പാട്ടുകൾക്ക് അത്യധികമായ ഒഴുക്കുണ്ടെന്നുവന്നാൽ പുഴയൊഴുക്കു ചിലപ്പോൾ പ്രതികൂലമാ

യിരുന്നാൽതന്നെയും അതിൻെറ ക്ലേശം തോണിക്കാർ അറിഞ്ഞില്ലെന്നു വരാം. പുഴയിലെ ഒഴുക്കിനെ അനുകൂലമാക്കാൻ സമയംനോക്കി പുറപ്പെട്ടാൽ മതി. നല്ലവണ്ണം തിരഞ്ഞെടുത്തില്ലെങ്കിൽ പാട്ടിൽ ഒരിക്കലും ഒഴുക്കുണ്ടായില്ലെന്നും വന്നേക്കാം.

ഇനി വഞ്ചിവലിക്കുമ്പോൾ ഉപയോഗിക്കുന്ന രീതിയെപ്പററി പ്രതിപാദിക്കാം.

നതോന്നത.

ഗണം ദ്വ്യക്ഷരമെട്ടെണ്ണ
മൊന്നാം പാദത്തിൽ, മററേതിൽ
ഗണമാറര, നിൽക്കേണം
രണ്ടുമെട്ടാവതക്ഷരേ
ഗുരുതന്നെയെഴുത്തെല്ലാ-
മിശ്ശീലിൻപേർ നതോന്നത.

ഒന്നാം പാദത്തിൽ ഈരണ്ടക്ഷരംകൂടുന്ന എട്ടു ഗണവും, രണ്ടിൽ അതേപ്പോലെ ആറര ഗണവും, രണ്ടു പാദങ്ങളിലും എട്ടാമക്ഷരങ്ങളിൽ യതിയും, സർവ്വഗുരുവുമായുള്ള ശീലത്രെ നതോന്നത.

കാപ്പു | കെട്ടി | യിരു | ന്നൊരു | കൈവ | യററിൽ | വച്ചു | ചൈദ്യൻ | ഓപ്പു | പോയ | വഴി | നോക്കി | ഓടി | രുക്മി | യും.

ഒന്നിൽ പതിനാറും രണ്ടിൽ പതിമൂന്നും മാത്രകൾ ഒപ്പിച്ചു സാധാരണമായി ദ്രുതകാലങ്ങളിലും ചെമ്പടതാളത്തിലും പാടിവരാറുള്ളതാണല്ലോ നതോന്നത. ഈ രീതി അധികം യോജിക്കുന്നത് "ചുണ്ട"നും "ഓടി"യ്ക്കുമാകുന്നു.

തണ്ടുപിടിച്ചു വളരെ ദൂരദേശങ്ങളിൽ എത്തിക്കേണ്ടതായ പള്ളിയോടങ്ങളിലും വലിയ കൂടാരബോട്ടുകളിലും

വാലന്മാർ ഉപയോഗിക്കുന്നത് നതോന്നതയെത്തന്നെയാണ്. പക്ഷെ, മാത്രക്കൂടും. കുനിഞ്ഞുനിവൎന്നു ചവിട്ടിനീട്ടിത്തിരുന്ന പത്തിതള്ളി അൎദ്ധഞ്ഞു വലിക്കുമ്പോൾ ഇഴഞ്ഞ പദത്തിലുള്ള പാട്ടതന്നെയാണ് വേണ്ടതെന്നു പള്ളിയോടങ്ങളിൽ യാത്രചെയ്തിട്ടുള്ളവരോടു പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. "കാതം" വലിക്കുമ്പോൾ "നാലാംശീലെ" ചേരുകയുള്ളു. നാലാംശീലിനുമുമ്പ് ഒരു "വേസ്സു" പറയണം. "ആവേസ്സി"ന്റെ അൎത്ഥം എനിക്ക് ഇപ്പോഴും അറിഞ്ഞുകൂടാ. മഹാരാജാക്കന്മാരെയോ രാജകുഡുംബത്തിലെ മററംഗങ്ങളേയോ എഴുന്നള്ളിക്കുമ്പോൾ "ആവേസ്സു" കൂടാതെ കഴികയില്ല. തലപ്പാട്ടുകാരനും ഏററുപാട്ടുന്നോരും കൂടിയാലെ "ആവേസ്സു" മുഴമിക്കാൻ സാധിക്കയുള്ളു.

ആവേസ്സ്.

ആവേസ്സ്
ആതാ൯ത്തിമ്മതോ തെയ്യൈതെതോ
താമില്ലത്താ —
ആതൈ തൈ —
ആതൈ അമ്മതേത്തേത്താ
ആരമ്പത്താരയ്യോ
ആരയ്യോ
താത്തീതരികിട തേത്തേത്താ
ഓർ ത്രാ
ഓ ! —

ഈ "ആവേസ്സി"ൽ കാണുന്ന ".അമ്മതേത്ത്" താളത്തിനുപയോഗിക്കുന്ന അനക്ഷരമല്ലാതെ, തമ്പുരാക്കന്മാരുടെ ഭക്ഷണത്തിന്റെ വാചകമാണെങ്കിൽ ഇത്, എഴുന്നള്ളത്തറിയിക്കുന്ന ഒരുതരം ആൎപ്പുവിളിതന്നെ ആയി

രിക്കാനും വിരോധമില്ല. ആരമ്പത്താരയ്യാ ! എന്നുള്ളത് ഒരു ചോദ്യമാകാം. ആരമ്പത്ത് (അണിയത്ത്) ആരാ നില്ക്കുന്നത് ? (തമ്പുരാൻെറ എഴുന്നെള്ളത്താണ്. അണിയം സൂക്ഷിക്കണം) 'ഓത്തോ '? (നല്ലവണ്ണം സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക പള്ളിയോടത്തിൽ തമ്പുരാനാണ്) 'ഓ' (മനസ്സിരുത്തിയിട്ടുണ്ട്) എന്നു മറുപടി. വല്ല അൎത്ഥാന്തരകഥനവും പുറപ്പെടുന്നതുവരെ, " ആവേസ്സി " നു എൻെറ ഈ വ്യാഖ്യാനം ഇരിക്കട്ടെ.

" ആവേസ്സ " കഴിഞ്ഞാൽ നീട്ടിവലിച്ചു തുടങ്ങുകയായി. " നാലാംശീലി " ൽ പാടപ്പെടുന്ന നതോന്നതയ്ക്കു ഗണത്തിലല്ല മാത്രയിലാണ് ഭേദമെന്നു മുൻപ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ. മുന്നടിയിൽ രണ്ടും നാലും ആറും എട്ടും ഗണങ്ങളുടെ പ്രഥമാക്ഷരങ്ങളെ ക്രമത്തിലധികം നീട്ടിയാൽ നാവികരുടെ 'നാലാംശീലാ'യി. പിന്നടിയിലും ക്രമം ഇതുതന്നെ. അതിലെ പഞ്ചമഗണത്തിൻെറ പ്രഥമാക്ഷരത്തിൻെറ ഉച്ചാരണം അധികമാത്രമാക്കുവാൻകൂടി സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടാൽ പിന്നെ താളപ്പിഴയില്ല. അപ്പോൾ അതേ-താണ്ടിങ്ങിനെയായിരിക്കും.

തലപ്പാട്ടുകാരൻ : തൈ തൈ തത്ത ത്തകതത്തൈ
ഏററുപാടൽ : ഓ തിത്തിത്തകതത്തൈതൈതാ

ദന്ത | ളീ......ന്ദ്ര | പു—രം | ത......ന്നിൽ
സന്ത | തം......വാ | ണരു | ള്ളു......ന്ന
ദന്തിരാജ — തകതത്തൈ
ഓ തിത്തിത്തകതത്തൈ തൈതാ —
ദന്തി | രാ...ജാ | നന്നൻ | ദേ...വൻ |
സ...ഹാ | യിക്കേ | ണം... |

ദന്തളീന്ദ്രപുരംതന്നിൽ
സന്തതം വാണരുളുന്ന

ദന്തിരാജാനനൻ ദേവൻ
സഹായിക്കേണം.

(2) ഇപ്പോൾ പാടിയ മട്ടിൽതന്നെ, പകുതിമാത്ര കുറച്ചു പാടിവരാറുള്ളതാകുന്നു 'മൂന്നാംശീല്.'

ആരു | വാ...നീ... | വരുന്നോരു |
നാരി | മൌ...ലീ... | യി...വളു...ടെ |
ചാരു | രൂ...പ... | ഗു...ണം...കണ്ടാൽ |
വിസ്മ | യം...തന്നേ...തകതൈ തൈതാ

"മൂന്നാംശീലി"ൽ മേലടികളിൽ അടയാളം കാണിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ മാത്രനീട്ടി, പാദാന്തത്തിൽ തക തൈതൈതാ — എന്ന താളംകൊണ്ടു മകുടവുംവെച്ചാൽ മൂന്നാംശീലിൻെറ പണി പൂൎത്തിയായി. ഇതിൻെറ താളം 'ചെമ്പട' തന്നെ. "ഉഴ"ക്കാൎക്കു വളരെ പഥ്യമാണ് ഈ രീതി. ഈ എടമട്ടു പിടിച്ചു പാടി മെയ്തളരാതെ താവളത്തിലെത്താം. ലീലാരാമത്തിലേക്കു വരുന്ന ദമയന്തിയെക്കണ്ടു അരയന്നത്തിൻെറ അന്തൎഗ്ഗതം വളരെ ലളിതമായിട്ടുണ്ടു്. ഈ ഭാഗം നാവികന്മാരിൽ മിക്കപേൎക്കും മുഖസ്ഥമായിരിക്കും.

"ആരുവാ നീ വരുന്നോരു നാരിമൌലിയിവളുടെ
ചാരുരൂപഗുണം കണ്ടാൽ വിസ്മയംതന്നെ
ശ്യാമളശ്രീകലൎന്നോരു ശൈവലമങ്ങൊരുദിക്കിൽ
പേശലമായ്പ്പിലസുന്നതുണ്ടു കാണുമ്പോൾ
തീരവാസികളെയെല്ലാം ചാരവേചെന്നാടിക്കുന്ന
ചാരുലോലത്തിരമാലയുണ്ടു കാണുന്നു.
ചഞ്ചരീകത്തരുണന്മാർ നെഞ്ചലിപ്പാൻ നിറമുള്ളോ-
രഞ്ചിതമാമരവിന്ദമുണ്ടു കാണുന്നു.
മത്തഹസ്തിയൊരുദിക്കിൽ മജ്ജനംചെയ്തുടൻമന്ദം

മസ്തകമങ്ങയത്ത്ുന്നതുണ്ടു കാണുന്നു.
കച്ഛപങ്ങളൊരുദിക്കിൽ മെച്ചമോടെ കളിക്കുന്നു
സച്ഛഹാരാവലികളുമുണ്ടു കാണുന്നു.
ചേത്തു ചേത്തു ഗുണമോരോന്നോത്തു കണ്ടാലിവൾത-
പാത്ഥിവേന്ദ്രമകളെന്നും തീച്ചയുംവന്നു. ” (ന്നെ

(3) പ്രതിപാദിതരീതിതന്നെ കുറേക്കൂടി ദ്രുതകാല ത്തിൽ പാടുമാറുണ്ട്. അതിനു വേണമെങ്കിൽ “ രണ്ടാം ശീലെ ” ന്നു പേർകൊടുക്കാം. അപ്പോൾ താളം ചാ യ്പാകും.

^ ^
സേവചെയ്വാൻ | നിനക്കൊരു
ദേവനുണ്ടോ | യത്നും കൊള്ളാം
ആവതില്ലേ | പിടിയാത്ത
ക്രൂട്ടമായ്വന്നാൽ — തൈ തൈ.

മുണ്ടുകൊൾവാൻ മുതലില്ലാഞ്ഞുടുക്കുന്നു പുലിച്ചമ്മം
ഉണ്ടുകൊൾവാൻ പണമില്ലാഞ്ഞിരന്നീടുന്നു
കാളതന്റെ മുതുകേറി കാടുതോറും നടക്കുന്നു
കാളിക്രൂളിപ്പരിഷയിൽ കേളിയാടുന്നു.
ചാമ്പലെല്ലാം തുമ്പമാല ചമ്മമെല്ലാമണിയുന്ന
തമ്പുരാനെസ്സേവചെയ്വാൻ നിനക്കോ തോന്നി.
എന്തിനെന്റെ പാണ്ഡുപുത്ര ! സന്തതം നീ ഭജിക്കുന്നു
എന്തുകിട്ടും നിനക്കീശൻ പ്രസാദിച്ചെന്നാൽ ?
താനിരന്നുനടക്കുന്ന ദൈവമെന്തു തരുന്നിപ്പോൾ
താൻ ഭുജിക്കാത്തവനുണ്ടോ ധമ്മമേകുന്നു ? ”

ഇതുവരെ പ്രതിപാദിച്ച ക്രമത്തിൽ ചിന്തനംചെയ്യു മ്പോൾ, നാവികന്മാരുടെ ഒന്നാംശീലാണ് ഇതിന്റെ തുട ക്കത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ള നതോന്നത. നതോന്നതയ്ക്കു ഉദാഹരണംതന്നെ അനാവശ്യമാണ്. എന്നാലും പ്രസം

ഗവശാൽ ഏതാനും വരികൾ ഇവിടെ പകൎത്തി ഉച്ചരിക്കുന്നു. നാവികന്മാർ പാടിവരാറുള്ള നൃഗമോക്ഷത്തിലെ ചില വരികൾ കേൾക്കുക.

"പുത്രന്മാരും പൌത്രന്മാരും മിത്രവൎഗ്ഗങ്ങളുമൊത്തു
തത്രവാണു വാസുദേവപുത്രനക്കാലം
നന്ദനന്ദനൻതന്നുടെ നന്ദനന്മാരൊത്തുകൂടി
നന്ദിയോടേ വനംപുക്കു സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ,
കാന്തിചിന്തിച്ചിതറുന്ന കാന്താരത്തിനുള്ളിൽവച്ചോ-
രോന്തിനെക്കണ്ടിതു നല്ല ശാന്തചിത്തന്മാർ.
കണ്ടകങ്ങൾ നിറഞ്ഞുള്ള കുണ്ടിൽവീണുഴലുന്നതു
കണ്ടനേരമവൎക്കുള്ളിലിണ്ടലുണ്ടായി.
വെള്ളമെങ്കിലതുമൊരു തുള്ളിപോലുമില്ല കുഴി-
ക്കുള്ളിലേററം വലയുന്നു മുള്ളുകൊണ്ടിട്ടും
എന്തുചെയ്തെന്നാലും നോക്കീജ്ജന്തുവിനെക്കേററീടേണ-
മെന്നു ചിന്തിച്ചവരെല്ലാമൊന്നിച്ചുകൂടി.
താന്തനായിക്കിടക്കുന്നോരോന്തിനെ ക്കരേററാൻ ലക്ഷ്മീ-
കാന്തൻെറ പുത്രന്മാർ കുതുകത്തംമറിഞ്ഞു.
പലനേരം പലർകൂടി തലകുത്തിമറിഞ്ഞിട്ടും
ഫലമില്ലെന്നുരച്ചവർ തിരിച്ചുപോന്നു."

ഈ രീതി വഞ്ചിപ്പാട്ടിനത്തിലെ ഒരുതരം ചിന്താണ്. ചിന്തിനു മൂന്നുതരം "എടുത്താള" മുണ്ട്.

1. കാളിയെന്നു പേരുമിട്ടു — തിത്തൈ തകതൈ-
തൈതാ

കാളിയെന്നു പേരുമിട്ടു
വളൎത്തുമുക്കോനവളെ
കാളിന്ദിയിൽ തോണികട-
ത്തീടുവാനാക്കി.

ഓളവുമൊഴുക്കുമുള്ള — തിത്തൈ തകതൈ തൈതൈ
ഓളവുമൊഴുക്കുമുള്ള കാളിന്ദിയിൽ കടത്തുവാൻ
കാളിയാമവൾക്കു ചെററും പേടിയുമില്ല.

2. മത്സ്യഗന്ധമവൾക്കേററം — തിത്തിത്തകതത്തൈ
തൈതാ
മത്സ്യഗന്ധമവൾക്കേററമുണ്ടതു കാരണംപിന്നെ
മത്സ്യഗന്ധിയെന്നു പേരും പ്രസിദ്ധമായി.
മാടൊക്കും മുലയാൾ വിള — തിത്തിത്തകതത്തൈ
തൈതാ
മാടൊക്കും മുലയാൾ വിളയാടിക്കാളിന്ദിപ്പുഴയി-
ലോടവും കടത്തി വഴിപോക്കരെയെല്ലാം

3. അങ്ങിനെ വാഴുന്നകാലം — തകതക തകതക
തൈ തൈതാ
അങ്ങിനെ വാഴുന്നകാലം മാമുനിപരാശരനും
അങ്ങെഴുന്നെള്ളിനാൻ വഴിപോക്കനായിട്ട്
പേടമാൻമിഴിയെ മിന്നൽ
തകതക തകതക തൈ തൈതാ
പേടമാൻ മിഴിയെ മിന്നൽ-
ക്കൊടിപോലെ കണ്ടനേരം
താടിക്കാരനയ്യോ തല-
കുലുക്കിപ്പോയി.

ഉപമ, അലങ്കാരാന്തരങ്ങളിൽ എന്നപോലെ നതോ-ന്നത ഗാനാന്തരങ്ങളിൽ വേഷംമാറി നടക്കുന്ന സമ്പ്രദായം വിവരിക്കാമെന്നുവെച്ചാൽ വളരെ വിസ്താരത്തെ എന്നപോലെ വിഷയവ്യതിചലനത്തേയും പേടിച്ച് ആ പ്രകൃതത്തിൻെറ പ്രപഞ്ചനത്തിനു ഞാൻ ഒരുങ്ങുന്നതേയില്ല.

'മഞ്ജരി'യും വഞ്ചിപ്പാട്ടിൽ ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടെ ന്ന രാജരാജവമ്മതമ്പുരാൻ അവിടത്തെ വൃത്തമഞ്ജരി യിൽ പറകയും ഒരുദാഹരണം കാണിക്കയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

അളുണ്ടിലയുണ്ടിലഞ്ഞിയുണ്ടേ നല്ലൊ-
രാലുവാത്തേവരേ തമ്പുരാനേ

നിപുണന്മാരായ ചില നാവികന്മാർ മററു പല രീതികളും വഞ്ചിപ്പാട്ടിന്ന ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. 'ഓടിച്ചിന്തി' ന ചേരുന്നവയാണ് 'ഓട്ടനിലെ' 'തരംഗിണി' യും 'മാത്രാ സമകവഗ്ഗ' ത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട മററുചില വൃത്തങ്ങളും. താഴെ പറയുന്ന വിധത്തിൽ ഓട്ടൻെറ ഒരു പാദത്തെ രണ്ടായി മുറിച്ചു പാടിയാൽ 'ഓടിച്ചിന്താ'യി.

'തൈ തത്തത്തകതത്തൈ
തത്തിത്തകതത്തൈ തൈതാ
അക്കാലങ്ങളിലതി ഭുജവിക്രമ-
ധിക്കൃത ശക്രപരാക്രമനാകിയ
നക്തഞ്ചരപതി രാവണനെന്നൊരു
ശക്തൻവന്നു പിറന്നു ധരായാം

ഓടിച്ചിന്തിൻെറ പ്രസംഗം വന്നപ്പോൾ മലബാർ സെയി ലിംഗ് ക്ലബ്ബുകാരുടെ ഒരു പന്തയത്തിൻെറ കാര്യം ഓമ്മ വന്നു :— കാലം കുറെയായി. അന്നു നാടുവാണിരുന്നതു് വാഴ്ചയൊഴിഞ്ഞ വലിയ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടാ ണ്. തിരുമനസ്സിലേക്ക നൌകാവിനോദത്തിൽ വലിയ പ്രതിപത്തിയായിരുന്നു. റിഗാററ (മത്സരക്കളി) യ്ക്കു തി രുമനസ്സുകൊണ്ടു പോഞ്ഞിക്കരയിൽ എഴുന്നള്ളിയിരുന്നു. ചെറിയ ചെറിയ പന്തയങ്ങളെല്ലാം കഴിഞ്ഞു വലിയ ഓടി കളുടെ പന്തയമായി. ഓടികളൊക്കെ കരയിൽ അവയ്ക്കു ള്ള ലക്ഷ്യ (ഗോൾ) ത്തോടടുത്തുതുടങ്ങി. തിരുമനസ്സുകൊ

'ചക്രമിതാശ്രു വരുന്നതു കാണെടാ
വിക്രമമൊക്കെയുമിവിടെക്കാണാം'

Snake-boats advancing the goal

ണ്ടം മററും കുഴൽക്കണ്ണാടിയിൽക്കൂടി സോൽകണ്ണും ഓടികളുടെ വരവുംനോക്കിനില്ക്കുന്നു. ഓടികൾ അടുത്തുതുടങ്ങി. തിരുമനസ്സിലെവക 'പണ്ഡിതരുടെ ഓടി' തന്നെയാണു കയറിനില്ക്കുന്നതു്. തിരുമേനിയെക്കണ്ടതോടുകൂടി വലിക്കാൎക്കു് ഉത്സാഹം വൎദ്ധിച്ചു. ഈ സന്ദൎഭത്തിൽ ഉചിതജ്ഞനായ അതിൻെറ കണ്ണ്ധാരൻ പാടിയ ഓടിച്ചിന്തു് ഇന്നും എൻെറ ചെവികളിൽ മുഴങ്ങുന്നു.

തൈ തത്തതകത തൈത്തെ
തിത്തിത്തകതതൈത്തെ തൈതാ
ശകുനിതാശു വരുന്നതു കാണെടാ
വിക്രമമൊക്കെയുമിവിടെക്കാണാം.

ആ ഓടിക്കാരെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ഇതൊരു ജയഭേരിതന്നെ ആയിരുന്നു. ഓടിയുടെ നേട്ടവും നേട്ടത്തിനിണങ്ങിയ പാട്ടും മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലെ അത്യധികം ആഹ്ലാദഭരിതനാക്കി എന്നു പ്രത്യേകം പറയേണമെന്നില്ലല്ലോ.

'ലയ'ത്തിനൊത്ത പാട്ടും 'മയ'ത്തിനൊത്ത വലിയും എപ്പോഴും സാധിക്കയില്ല. അകത്തിരിക്കുന്നവർ കരപിടിക്കുവാൻ ധൃതികൂട്ടുമ്പോൾ ഒരു 'കലഹം'പിടിക്കൽ പതിവുണ്ടു്. കലഹത്തിനു വായിൽത്തോന്നുന്ന 'വായ്ത്താരി' മതി. ഇവിടെ ചില ചെറിയ പാട്ടുകൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. അവയെല്ലാം, അവരുടെ സ്വന്തം കൃതികളാണെന്നു തോന്നുന്നു. മെടഞ്ഞുപിടിപ്പിച്ച മട്ടിലുള്ള അവയുടെ രചനകണ്ടാൽ കൊതിയാകും. അവയിൽ ഒരെണ്ണം എനിക്കു തോന്നും.

മലകൾവെട്ടി തരശ്ശുമാക്കി
തറയുഴുതു പതംവരുത്തി

പതംവരുത്തി ത്തിനവിതച്ചു
തിനകൾതിന്മാൻ കിളികൾവന്നു
കിളിയെയാട്ടാൻ അവളെയാക്കി
അവളിറങ്ങി വളകിലുങ്ങി
വളകിലുങ്ങി കിളിപറന്നു.

വള്ളപ്പാട്ടു മാത്രമല്ല തുള്ളപ്പാട്ടുപോലും എഴുതുവാൻമാത്രം വാസനക്കാരായ വാലന്മാർ കൊച്ചിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. തിരുവിതാങ്കൂറിലെ വാലന്മാരിലും അരയന്മാരിലും ഇതു പോലെ പാട്ടുകൾ ചമയ്ക്കുന്നവർ ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം. എന്നാൽ അവരുടെ ആ കവനരചനാചാതുരിയെ മററുള്ളവർ അറിഞ്ഞിരുന്നോ എന്നുതന്നെ സംശയമാണ്.

ചില ചരിത്രകൃത്തുകൾക്ക് വാലന്മാരും അരയന്മാരും എന്നുവെച്ചാൽ കള്ളുകുടിക്കുന്ന ജാതിക്കാരാണ്. കള്ളിനു കാശു മുൻകൂറു ചോദിക്കുന്നവനാണ് വെണ്മണിനമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ തോണിക്കാരൻ.

" അറിയണമടിയത്തന്മാൎക്കഹോ കൾകുടിപ്പാൻ
കരമതിലൊരുചില്ലിക്കാശുമില്ലായ്കമൂലം
തരമതുവരികല്ലേ തോണികുത്താൻ "

എന്നാണ് അവൻെറ ആവലാധി. വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ വള്ളക്കാരൻ പറയുന്നതു മുഴുവൻ അപകടം.

" കോപത്താൽ നീ കുതിതുടരൊലാ
'പന്നഗ'ത്തെക്കുറിച്ചാ-
ലാപത്തേ കേട്ടതുമപകടംതന്നെയാം
പന്നഗാരേ ! "

എന്നു മയൂരത്തിന് ഉപദേശിക്കുന്നു. " വഞ്ചിക്കേണം വളരെ മരനീരുള്ളിലുണ്ടാകമൂലം വഞ്ചിത്തഭ്രാന്തെഴമരയ

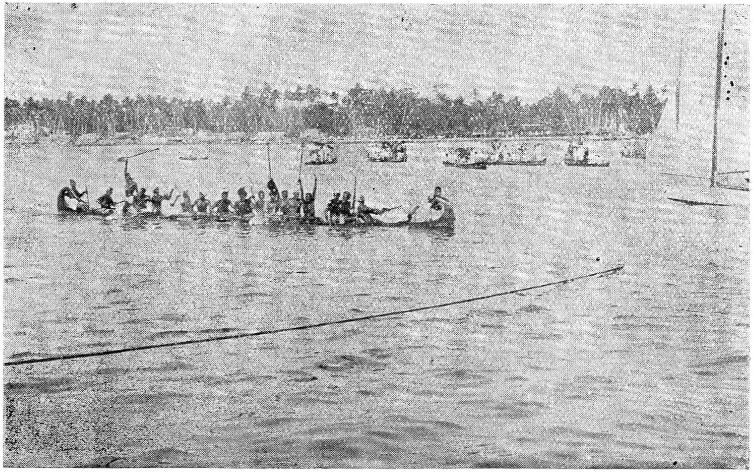

ഒരോടിവള്ളം പന്തയത്തിൽ നേട്ടംനേടി വരുന്ന ഭാവം.

A winner Snake-boat nearing the goal.

രാം നാവികക്കയ്യുരേനീ" എന്നു വഞ്ചിക്കാരെ വഞ്ചിക്കാനും ആ വഞ്ചീശപരിവല്ലഭൻ മുന്നറിവുകൊടുക്കുവാൻ മടിച്ചില്ല. തമ്പുരാൻെറ നാവികന്മാൎക്കു മരനീരുകഴിച്ചാലാണു് കമ്പംപിടിക്കുന്നതു്. നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ കൂട്ടൎക്കു കഴിക്കാഞ്ഞാലും. പക്ഷേ, നമ്പൂരിമാരുടേയും തമ്പുരാക്കന്മാരുടേയും മുമ്പിൽ 'കള്ളു്' എന്നു നാവികന്മാർ പറഞ്ഞിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു നമ്പൂരിയുടെ 'കള്ളു്' തെററു്. തമ്പുരാൻെറ 'മരനീരു്' ശരി. 'തെങ്ങിൻെറ മോരുകുടിക്കുന്ന നായരേ' എന്നു പറഞ്ഞ കുഡുംബിക്കാരനെപ്പോലെ, 'സാധന'ത്തിൻെറ പേരറിയാഞ്ഞിട്ടല്ല, ആചാരത്തിനാണ്, നാവികൻ മദ്യത്തിനെ മരനീരെന്നു പറഞ്ഞിരുന്നതു്. നല്ല പിപാസപിടിക്കുമ്പോൾ 'തമ്പുരാനെ അടിയങ്ങൾ 'മരനീരു' കഴിയാഞ്ഞാൽ — കമ്പമുണ്ടായിട്ടു മെന്നു തൊഴുതുണൎത്തുവാൻമാത്രം പദ്യരചനാപാടവമുള്ളവർ അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.

കൊച്ചിയിലെ വാലന്മാരിൽ ചിലരുടെ സ്വകപോലകല്പിതങ്ങളായ വഞ്ചിപ്പാട്ടുകളിൽനിന്നും ഏതാനും വരികളെക്കൂടി ഉദ്ധരിച്ചു 'വഞ്ചിപ്പാട്ടു' തൽക്കാലം മതിയാക്കാം. പൊല്ലീസ്സുഡിപ്പാട്ടുമെണ്ടു കൊച്ചിയിൽ ഏപ്പെടുത്തിയിട്ടു്, ഇപ്പോൾ അരശ്ശതാബ്ദത്തിലധികമാകണം. അതിനുമുമ്പു് കൊത്തുവാളും കലാശിയുമൊക്കെയായിരുന്നു, രക്ഷാപുരുഷന്മാർ. 'പൊല്ലീസ്സ' വന്നപ്പോൾ നേമത്തിലും നാമത്തിലും ഒക്കെ ഒരു 'പുതിയ' സമ്പ്രദായം വന്നു. പൂരക്കാൎക്കും പുറനാടൎക്കും ഇന്നത്തേതിലും പത്തിരട്ടിയായിരുന്നു അന്നു രക്ഷാപുരുഷന്മാരുടെ നേൎക്കുള്ള വിദ്വേഷം. ഒരു 'പുതിയ നേമ' ക്കാരൻെറ നേരെ പൂരപ്രമാണികൾക്കുണ്ടായിരുന്ന വൈരം, അവരുടെ കാതുകളിൽ കിടന്നിരുന്ന വൈരങ്ങളെക്കാൾ വളരെ അധികമായിരുന്നു.

'പുതിയ നേമം ബഹുകലശലാണെങ്കിലും പൂരക്കാവിലതു പുല്ലുതന്നെ' എന്നു പറയാൻ ഒരു പൂരക്കാരനു മടിയുണ്ടായിരുന്നില്ല. പുതിയ നേമക്കാരന്റെ ചിത്രം പൂരക്കാരൻ വരക്കുന്നത് കാണേണ്ടതാണ്.

തലയിൽ തലപ്പാവു സർവാംഗം കുപ്പായം
അരയിൽ അരക്കണ്ടിത്തടിയുമായേ

ഇങ്ങിനെയുള്ള കാലത്തു പൊല്ലീസ്സുവകുപ്പിൽ ചേർന്നു കള്ളന്മാരെയും കൊള്ളക്കാരെയും വിറവിറപ്പിച്ച പുഴങ്കര അച്ച്യുതമേനവന്റെ ചരിത്രസംക്ഷേപമാകുന്നു പ്രസ്തുതഗാനത്തിലെ കഥാവിഷയം. ആകെക്കൂടി നല്ലൊരു വീരാപദാനവർണ്ണനം എന്നു പറഞ്ഞാൽ വലിയ തെറ്റുണ്ടാകയില്ല.

1. തണ്ടാരിൽമാതു കൊണ്ടാടി വളർത്തുന്ന
   കണ്ടാലഴകുള്ള പൈങ്കിളിയേ !

2. ഇണ്ടലകലെക്കളഞ്ഞരികിൽ വരികോമളേ !
   വേണ്ടുവോളം പാൽപഴം തരുവൻ

3. ചിത്തംതെളിഞ്ഞു ഭുജിച്ചു പൈതീർത്തു നീ
   ഉത്തമൻതന്റെ കഥകൾ ചൊൽക.

4. ഉത്തമരിൽ മുമ്പനാം അച്ച്യുതമേനവൻ
   സത്തമനുടെ കഥചൊൽക ബാലേ !

കവി പറഞ്ഞതുപോലെ പൈങ്കിളി പാലും പഴവും ഭുജിച്ചു പൈദാഹങ്ങൾ ശമിച്ചു. ആദ്യം ഗണപതിയേയും പിന്നീട് ഇഷ്ടദേവതകളേയും വണങ്ങി. തദനന്തരം ഇങ്ങിനെ കഥ തുടങ്ങി.

1. ശോഭയേറും വടക്കാഞ്ചേരി ദേശത്തു
   ശോഭിതമായ പുഴങ്കരയിൽ

2. സുഭഗമതിയാം ലക്ഷ്മിയമ്മയ്ക്കു നന്ദനൻ
ശുഭമൊടു പിറന്നു വളൎന്നുവന്നു.

അച്യുതമേനവൻ പൊല്ലീസ്സിലാണ് ചേരുന്നതെങ്കിലും കാവ്യനാടകാദികളും പുരാണങ്ങളും അഭ്യസിപ്പിക്കാതെ ചരിത്രകാരനു സുഖം മതിയായില്ല. സംഗീതത്തിലും നൈപുണ്യം സമ്പാദിച്ചു. പിന്നീടാണ് ഇംഗ്ലീഷു പഠിച്ചത്. പഠിപ്പുകഴിഞ്ഞിട്ട് ഉദ്യോഗലാഭത്തിനു വലിയ കാലവിളംബം വേണ്ടിവന്നില്ല.

ഇക്ഷിതിയിൽ ദൈവമാം സൂൎയ്യകുലമന്നവൻ
രക്ഷകരിൽ മുമ്പനാം മാടഭൂപൻ
തന്നുടെ മന്ത്രിയായുള്ള ദിവാനുടെ
സന്നിധി പുക്കതിമോദമോടേ
മനസിബഹുതോഷമോടന്നു മന്നൻ ദിവാൻ
മാനിച്ചിതച്യുതമേനവനെ.

ഉടനെ മിസ്റ്റർ മേനോൻ ഡിവിഷൻ ഇൻസ്പെക്ടരായി.

ആസ്ഥയൊടു മുദ്രകൾപതിച്ചു കവചംപൂണ്ടു
ചിത്രമിയലും തലപ്പാവുവെച്ചു.
നല്ലനേരം നോക്കി ഡിവിഷനാം കച്ചേരിൽ
മെല്ലവേചെന്നു കരേറി വീരൻ

അങ്ങിനെ ഡിവിഷൻചാൎജ്ജും കയ്യേററു കൊച്ചിയിലെ ജനതയുടെ മാനധനങ്ങളെ രക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു സ്വകൃത്യം നിൎവ്വഹിച്ചിരിക്കുന്ന കാലത്തു കൊടുങ്ങല്ലൂർ വലുതായ ഒരു കളവുകേസ്സ് ഉത്ഭവിക്കുന്നു. മുഷ്ടധനം ആനയുടെ ഒരു സ്വൎണ്ണത്തലക്കെട്ട്. മോഷണമോ പട്ടാപ്പകൽ. കീഴുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ അന്വേഷണങ്ങൾ കൈക്കെഴിഞ്ഞു. തുമ്പുണ്ടായില്ല. ഒടുവിൽ കഥാനായകൻതന്നെ അന്വേഷണത്തിൽ ഏൎപ്പെടുന്നു. കഥാനായകൻ കൊടുങ്ങല്ലൂർ താവ

ളമുറപ്പിച്ചിട്ട് ആദ്യം നടത്തിയതു് ഭദ്രകാളീഭജനമാണ്. ഭജനപ്രകാരത്തെ കവി ' കുറത്തി ' യിലാണ വർണ്ണിച്ചിട്ടുള്ളത്. ' കുറത്തി ' യുടെ ' മട്ടു ' നോക്കുമ്പോൾ ഓടിക്കുംബോട്ടിനും കൊണ്ടുപോകാം.

ഭദ്രനാമച്ചൃതമേനോൻ
ഭദ്രകാളിതന്നെ
ഭദ്രമായ് ഭജിച്ചുവാർത്ത
വിദ്രുതം നീ ചൊൽക

ഹരഹരശിവ പറവാനെത്രയും
പെരുത സാദ്ധ്യമതാകും
അഴകോടെ ചെന്നിട്ടഴകിയ ദേവി-
ക്കഴൽ പണിന്തതിമോദാൽ
ദുരിതവാരിധി തരണംചെയ്യുന്ന
കരുണക്കപ്പലാം നിൻെറ
ചരണത്താരിണ പണിയുമെന്നുടെ
ദുരിതം നീക്കുക ദേവി
പെരികെ ദുർമ്മദം കലരും തസ്കര-
പ്പുരിഷയെൻ കണ്ണിൽ കാണ്മാൻ
തരികനല്ലൊരു വരമെനിക്കു നീ
കരുണാനായകീ ദേവീ !

മുല്ലമലരമ്പനൊടു തുല്യതേജോഭരൻ
നല്ലവഴിപോലെ പ്രാർത്ഥിച്ചുകാര്യം.

ഇൻസ്പെക്ടരദ്ദേഹത്തെ മുല്ലമലരമ്പനൊടു തുല്യനെന്നു പറയുന്നതു് അദ്ദേഹത്തിൻെറ പ്രാണാധികപ്രേയസിക്കുപോലും സമ്മതമായിരിക്കുമോ എന്നുള്ള കാര്യം സംശയമാണ്. ഞാൻ, എൻെറ ചെറുപ്പത്തിൽ, ഒരു കുറി കണ്ടിട്ടുണ്ടു്. നിറം ശീലക്കുടയുടേതല്ലെങ്കിലും " സൃഷ്ടിച്ച മണ്ണിലധികം മഷിക്കുട്ടി ദുഷ്ടൻ " എന്നു പത്മസംഭവനെ പരാതിപറ

വാൻമാത്രം കരുത്തതായിരുന്നു. ഈ പാട്ടെഴുതുമ്പോൾ നമ്മുടെ കവി, മേനോ കണ്ടിട്ടില്ലായിരിക്കാം. ഇതുകൊണ്ടു കവിയുടെ സങ്കല്പശക്തിയെ കുററം പറയാറായിട്ടില്ല. 'തൊണ്ടി' യൊതുക്കിയതു് ഒരു കുട്ടിപ്പട്ടരാണെന്നു് അറിയുകയും ആ കുട്ടിപ്പട്ടരെ കണ്ണിൽ കാണുകയുംചെയ്ത സന്ദർഭത്തിലെ പുഴങ്കരയെ നോക്കുക.

" കാലനൊടു തുല്യനാമച്യുതമേനവൻ
ബാലനാം പട്ടരെക്കണ്ടനേരം
പല്ലുകടിച്ചു നില്ലെന്നു ചൊല്ലുംവിധൌ
വല്ലാതെരോഷം നിറഞ്ഞുകണ്ടു
കൊല്ലുമിവനെന്നൊയെന്നോർത്ഥധിക സങ്കടാൽ
ചൊല്ലിയവനുള്ള പരമാർത്ഥമെല്ലാം
അപ്പൊഴേ ശൃംഖലകൊണ്ടു കൈരണ്ടിലും
കെല്പോടുബന്ധിച്ചു തസ്കരനെ

സമയദൌർല്ലഭ്യത്തെ ഭയപ്പെട്ടു കഥ നീട്ടുന്നില്ല. കുട്ടിപ്പട്ടരെ ചങ്ങലവെച്ചു നിർത്തിയിരിക്കുന്നതിൽ വല്ല ബ്രഹ്മഹത്യയുമുണ്ടെങ്കിൽ കേശവിക്കാക്കിരിക്കട്ടെ.

വൃത്തമഞ്ജരിക്കാരൻ, മഞ്ജരിയും വഞ്ചിപ്പാട്ടിനു ചേരുമെന്നോ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളൂ. നമ്മുടെ കവിയാകട്ടെ വഞ്ചിപ്പാട്ടിനത്തിൽ ഒരു പുതിയ വൃത്തത്തിന്റെ ജനയിതാവാണെന്നുള്ള കാര്യം ഇവിടെ സവിശേഷം സ്മർത്തവ്യമാകുന്നു.

പ്രഥമപാദത്തിൽ മഞ്ജരിയും, ദ്വിതീയത്തിൽ, ഒടുവിലത്തെ രണ്ടക്ഷരം വിട്ടാലുള്ള കളകാഞ്ചി (ന്യൂനകളകാഞ്ചി) യുമാണു് ഇതിലെ വൃത്തങ്ങൾ. അതുകൊണ്ടു് ഇതിനു 'മിശ്രമഞ്ജരി' എന്നോ 'മിശ്രകളകാഞ്ചി' എന്നോ പേർ പറയാം. സൂക്ഷ്മനിരീക്ഷണം ചെയ്യുമ്പോൾ

ദ്വിതീയപാദത്തിൽ അക്ഷരങ്ങൾ അധികമുണ്ടെങ്കിലും, മാത്ര, മഞ്ജരിയുടേതുതന്നെ ആയിരിക്കുന്നതിനാൽ ആദ്യത്തെ നാമധേയം കുറെക്കൂടി യുക്തരൂപമായിരിക്കുമെന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു. രണ്ടാംപാദം ന്യൂനകാകളിയിൽ നിബന്ധിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഈ പുതിയ വൃത്തത്തിനുണ്ടാകുന്ന ചമൽക്കാരം അനിർവ്വചനീയമായിട്ടുണ്ട്.

ബന്ധസൌകുമാര്യംകൊണ്ട് ഉൾപ്പെടുത്താവുന്ന മറ്റൊരു പാട്ടുകൂടിയുണ്ട്. അതും ഒരു വാസനക്കാരനായ നാവികന്റെ കവിതയാണ്.

വാഴ്ച്ചയൊഴിഞ്ഞ വലിയ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും ഇരിങ്ങാലക്കുടയിൽ തീപ്പെട്ട ഇളയ തമ്പുരാനും മററുമാണ് കഥാപുരുഷന്മാർ. കിട്ടിയ രണ്ടുനാലു വരികൾ താഴെ പകർത്തുന്നു.

'കുന്തിനന്ദനൻ' എന്നാപോലെ.

എറണാകുളമെന്നു പേരു-
പറഞ്ഞീടുന്ന സ്വന്തരാജ്യേ
തിറമേറിയ ക്ഷേത്രസമീപത്തിൽ
പണിയിച്ചൊരു കോലോത്തിന്റെ
തിറമൊക്കെയും വർണ്ണിക്കാനായ്
ഫണിനായകനും മതിയാവില്ല
തുണവേണമേ, വാണിമാതേ !
ജലസൂത്രമതുണ്ടെന്നിതോ
പലർചൊല്ലി ഞാൻ കേട്ടിരിപ്പൂ
ജലസൂത്രമതല്ലിതു ഭോഷരേ !
ജലമുണ്ടാവാനുണ്ടുപണി.
വിരഹികടെ ചിത്തത്തിനെ
പ്പൊരുവിച്ചിടും ചന്ദ്രരശ്മി

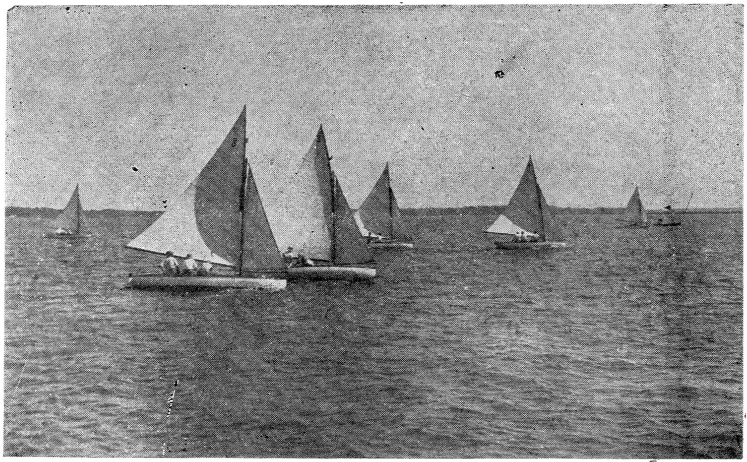

മച്ചുപായോട്ടം.

Yacht-race.

വിരയേ ചില രത്നത്തിൽ തട്ടുമ്പോൾ
പരിചിൽ ജലം ജാതമാകും.

കോവിലകത്തിൻെറ വർണ്ണന കഴിഞ്ഞു പിന്നെ തമ്പുരാക്കന്മാരുടെ കുതിരസ്സവാരിയെ വർണ്ണിക്കുകയായി.

തരസാ തൻ സഹജന്മരായ്
ഒരുമിച്ചു പ്രതിദിവസം
സുരനാഥഹയസമമാകിയ
തുരഗത്തിൽ സവാരിചെയ്യും.
തുറ്റിനുള്ളൊരു വേഗമോർത്താൽ
സപ്തിഹയം നാണിച്ചിട്ടും
വീഴ്ച്ചിനുള്ളിൽ നിനച്ചദേശത്തി-
ലേപ്പെട്ടുത്തുമേ തീർച്ചയാക്കാം.

മച്ചുപായോട്ടം.

അച്യുതനെത്തുകൊള്ളുമൊരു
വിശ്വവീരന്മാർ രണ്ടുപേരും
മെച്ചമായൊരു മച്ചുപായതി-
ലിച്ഛയാ കേറിയോടിക്കുമ്പോൾ
വായുതന്നുടെ വേഗത്താലെ
പാഞ്ഞിടുന്നൊരു മച്ചുപായും
തോയവാഹിനീ ഊർമ്മിമാലയിൽ
മായുമോ എന്നു തോന്നും കണ്ടാൽ

അച്യുതമേനവൻെറ കവിയിൽ കാണുന്നതു് തികഞ്ഞ വാസനയാണ്. തമ്പുരാക്കന്മാരുടെ ഗായകനിൽ സാമാന്യം വാസനയ്ക്കു പുറമെ വൈദുഷ്യത്തിൻെറ ഛായ കൂടിയുണ്ട്. കോവിലകത്തിൻെറ വർണ്ണനയിൽ നൈഷധത്തിൽനിന്നും പുരീവർണ്ണനയുടെ ഛായ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ.

(ഈ കവികളിൽ മുൻപറഞ്ഞാൾ എന്റെ പിതൃവ്യനും രണ്ടാമൻ ഗുരുനാഥനുമാണ്. പിതൃവ്യൻ ദിവംഗതനായിട്ടുതന്നെ വളരെക്കാലം കഴിഞ്ഞു. വയോധികനായ ഗുരുനാഥൻ ഇപ്പോഴും ഉണ്ട്.)

തീവണ്ടിക്ക് ഓട്ടം പോര. വിമാനത്തിന്റെ വേഗത്തിലും കുറെക്കൂടി ശക്തികൂട്ടിയാലോ എന്നാണാലോചന. മനോജവങ്ങളായ വല്ല വാഹനങ്ങളും ഉണ്ടാകുമോ എന്നാണ് ഇന്നത്തെ ഗവേഷണം. കാര്യത്തിന്റെ സ്ഥിതി അപ്രകാരമിരിക്കെ, മാന്യന്മാരായ നിങ്ങളെ എന്റെ 'വഞ്ചി' യിൽ ഇത്രനേരം ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചതിന്നു നിങ്ങളോടു ഞാൻ ക്ഷമായാചനം ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

---

13. തൃത്താലിചാത്ത്.

നന്ദിപൂണ്ടു പറന്നുപോയ് ചെന്നമരപുരിപുക്ക്
ഇന്ദ്രനെക്കണ്ടിതമോട് വന്ദനംചെയ്തു
അന്നമേ ! നീ പറഞ്ഞാലും മന്നിടത്തിലുള്ള വാർത്ത
ധന്യരായ ഭൂപതിമാരെവിടെയുള്ളു
ഇത്ഥമിന്ദ്രൻ വാക്കുകേട്ട് സത്വരമൊന്നുരചെയ്തു
ഉത്തമൻതന്നുടെ പക്ഷിശ്രേഷ്ഠനമപ്പോൾ
മാടഭൂപനുടെ രാജ്യത്തൊടു തുല്യമെങ്ങുമില്ല
മാനമുള്ളാളുകളല്ലാതവിടയില്ല
കർമ്മവും ധർമ്മവും ശുഭകർമ്മവുമില്ലാത്തോരില്ല
നിർമ്മരിയാദകൾ നാട്ടിലൊട്ടുമേയില്ല
മാടഭൂപൻവസിക്കുന്ന മന്ദിരത്തിൽ പണ്ടിതൊരു
തൃത്താലിചാത്തുത്സവവുമുളവായ്വന്നു
നഞ്ചപ്പയ്യൻസ്വാമി തന്നോടന്നുഭൂപൻ അരുൾചെയ്തു

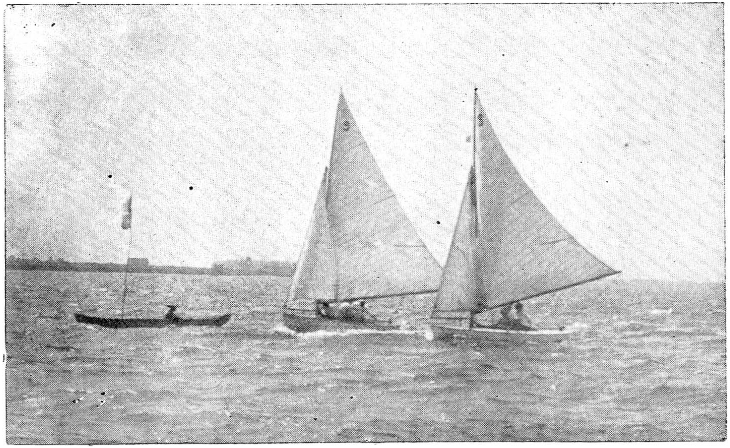

മച്ചുപായോട്ടം.

No. 2

നന്മയോടു തുടങ്ങേണം വേളിഘോഷങ്ങൾ
വട്ടമൊക്കെ അടപ്പിച്ചു കൊടുക്കേണം ദിവാൻതന്നെ
ചട്ടമെല്ലാം നെല്ലിവട്ടം പറയുമ്പോലെ
നെല്ലിവട്ടത്തു നമ്പൂരി സത്യസന്ധൻതന്നെ പാൎത്താൽ
ഇല്ലുലകിലിതുപോലെ ഭൂസുരരാരും.
വേളിഘോഷമറിയിക്കാൻ ആളയച്ചു നാടുതോറും
മേളമോടെ പണിപ്പന്തൽ കോപ്പിനുംനൽകി
ഊരാളവരും ചോഴിയന്മാർ ഒത്തൊരു വേദിയന്മാരും
ശാസ്ത്രികൾ ചോമാതിരിമാർ ക്ഷത്രിയന്മാരും
ആട്ടക്കാരമ്മാനക്കാരൊണ്ടോട്ടംതുള്ളക്കാരുംപിന്നെ
പാട്ടുകാരും ചിട്ടയിൽച്ചെപ്പടിക്കാരും വാളേറുകാരും
വന്നുകൂടി നിറയുന്ന ജനമെല്ലാം
ഊട്ടുകളിൽ കടന്നുണ്ണു കഴിച്ചീടുന്നു.
ബ്രഹ്മകാലങ്ങളിൽത്തന്നെ ബ്രാഹ്മണി പാട്ടിനിരുത്തി
ബ്രാഹ്മണസദ്യയ്ക്കു വട്ടംകൂട്ടിനാൻപിന്നെ
നാലുകൂട്ടം പ്രഥമനും നല്ല പാൽപ്പായസങ്ങളും
നാഴികയൊന്നിനുമുമ്പേ വെച്ചൊരുക്കേണം
ശിഷ്ടമുള്ള സേവകരോടരുളി ഭൂസുരശ്രേഷ്ഠൻ
കുററമേതാനിതിനൊന്നും വന്നുപോയെന്നാൽ
കെട്ടിവെച്ചീടണം അഞ്ഞൂറെറട്ടു രൂപാ പിഴയേറു
ശിഷ്ടമുള്ള പിഴകളുമേൽക്കണം നിങ്ങൾ.
നായന്മാരൊക്കവേവന്നു കറിക്കൊക്കെ നുറുക്കട്ടെ
നാരിമാരങ്ങരികുത്തി വെളുപ്പിക്കട്ടെ
മൂത്ത പട്ടന്മാരിരുന്നു മുറുക്കിത്തു ചിരണ്ടട്ടെ
മിടുക്കുള്ളാളുകൾ തേങ്ങായരച്ചീടട്ടെ
അടുപ്പിൽ തീ പെരുക്കീട്ടു കടുക്കെന്നു വിറകിട്ടു
വലിച്ചു വട്ടളം വെച്ചങ്ങരിവെയ്ക്കട്ടെ.

(അപൂൎണ്ണം.)

* പണ്ഡിതരുടെ ഓടി.

പാണ്ടിശാല പലതുണ്ടു വേണ്ടുവോളം ധനമുണ്ടു
പാണ്ടിരാജ്യങ്ങളിൽക്കൂടെ കീൎത്തിയുമുണ്ടു
ഇപ്രകാരം കീൎത്തിയോടെ വാണിരുന്ന മുതലാളി-
ക്കല്പമൊരു മോഹമുണ്ടായ് ഓടിവഞ്ചിയ്ക്കു്
ആണ്ടുതോറും, കൊടുങ്ങല്ലൂരാണ്ടെഴും ദേവിയെച്ചെന്നു
കണ്ടുകൈകൂപ്പുവാനായിപ്പോയതുകാലം
ചെമ്പിൽവാഴും അരവരും പത്തുനൂറു വാലന്മാരും
കൊമ്പനാനത്തലവനോടെതിൎത്തപോലെ
ഓടിഒപ്പം വലിപ്പിച്ചങ്ങാടൽകൂടാതാഴിതന്നിൽ
ഈവടുകേടുമുതലാളിക്കല്പമുണ്ടായി.
തോലിയുണ്ടായതിൻഖേദം പോരുമെൻെറ ഭൃത്യന്മാരേ !
മേലിലുണ്ടാം കാലമെന്നു നിനച്ചുകൊൾക
ഖിന്നതപൂണ്ടാലയം പുക്കച്ചനോടു വാൎത്തചൊല്ലി
വന്ദനയും ചെയ്തുപിന്നെ വിടയുംവാങ്ങി
ഓടിവയ്ക്കുന്നതിന്നുള്ള മരംനോക്കി പണ്ഡിതരും
കാടകത്തിൽ കരയേറി ഭൃത്യരുമായി.
വേലക്കുവിരുതുള്ള കൂലിക്കാർ പിള്ളമാരും
മോടിക്കാർ എഴുന്നൂററിപ്പരിഷകളും
കണ്ടകങ്ങൾ നിറഞ്ഞുള്ള കാട്ടിൽനില്ക്കും മരമെല്ലാം
കണ്ടുകണ്ടുനടന്നാവൻ ഭൃത്യരുമായി.
ചന്ദനം പൂമരങ്ങളും കൊന്നയും അകിലുകളും
പുന്നയും പൂത്തിലഞ്ഞിയും പുളിമരവും

* ശങ്കരപ്പണ്ഡിതർ എന്നൊരു ധനികൻ പണ്ടു മട്ടാഞ്ചേരിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം വയ്പിച്ച ഓടി വള്ളം വളരെ ഭംഗിയുള്ളതാണു്. അതിപ്പോൾ തൃപ്പൂണി ത്തുറക്കോവിലകം വക വഞ്ചിപ്പുരയിൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടി രിക്കുന്നു.

ഓടികളുടെ പന്തയപ്പുറപ്പാട്.

Snake-boat Competition — Start.

തേക്കുകളും കരിമരം വീട്ടിയും മുസ്തംഭികളും
പൊക്കമേററം കലൻഉള്ളോരയിനിമരം
ഉലകിതിലൊരുമരം ഇതുപോലെ കാണ്മാനില്ല
പലരും കണ്ടവരെല്ലാമത്ഭുതംപൂണ്ടു.
ഊഴിയിലീമരംവീണാൽ കേടുണ്ടാകുമെന്നോത്തു
വാഴവാങ്ങി പണ്ഡിതരും കണക്കില്ലാതെ
മരമോടിവരുന്നേരം ഗജമൊന്നു ചരിഞ്ഞുപോയ്
അതുകൊണ്ടു മുതലാളിയ്ക്കീഷലുമില്ല.

(അപൂൎണ്ണം.)

* വെള്ളപ്പൊക്കം.

തമ്പുരാൻ തന്നരുളാലെ മലയാളമതുതന്നെ
ഇമ്പമായിപ്പലകാലം മരുവീടുമ്പോൾ
മുമ്പിലെങ്ങും കുറഞ്ഞൊരു കാലമായി കേഴ്‌വിയില്ല
കമ്പമായിട്ടൊരു വെള്ളക്കലശലുണ്ടായ്
കൊല്ലമോരായിരത്തമ്പത്തേഴെടവം കടശിയ്ക്കു്
കൊല്ലുവാൻ യുദ്ധശാലികൾ വരുന്നപോലെ
കല്ലുവെച്ചു കവണിയിൽ എറിയുന്നകണക്കായി
തെല്ലുപോലും കുറവില്ല വായുവിൻകോപം
അക്കഥയങ്ങിരിക്കട്ടെ ആറുടെയും പുഴയുടെയും
പക്കിലുള്ള ജനങ്ങടെ ദുരിതംകേൾക്ക,
അന്തിരാത്രി അടുത്തപ്പോൾ അന്തകന്മാർ വരുമ്പോലെ
അന്തരമായൊരുവെള്ളം പിന്നെയും വന്നു
കരച്ചിലും ഭ്രമങ്ങളും പറയാവതല്ലോത്തുകണ്ടാൽ
കരംകൊണ്ടു നെഞ്ചുതന്നിൽ അലച്ചീടുന്നു.
കടലിലെത്തിരപോലെ ഗൃഹങ്ങൾക്കു നാലുഭാഗെ

---

* 1057-ലെ വെള്ളപ്പൊക്കത്തെക്കുറിച്ചു ഒരു കുഞ്ഞനാശാൻ എഴുതിയതു്.

അടിക്കുന്ന തിരമാലയ്ക്കവധിയില്ല
തെക്കരോട്ട തൊണ്ടുവാങ്ങിത്തക്കമായ് മൂടിയതെല്ലാം
വെക്കമെ മാരികൊണ്ടപ്പോളൊഴുകിപ്പോയി.
വെച്ചകഞ്ഞി കുടിക്കാതെ വെച്ചുമൂടി ഒട്ടുജനം
തൊപ്പികുപ്പായങ്ങൾ എടുത്തൊട്ടുജനങ്ങൾ
ഉള്ളധനം കട്ടെടുക്കാൻ വള്ളമായിട്ടൊട്ടുജനം
തള്ളമാരെ കരകേററാൻ ഒട്ടുജനങ്ങൾ
പെണ്ണിനെക്കൊണ്ടുപോയ് വീട്ടിലാക്കുവാനായൊട്ടുജനം
മണ്ണുകണ്ടാൽ വസിക്കാമെന്നൊട്ടുജനങ്ങൾ
കീൎത്തിയാം മാടക്കദേശേ കീൎത്തനാം കുഞ്ഞനാശാൻെറ
കീൎത്തനം വള്ളത്തിലേന്തി കളിപ്പാട്ടാക്കി

---

* പടപ്പാട്ട്.

---

1. പാരിടത്തിൽ കേളിയേറും നടവരമ്പത്തുനാട്ടിൽ
ചെറുപറമ്പത്തുവീട്ടിൽ പിറന്ന കൃഷ്ണൻ.
2. ഭാഗ്യവാനായ് പിറന്നങ്ങു വിദ്യകളുമഭ്യസിച്ചു
ലോകരൊക്കെയതുകാലം പുകഴ്ത്തുന്നുണ്ടു
3. അക്കഥകൾ കേട്ടറിഞ്ഞു സൂൎയ്യകുലത്തമ്പുരാനും
ആളയച്ചു കൊണ്ടുപോന്നു മൈവളത്തുന്നു.
4. കോലനാടടച്ചുവാഴും വേണോർനാട്ടിൻ ഭൂപതിയും
തന്നുടെ മന്ത്രികൾ മുമ്പൻദളവായല്ലൊ.
5. അടച്ചുരാജ്യവും വാണങ്ങഴകോടെ ഭരിക്കുമ്പോൾ
അല്ലൽവന്നു സംഭവിച്ച കാരണംകേൾപ്പിൻ

---

* 1883-മുതൽ 85-വരെ, ബ്രിട്ടീഷ് റസിഡണ്ടായിരുന്ന കൎണ്ണൽമെക്കോളയുടെ കാലത്തുണ്ടായ ശണ്ഠകളെപ്പററി എഴുതിയതു്.

6. ഇംഗളത്തുരാജാവന്നു മലയാളംതന്നിൽവന്നു
പലനാടും പിടിച്ചവൻ കപ്പവുംവാങ്ങി.
7. അങ്ങിനെ വാണിരിക്കുന്ന ഇംഗളത്തു രാജാവോടെ
യുദ്ധമിപ്പോൾ തുടങ്ങേണം ദളവായേ! കേൾ.
8. തുടങ്ങിയാൽ ജയിച്ചെങ്കിൽ നമുക്കു ശല്യവുംതീൎന്നു
അല്ലയെങ്കിൽ വംശനാശമവൻ വരുത്തും.
9. മാലക്കത്തുരുത്തുതന്മേൽ വാഴുന്നുണ്ടു പരദേശി
അങ്ങുചെന്നു പടവെട്ടി ജയിക്കവേണം
10. പണ്ടുനടിച്ചിങ്ങുവന്ന പട്ടാണിയെക്കൊണ്ടുപോയി
ക്കൊട്ടമലകടത്തിയതിങ്കിരീശല്ല
11. പണ്ടുവന്ന പരദേശി കൌശലക്കാരനുമല്ല
പടയുടെ ഞായമവൻ വെടിഞ്ഞുമില്ല
12. പോർവിളിച്ചു പടകേറിക്കോട്ടയുടെ നേരെവന്നു
പാരിളകുംപടിയന്നു പടനടന്നു.
13. അന്നു പടതടുത്തതും വീരനാകും ദിവാനിജി
കടൽമലചുററിപ്പുരുഷാരമുണ്ടായി.
14. പക്ഷികൾ പറക്കുമ്പോലെ നാലുദിക്കും പറന്നു
കോട്ടവിട്ടങ്ങോടിടേണ്ട കാലവുംവന്നു. [പോയ്
15. പള്ളിപ്പുറംദേശംതന്നിലിട്ട കൂടാരത്തിൽവന്നു
വെള്ളക്കാരനേയും കണ്ടങ്ങവതചൊല്ലി
16. തോററുപോരും മന്ത്രിതന്റെ കൈപിടിച്ചങ്ങുരചെ
കേൾക്കണം മേനവനേ! ഞാൻ പറയുംവാൎത്ത [യ്തു
17. അഞ്ചുനൂറായിരം നല്ലനായരുണ്ടു നമുക്കിപ്പോൾ
ഉണ്ടവാളും കരുത്തരം കുറവുമില്ല.
18. നിന്നുപൊരുതീടുവാനും കോട്ടയുണ്ടു നമുക്കിപ്പോൾ
എന്നനേരം കൈപിടിച്ചു പാലിയത്തച്ചൻ
19. ഓടമതിൽ കരയേറിക്കൊത്തിയുടൻ വലിപ്പിച്ചു
മോടിയിൽ തൃപ്പൂണിത്തുറെച്ചെന്നാടുക്കുന്നു

20. കാൽനടയായ് നടന്നങ്ങ മന്ത്രിയായ മേനവനും
സൂര്യ്യകുലത്തമ്പുരാന്റെ മുമ്പിൽ നീങ്ങന്ന
21. സൂര്യ്യകുലത്തമ്പുരാന്റെ തിരുമുമ്പിൽ നീങ്ങിവേഗം
തിരുമനസ്സുണർത്തിച്ചു വമ്പനാം മന്ത്രി.
22. കുഞ്ഞികൃഷ്ണനുണ്ണിതന്നെ പിറത്തോട്ടങ്ങിറക്കീട്ടു
ചേന്നമംഗലത്തുക്കൂടി അയക്കവേണം
23. അപ്രകാരം കേട്ടനേരം തമ്പുരാട്ടിയെഴുന്നള്ളി
പള്ളിയറവാതുക്കലും തൃക്കൺപാർത്തിട്ടു
24. കുഞ്ഞികൃഷ്ണനുണ്ണിതന്നെയയയ്ക്കയില്ല മേനോനെ !
ശേഷമുള്ള മന്ത്രിമാരെക്കൊണ്ടുപോയ്ക്കോൾക
25. ബാലകാലെ കൊണ്ടുവന്ന കുഞ്ഞികൃഷ്ണനുണ്ണിതന്നെ
കയ്യുരുളകൊടുത്തുഞാൻ മെയ്‌വളർത്തുന്നു
26. കെല്പിലുള്ളോരറതന്നിൽ ഇട്ടുപൂട്ടി കൃഷ്ണനേയും
ഈടിലുള്ള നായന്മാരെ കാവലുമാക്കി
27. അപ്രകാരം കേട്ടനേരം പാലിയത്തു മേനവനും
തിരുമുഖം വാടിയങ്ങ വിടതൊഴുതു
28. കൺചുകന്നുമുഖംവാടി വെറുപ്പോടെ നീങ്ങുന്നുണ്ടു
കല്പനകളപ്രകാരം കേട്ടതുമൂലം.
29. ഓടമതിൽ കരയേറി കൊത്തിയുടൻ വലിപ്പിച്ചു
ചേന്നമംഗലംപുകിന്തങ്ങിരുന്നാവാറേ
30. കായതങ്ങൾ മണ്ടലോതിട്ടെഴുതുന്നു വൈകിടാതെ
കൊല്ലമതിലിരിക്കുന്ന ദളവായ്ക്കായി.
31. അക്കഥകൾ കേട്ടനേരം സൂര്യ്യകുലത്തമ്പുരാനും
തൃക്കൈവിളയാടി നല്ലൊരെഴുത്തെഴുതി
32. കൊച്ചിയിലന്നിരിക്കുന്ന സായിപ്പിനു കണ്ടീടുവാൻ
തൃക്കൈവിളയാടിയുള്ളോരഞ്ചലുംവിട്ടു
33. അഞ്ചലയും ചെന്നുവേഗം സായിപ്പിന്റെ സന്നിധി
അഞ്ചലയുമെടുത്തിട്ടു വായിച്ചുസായ്പ്പും [യിൽ

34. തൃപ്പൂണിത്തുറയ്ക്കു ചെല്ലാൻ കല്പനയും വന്നിട്ടുണ്ട്
എന്തൊരു സംഗതിയാണെന്നറിഞ്ഞില്ലല്ലൊ
35. ഓടമതിൽ കരയേറിക്കൊത്തിയുടൻ വലിപ്പിച്ചു
ഇമ്പമോടെ തൃപ്പൂണിത്തുറയിലെത്തുന്നു
36. സൂര്യകുലത്തമ്പുരാൻെറ തിരുമുമ്പിൽ ചെന്നുവേഗം
തൊപ്പിയൂരിയാചരിച്ചു വമ്പനാം മന്ത്രി
37. എന്തിതെൻെറ തമ്പുരാനെയെന്നെയിപ്പോൾ വരു
കാരണങ്ങളൊന്നൊഴിയാതരുളിച്ചെയ്ക [ത്തുവാൻ
38. നാംപറയും വാർത്തയെല്ലാം ഇംഗലത്തു മന്നവൻെറ
മന്ത്രിയാം മക്കോളിസ്സായ്വേ! കേട്ടുകൊണ്ടാലും
39. എന്നുടെയ കൃഷ്ണനൊരു ബന്ധുവായിട്ടാരുമില്ല
ആരേയുമേ ഞാനുമിപ്പോൾ കണ്ടതുമില്ല.
40. തൃഷ്ണയുള്ള മന്ത്രിമാരെപ്പലരേയും കുലചെയ്തു
കൃഷ്ണനേയും കുലചെയ്വാൻ നടക്കുന്നിപ്പോൾ
41. മുപ്പതുദിവസമങ്ങു സായ്പിൻകൂടെ നിറുത്തീട്ടു
മുപ്പത്തൊന്നാം ദിവസം ഞാൻ വരുത്തിക്കൊള്ളാം.
42. കൊള്ളാമെൻെറ തമ്പുരാനെ ശങ്കവേണ്ട ഞാനതേ
കൊച്ചിയിൽ ഞാൻ രണ്ടുകാലോടിരിക്കുംകാലം [റവു
43. മലയാളമടച്ചുഞാൻ കുഞ്ഞിക്കൃഷ്ണനുകൊടുത്തു
കുഞ്ഞിക്കൃഷ്ണനോടു കപ്പംവാങ്ങിച്ചുംകൊള്ളാം
44. എന്നുടയ രാജ്യത്തേയും കൃഷ്ണനേയും തരുന്നുഞാൻ
ഇന്നുസായ്പിൻ കയ്യിലേക്കെന്നരുൾചെയ്യുമ്പോൾ
45. വെള്ളിടിപൊട്ടുംകണക്കിനുള്ളം പൊട്ടിത്തകരുന്നു
വെള്ളച്ചാട്ടംപോലെ കണ്ണീരൊഴുകീടുന്നു.
46. ഇത്രനാളും ഞാനിതെൻെറ തമ്പുരാൻെറ തിരു
ആലശീലക്കൂടാതല്ലോ കളിച്ചുവാണു. [മുമ്പിൽ

(അപൂർണ്ണം.)

14. കോലടിയും കെസ്സും.

മുഹമ്മദീയക്കും മററു സമുദായസ്ഥരെ അപേക്ഷിച്ച് സംഗീതവാസന ഒട്ടും കുറവല്ല. 'കോലടി' ക്കളിയിൽ വളരെ സാമൎത്ഥ്യമുള്ള മുഹമ്മദീയരുണ്ട്. ഒരു പ്രത്യേക രീതിയിലാണ് അവരുടെ കോലടിപ്പാട്ട്. 'കുഞ്ഞിത്തൈത്തെ' യും 'കൊച്ചങ്ങാടി' യും കോലടിയിലെ രണ്ടുവക 'അടക്ക' ങ്ങളാണ്. ആട്ടക്കാർ ആടിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ആശാൻ 'പോക്ക' പറയും. പറയുന്നതിനൊപ്പം കോൽക്കാർ പോയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കണം. അവരുടെ മിക്കപാട്ടുകളിലും താളമാണ് പ്രധാനം.

തായ് തെന്തിന്നാ തെന്തിനതാനിന്നാ നാ
താനതെന്തിന്നാ തെന്തിന താനിന്നാ നാ
ആലീയവിടെ വെ—ച്ചടരെടുത്തു
എതിരാൾക്കതിലൊരു കിടിലമുണ്ടായ്
തായ് തെന്തിന്നാ ... ...
ആലിക്കങ്കമുണ്ടായവിടെവെച്ചു
അതിനാലായൂരിൻ പേരങ്കമാലി
തായ് തെന്തിന്നാ.........

കെസ്സുകളുടെ രീതികളും രചനകളും ഒക്കെ നല്ലതു തന്നെ. അവയിലെ വിഷയങ്ങളാണ് അവയെ സഭാപ്രവേശങ്ങളിൽനിന്നും, ഒഴിവാക്കിയിട്ടിരിക്കുന്നതു്. "കെസ്സ" കളിലെ ഭാഷാപ്രയോഗങ്ങളും വളരെ ഗ്രാമ്യങ്ങളായിപ്പോയി. കെസ്സിലെ രസങ്ങൾ ഗ്രാമ്യഭാഷയിൽ മിനുക്കിയ നഗ്നശൃംഗാരങ്ങളായതുകൊണ്ട് അവയെ പരിഷ്കൃത മുസ്ലിം സമുദായം തിരസ്കരിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഒരു വമ്പിച്ച ജനസമുദായം — നേരമ്പോക്കിനായിട്ടെങ്കിലും അനസ്യൂ

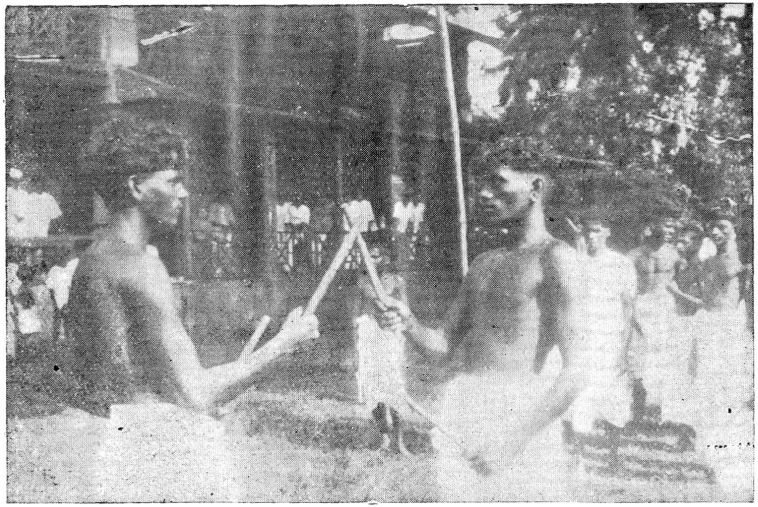

കോലടി — തന്നാൾക്കുമാററം.

Kolattam.

തമായി പരിശീലിച്ചുപോരുന്ന ഒരു വിജാതീയസംഗീതത്തെ പെട്ടെന്ന നശിപ്പിച്ചുകളയുവാൻ ആരാലും സാദ്ധ്യമാകുമെന്ന തോന്നുന്നില്ല. 'കെസ്സി' ൻെറ വിഷയമല്ലാതെ, കെട്ടും മട്ടും കണ്ണോദ്ദേജകമല്ലെങ്കിൽ അതിനെ കേരളത്തിൽനിന്നും എന്തിന നിഷ്കാസിക്കണം ? നേരെമറിച്ച്, കൈരളിക്ക സ്വാധീനമായ ആ രീതിയിൽ നല്ല വിഷയങ്ങളെ ക്രോഡീകരിച്ച പാട്ടുകൾ വിരചിക്കുകയല്ലെ വേണ്ടതു് ?

പാടുന്നതോടുകൂടിത്തന്നെ അർത്ഥബോധം ഉണ്ടാകുവാനും സംഗീതരക്ഷയ്ക്കു സാഹിത്യത്തെ ബലികഴിക്കാതിരിക്കുവാനും തക്ക ഒരു വൃത്തഭേദമല്ലെ 'കെസ്സു്' എന്നും കൂടി എനിക്ക തോന്നായ്കയില്ല. ശകുന്തളാവിരഹിതമായ വല്ലികക്കടിലിൽനിന്ന പിരിഞ്ഞുപോകുവാൻ മനസ്സുവരാത്ത കാരണങ്ങളെക്കുറിച്ച ദുഷ്യന്തൻ ഇങ്ങിനെ വിലപിച്ചു.

കല്ലിന്മേൽ പല്ലവാംഗീതനുവിലുളിതമാ-
　　മുല്ലസൽ പുഷ്പതല്പം
നല്ലൊരംഭോജപത്രേ നഖരവിലിഖിതക്ലാന്ത
　　മാം കാമലേഖം
കല്യാണാംഗ്യാഃ കരാഗ്രാൽ ഗളിതമിഹ ബിസാ-
　　കല്പമീക്ഷിച്ചുതെല്ലാ-
മില്ലാമേശക്തി, വല്ലീഗൃഹമപിവിജനംവിട്ടു
　　വേഗേന പോകാൻ !

ശ്ലോകരൂപമായ വിലാപം, കാലാന്തരത്തിൽ ഗാനസ്വരൂപത്തെ അവലംബിച്ചു.

ഇല്ലാമമ ശക്തിയിഹ വിട്ടുപോകുവാൻ
താമരദളേ നഖംകൊണ്ടവളെഴുതിയ
കാമപത്രികാ വാടിക്കല്ലിൽക്കിടക്കുന്നിഹ
　　　　പോവതെങ്ങു ഞാൻ.

ഇതുതന്നെ ' കെസ്സി ' ലായാൽ കുറെക്കൂടി സ്വാഭാവികമായിരിക്കയില്ലേ ? — നോക്കുക.

കെസ്സ്.

ഇല്ലിനിക്കാഗ്രഹമൊട്ടുമേ നല്ല
വല്ലിക്കുടിലിതു കൈവിടാൻ — ആരു —
മില്ലെങ്കിലുമിതു കൈവിടാൻ

ചരണങ്ങൾ.

1. കോകിലചൊല്ലാളിൻ കൊന്നമെയ്ചേൎന്ന പൂ-
കോസടി വാടിപ്പറന്നു കിടക്കവേ,
താമരത്താരിൽ നഖംകൊണ്ടെഴുതിയ
താർബാണക്കത്തും വരണ്ടുകിടക്കവേ,

ഇല്ലിനിക്കാഗ്രഹ......

2. ആലോല നീലനെടുങ്കണ്ണിയാളുടെ
ചേലോലുമോമനക്കൈത്തണ്ടതൂവിട്ട
മാലണഞ്ഞേവം വരണ്ടുകിടക്കുമി-
പ്പേലവത്തണ്ടാർ വലയവും കാണുമ്പോ—

ളില്ലിനിക്കാഗ്രഹ......

തിരുവള്ളുവരുടെ പാട്ടുകളുടെ രചന വള്ളുവന്മാൎക്കുംകൂടി പാടാകുന്ന വിധത്തിലാണെന്നു നാം കണ്ടല്ലൊ. അതുകൊണ്ടു ആത്തരം സിദ്ധഗീതങ്ങൾക്കു സാമുദായിക ഗാനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പ്രശംസനീയമായ സ്ഥാനം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. സിദ്ധസൃഷ്ടിയിൽ ഭാരതമാതാവ് ജാതിഭേദമോ മതഭേദമോ കാണിച്ചിട്ടില്ല. കുണംകുടിമുസ്താൻ സാഹിബ്ബ് എന്ന സിദ്ധാഗ്രണിയെ കേൾക്കാത്തവർ ദ്രാവിഡ രാജ്യത്തിൽ എങ്ങും ഉണ്ടാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ആ ദ്രമിളകവിവര്യന്റെ പാട്ടുകൾ എല്ലാംതന്നെ ഏതുവൎഗ്ഗ

കോലാട്ടം *No. 2*

Kolattam.

ത്തിലുള്ള സാധുക്കൾക്കുംകൂടി പാടാൻ സാധിക്കേണമെന്നുള്ള സദുദ്ദേശത്തോടുകൂടി ചമയ്ക്കപ്പെട്ടവകളാകുന്നു. വിഷയവിരക്തനായ മുസ്താൻസാഹിബ്ബിൻെറ പാട്ടുകൾ ജാതിമതഭേദംകൂടാതെ മുമുക്ഷുക്കൾക്കെല്ലാവൎക്കും പാടുകയും ചെയ്യാം.

ഇരക്കെത്തുനിന്നുകൊണ്ടേനേ — എന്ന —
ക്കിരിക്കും കുറൈകളെല്ലാം നികത്തിക്കൊണ്ടേനേ.
ഇരക്കെ ... ...

മാളികമേൽ വീടുകെട്ടി — മനൈ
വാഴവൈനിലയെൻറ് വാഴ്ലിൻറ മട്ടി-
നാളൈ യമൻ വന്തുതട്ടി — ക്കൊണ്ടു
നടപ്പാനെൻററിയാമൽ അടുപ്പതു
പേരുട്ടി. ഇരക്കെ ... ...

അഞ്ചുതുണ്ടാട്ടിയമാടി — അതൈ
അഞ്ചോടു നാലോടൈ — അടയാമ
ലോട്ടി — പിഞ്ചഴിഞ്ഞിടുമെൻറു നാടി
യാനും പേരിമ്പവീടിനെ പിരിയമാക്കോടി.
ഇരക്കെ ... ...

കൊടികെട്ടി കൊണ്ടേളുകോടി
തനം. കുപിതന്തമികച്ചിയാർ കൂത്തുകൾ ആടി.
കെടുപുത്തിയുടയോരെ ക്കൂടി-
യാനും കെട്ടലയാമലൈ
ഗതി പെറെ നാടി. ഇരക്കെ ... ...

സാഹിബ്ബിൻെറ ഈ പാട്ട് ആനന്ദക്കളിപ്പ് എന്ന ദ്രമിളവൃത്തത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടതാകുന്നു. ആനന്ദക്കളിപ്പിൻെറ രീതിയിൽ ഈയിടെയായിട്ടു ഏറെക്കുറെ മലയാള

ഗാനങ്ങൾ കേട്ടുതുടങ്ങീട്ടുണ്ട്. വളരെ പ്രയത്നാപേക്ഷ
യല്ല രീതി. അതുകൊണ്ട് അക്ഷരജ്ഞാനം ഉള്ള എല്ലാവ
ൎക്കും അല്പം മനസ്സുവെച്ചാൽ ഇത്തരം പാട്ടു പഠിക്കുവാൻ
വളരെ എളുപ്പമുണ്ട്. ആശുഗേയങ്ങളും സുഗേയങ്ങളുമായ
ഇമ്മാതിരി ഗാനഭേദങ്ങളെല്ലാം സാമുദായികഗാനങ്ങളിൽ
ഉൾപ്പെടുന്നു.

Printed and Published by the Pearl Press, Cochin.